

GŁOS AKADEMICKI

PISMO PRACOWNIKÓW I STUDENTÓW

Rok akademicki rozpoczęty

s. 8

Podchorążowie złożyli
przysięgę

s. 6

Kolejne laury

s. 18

Sukces młodych
konstruktorów

s. 34

„Adapciak” 2014

W dniach 8-12 września 2014 r. odbył się kolejny „Adapciak”, czyli obóz adaptacyjny dla nowo przyjętych studentów naszej uczelni. Tym razem „pierwszoroczników” z WAT gościła Wioska Turystyczna Wilkasy nad jeziorem Niegocin.

Pierwszą studencką przygodę nowych żaków WAT otworzył prorektor ds. studenckich dr inż. Stanisław Konatowski. 83-osobowej grupie „pierwszoroczników” towarzyszyli na obozie opiekunowie z ramienia Samorządu Studenckiego, których zadaniem było zarówno czuwanie nad prawidłowym przebiegiem wyjazdu, jak i wprowadzenie młodszych kolegów w początki akademickiego życia.

Pobyty w Wiosce Turystycznej był wspólną okazją do odpoczynku. Studenci mieli okazję korzystać z obiektów sportowych i rekreacyjnych, uczestniczyli w różnego rodzaju konkursach i specjalnie przygotowanych zabawach. Wieczorami czas umilały im ogniska i dyskoteki.

Przez cały czas trwania obozu uczestnicy brali udział w konkursie domków. Mieszkańcy poszczególnych domków rywalizowali ze sobą pod względem punktualności, aktywności, pomysłowości, a efektem ich starań było otrzymanie nagród od sponsora.

Miłe spędzenie czasu i poznanie wielu nowych osób nie były jednak głównymi atrakcjami tegorocznego „Adapciaka”. Nie samą zabawą żyją przecież studenci. By ułatwić żakom początki studiowania w Aka-

demii, organizatorzy przygotowali specjalne szkolenia, m. in. z wypełniania wniosków stypendialnych, uzyskiwania opieki medycznej, poruszania się po kampusie, korzystania z biblioteki czy obiektów sportowych, a także ze struktury i funkcjonowania Samorządu Studenckiego.

Z pewnością czas spędzony w ramach wspólnej rozrywki i nauki okazał się dla uczestników nie tylko dobrym początkiem nauki w naszej Alma Mater, ale także początkiem wielu trwałych znajomości, które uczynią okres studiowania jeszcze bardziej owocnym.

Sylwia Olczak

Spis treści

Słowo od redaktora

(...) Naszym celem jest umacnianie marki Wojskowej Akademii Technicznej, jako elitarniej uczelni politechnicznej, prowadzącej na wysokim poziomie kształcenie i szkolenie oraz badania naukowe. Uczelni atrakcyjnej dla przyszłych oficerów Sił Zbrojnych RP, a także przyszłych pracowników różnych sektorów gospodarki i administracji – mówił w wystąpieniu inauguracyjnym nowy rok akademicki 2014/2015 rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk.

Dowodem na to, iż cele te nasza Akademia z powodzeniem już realizuje, są bez wątpienia sukcesy naszych naukowców i „deszcz medali” zdobytych przez nich na Międzynarodowej Wystawie Wynalazków INST 2014, która we wrześniu br. odbyła się w Taipei na Tajwanie oraz na 8. Międzynarodowej Wystawie Wynalazków IWIS 2014, która w październiku br. odbyła się w Warszawie.

Spory sukces odnieśli też studenci naszej Alma Mater w rozegranych we wrześniu br. w Bezmiechowej Międzuczelnianych Inżynierskich Warsztatach Lotniczych. W konkursie na bezzałogowy statek latający zajęli drugie miejsce.

Zachęcam do lektury październikowego numeru „Głosu Akademickiego”.

Elżbieta Dąbrowska

GŁOS AKADEMICKI WAT Pismo Pracowników i Studentów

Wydawca: Wojskowa Akademia Techniczna
Adres redakcji: ul. Kaliskiego 2, bud. 100,
pok. 104, 00-908 Warszawa 49,
tel. 22 683 92 67

Redaktor naczelny: Elżbieta Dąbrowska
elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl

DTP i redakcja techniczna: Joanna Kulhawik
Opracowanie stylistyczne: Elżbieta Dąbrowska
Fot. na I okładce: Ewa Jankiewicz

Przygotowanie do druku: Dział Promocji WAT
Druk: FORMAT Plus Rafał Kożuchowski
ul. Stroma 41, 01-100 Warszawa

*Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania tekstów i zmiany tytułów*

AKTUALNOŚCI

2. 75 rocznica ...
2. Rada Naukowo-Przemysłowa zainaugurowała działalność
3. Wizyta delegacji z NATO
3. Trzy filary
4. Medalowe Taipei
5. **Roboty z WAT w „NATO EOD Center of Excellence”**
6. Podchorążowie złożyli przysięgę
8. Rok akademicki rozpoczęty
10. Wystąpienie inauguracyjne JM Rektora-Komendanta WAT
12. Migawki z inauguracji wydziałowych roku akademickiego 2014/2015
14. Pamięci Profesora Władysława Kołosowskiego
15. Pamięci Profesora Dionizego Smoleńskiego

16. Zastężeni dla edukacji

18. Kolejne laury
20. Współpraca z Santander Universidades
20. Pożegnanie z Akademią
21. Jubileusz Profesora Franciszka Gołębskiego
21. Jubileusz Profesora Henryka Supronowicza
22. Jubileusz Profesora Mariana Chudego
23. Jubileusz Profesora Adama Kawalca
24. Dziękujemy Panie Profesorze

NAUKA I EDUKACJA

25. Patronacka więź
26. „Dzień WAT” w Tomaszowie Mazowieckim...
27. ...i w Opatowie

LOGISTYKA

28. Sekcja Telekomunikacji
28. Sekcja Infrastruktury Teletechnicznej
29. Zespół Zabezpieczenia Medycznego

KURSY, KONFERENCJE, SEMINARIA

30. Sukcesy pracowników IMiK
30. UZBROJENIE'2014 – podsumowanie

LOŻA STUDENTÓW

33. Mój Erasmus
34. Sukces młodych konstruktorów
35. Ważny apel

36. Szkolenie przynosi efekty

Z ŻYCIA ABSOLWENTÓW

37. Studenci naboru 1954 zawsze ze swoją Akademią

HOBBY

38. Włoskie impresje

BIBLIOTEKA

40. X Ogólnopolskie Forum Wojskowych Bibliotek i Ośrodków Informacji Naukowej

75. rocznica...

12 września 2014 r. na Cmentarzu-Mauzoleum w Palmirach odbyła się uroczystość z okazji 75. rocznicy masowych egzekucji mieszkańców Warszawy.

Uroczystość zorganizowali: Urząd Wojewody Mazowieckiego, Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Dowództwo Garnizonu Warszawa, Muzeum – Miejsce Pamięci w Palmirach, Kampinoski Park Narodowy oraz Wojskowa Akademia Techniczna.

Wraz z przedstawicielami prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Parlamentu RP, Ministerstwa Obrony Narodowej, władz samorządowych, przedstawiciele organizacji kombatanckich, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Policji, Straży Pożarnej, Kampinoskiego Parku Narodowego, Lasów Państwowych, harcerzy, kilkudziesięciu pocztów sztandarowych, mieszkańców Warszawy i Palmir, w uroczystości tej wzięła udział delegacja Wojskowej Akademii Technicznej na czele z rektorem-komendantem gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmuntem Mierczykiem.

Uroczystość rozpoczęła polowa msza św. w intencji Polaków poległych i pomordowanych w Puszczy Kampinoskiej, której przewodniczył ks. kardynał Kazimierz Nycz – metropolita warszawski. Po zakończeniu mszy przypomniano historię zbrodni popełnionych podczas II wojny światowej przez hitlerowców na mieszkańcach Warszawy i podwarszawskich miejscowości, odczytano tekst Apelu Poległych, oddano salwę honorową oraz złożono wieńce i wiązan-

ki kwiatów przy ołtarzu z urnami zawierającymi ziemię z miejsc pamięci.

Dla uczestniczącej w uroczystościach ponad sześćdziesięcioosobowej grupy podchorążych z naszej Alma Mater była to wspólna lekcja historii. Podchorążowie mieli również możliwość zwiedzenia Muzeum Walki i Męczeństwa w Palmirach, które stanowi Oddział Muzeum Historycznego m. st. Warszawy.

Między grudniem 1939 r. a lipcem 1941 r. na „palmirskiej polanie śmierci” odbyło się co najmniej kilkadziesiąt egzekucji, w których zginęło ponad 1700 osób, zazwyczaj przywiezionych z warszawskich więzień i aresztów.

Największa masakra miała miejsce w dniach 20-21 czerwca 1940 r., kiedy to w ramach tzw. akcji AB (*Ausserordentliche Befriedungsaktion* – potoczna nazwa tzw. Nadzwyczajnej Akcji Pacyfikacyjnej), zamordowanych zostało co najmniej 358 więźniów Pawiaka, w tym wielu przedstawiciele polskiej elity politycznej, intelektualnej i kulturalnej. W dniach egzekucji Niemcy stosowali zwiększone środki ostrożności

(miejsca egzekucji otaczały wzmocnione patrole wojska i żandarmerii), nie wpuszczali nikogo do lasu, a pracowników leśnych zwalniali z pracy. Masowe groby maskowali m.in. poprzez sadzenie na nich młodników.

Warto przypomnieć, że na cmentarzu w Palmirach spoczywają m.in. marszałek Sejmu RP Maciej Rataj, wyniesiony na ołtarze w 1999 r. bł. ks. Zygmunt Szajna, olimpijczyk Janusz Kusociński, pchor. art. Henryk Kuligowski, kobiety, mężczyźni i młodzież, którzy zginęli za to, że byli Polakami.

Krzysztof Mendel

Apel Poległych

Zwiedzanie Muzeum Walki i Męczeństwa

Rada Naukowo-Przemysłowa zainaugurowała działalność

16 września 2014 r. sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Czesław Mroczek, w obecności szefa Sztabu Generalnego WP, przedstawicieli MON, Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, rektorów uczelni technicznych oraz przedstawicieli polskiego przemysłu zbrojeniowego, zainaugurował działalność Rady Naukowo-Przemysłowej funkcjonującej przy MON.

Pierwszym przewodniczącym rady został rektor-komendant Wojskowej Akademii Technicznej gen. bryg. Zygmunt Mierczyk. Ekspertkie gremium tworzą osoby wskazane m.in. przez przewodniczącego Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, prezesa Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącego Rady Głównej In-

stitutów Badawczych, a także przez przemysł obronny. Członkowie rady będą powoływani na czteroletnią kadencję.

33 ekspertów (przedstawiciele środowisk naukowych, uczelni wojskowych i cywilnych, instytutów naukowo-badawczych, przemysłu obronnego) będzie doradzać kierownictwu resortu obrony narodowej w zakresie wyboru do zakupu dla naszej armii sprzętu i uzbrojenia, uruchamiania programów strategicznych i projektów realizowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowe Centrum Nauki. Staraniem zespołu będzie za-

pewnienie krajowym firmom zbrojeniowym, uczelniom i ośrodkom naukowo-badawczym jak największego udziału w programach modernizacyjnych armii oraz w projektach międzynarodowych, szczególnie tych realizowanych przez Europejską Agencję Obrony i Europejską Agencję Kosmiczną.

Wiesław Grzegorzewski

Kierownictwu resortu obrony narodowej będzie doradzać 33 ekspertów

Wizyta delegacji z NATO

17 września 2014 r. z roboczą wizytą przebywała w WAT delegacja oficerów z NATO Joint CBRN Centre of Excellence (Połączone NATO-wskiego Centrum Doskonałości w zakresie Obrony Przed Bronią Masowego Rażenia) z Vyskova w Republice Czeskiej.

Centrum jest częścią struktury sojuszu odpowiedzialną za monitorowanie i analizę rozwoju technologii i szkolenia w zakresie OPBMR w krajach członkowskich sojuszu. Delegacji przewodniczył dyrektor centrum płk Jiri Gajdos, a w skład delegacji wchodziło 18 oficerów z 10 krajów członkowskich NATO: Republiki Czeskiej, Grecji, Niemiec, Francji, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Włoch, Węgier, Rumunii, Słowacji i Polski.

Celem przyjazdu delegacji było zapoznanie się z bazą dydaktyczną i naukową WAT w zakresie nowych technologii obrony przed bronią masowego rażenia, systemem kształcenia podchorążych na kierunku chemia oraz szkoleniem w zakresie OPBMR podchorążych Akademii. Koordynatorem pobytu delegacji w Polsce był szef Zarządu OPBMR Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych płk Sławomir Kleszcz.

Uczestnicy spotkania

W imieniu rektora-komendanta WAT, delegację przyjął prorektor ds. naukowych prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński. Delegacja zapoznała się z naszą Akademią, a w szczególności z osiągnięciami Wydziału Nowych Technologii i Chemii oraz Instytutu Optoelektroniki w zakresie detekcji i analizy bojowych środków trujących, a także neutralizacji i przeciwdziałania skutkom użycia broni masowego rażenia na polu walki.

Kierownik Zakładu Radiometrii i Monitoringu Skazań prof. dr hab. inż. Sławomir Neffe omówił program, metodykę kształcenia i osiągnięcia WAT w zakresie nowych technologii OPBMR. Następnie delegacja udała się na krótki rekonesans po wybra-

nych laboratoriach IOE i WTC. W Instytucie Optoelektroniki goście zwiedzili laboratorium zdalnej detekcji chemicznych i biologicznych czynników rażenia. Na Wydziale Nowych Technologii i Chemii odwiedzili zaś laboratorium Katedry Zaawansowanych Materiałów i Technologii.

Kończąc wizytę, przewodniczący delegacji wyraził zainteresowanie nawiązaniem współpracy z Wojskową Akademią Techniczną oraz zleceniem uczelni realizowania specjalistycznych kursów OPBMR dla kadry państw członkowskich NATO.

Wiesław Grzegorzewski

Trzy filary

19 września 2014 r., z okazji 20-lecia powstania dzielnicy Warszawa Bemowo, w Bemowskim Centrum Kultury odbyła się uroczysta sesja Rady Dzielnicy Bemowo. Do udziału w niej burmistrz dzielnicy wraz z radą zaprosili rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka oraz kanclerza WAT Jana Klejszmita.

Rektor zaprezentował Wojskową Akademię Techniczną oraz perspektywę jej rozwoju. W prezentacji podkreślił rolę, jaką odgrywa uczelnia w stołecznej przestrzeni. Opiera się ona na trzech filarach funkcjonowania, tj.: kształceniu, badaniach naukowych i wdrożeniach wyników badań do przemysłu. Rektor przedstawił również „Fabrykę Wynalazków” jako nasz pomysł na tworzenie przestrzeni do komercjalizacji badań naukowych, przy-

ciąganie instytucji naukowo-badawczych do Akademii oraz budowę swoistego technopolis na Bemowie.

Dziękując za wkład pracy na rzecz społeczności lokalnej oraz rozwoju dzielnicy, burmistrz Bemowa Krzysztof Strzałkowski uhonorował rektora-komendanta oraz kanclerza okolicznościowymi dyplomami.

Wiesław Grzegorzewski

W gronie wyróżnionych przez burmistrza Bemowa znaleźli się rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk i kanclerz WAT Jan Klejszmit

Medalowe Taipei

W dniach 18-21 września 2014 r. w Taipei na Tajwanie odbyła się Międzynarodowa Wystawa Wynalazków INST`2014 (2014 Taipei International Invention Show & Technomart). Kolejny wielki sukces odnotowały na niej zespoły naukowców z Instytutu Systemów Informatycznych Wydziału Cybernetyki WAT kierowane przez mjr. dr. inż. Mariusza Chmielewskiego. System SENSE zdobył srebrny medal, a system PATRON – medal brązowy.

SENSE (autorzy: mjr. dr. inż. Mariusz Chmielewski, mgr inż. Bartłomiej Wójtowicz, mgr inż. Piotr Stapor, inż. Krzysztof Gurniak, inż. Mateusz Chrustny, mgr Monika Lipińska) – to teleinformatyczny system wykrywania i alarmowania o atakach epilepsji dostępny na najpopularniejsze platformy mobilne Windows Mobile, Windows Phone i Android. System wykorzystuje wbudowane sensory smartphonów i biosensory EMG (ang. *electromyography*) do identyfikowania drgań i aktywności mięśni szkieletowych. Przeprowadzana fuzja sygnałów sensorycznych umożliwia identyfikację ataków epilepsji z prawie 95% skutecznością. W przypadku wykrycia potencjalnego zagrożenia mechanizmy systemu automatycznie powiadamiają wskazane osoby i służby medyczne o miejscu i charakterystyce ataku przekazując dane profilu pacjenta i jego leczenia. System wykorzystuje media społecznościowe oraz kanały SMS, dodatkowo emitując informację głosową na miejscu zdarzenia, zawierającą instrukcje, jak udzielić choremu pomocy. System pozwala na kompleksowe monitorowanie leczenia farmakologicznego chorych oraz rejestruje wszystkie wykryte zdarzenia wspomagając lekarzy neurologów w doborze procedur medycznych. System został zbudowany jako wielowarstwowe rozproszone rozwiązanie informatyczne z możliwościami skalowania usług serwerowych w środowisku chmury obliczeniowej Microsoft Azure. Wykorzystywane technologie mają na celu przemienić powszechnie wykorzystywane smartphony w narzędzie prowadzące chorobę pacjenta objętego epilepsją. SENSE to system raportowania leczenia farmakologicznego, wizyt lekarskich, prowadzenia dziennika ataków, a przede wszystkim monitorowania i alarmowania o atakach epilepsji. Rozwiązanie wykorzystuje mechanizmy generowania mowy, aby wspomagać ewentualne akcje ratunkowe, informując świadków ataku o poprawnych procedurach medycznych. SENSE jest narzędziem pozwalającym na integrację społeczną pacjentów w kręgi osób wspierających się wzajemnie i pomagających sobie na wypa-

dek ataku. Podsystem notyfikacji pozwala na rozsyłanie takiej informacji do wskazanych mediów społecznościowych Facebook, Twitter, itp., organizując bezpośrednio przepływ komunikatów alarmowych związanych z zarejestrowanymi atakami. System może być wykorzystywany również przez jednostki medyczne do monitoringu pacjentów a dodatkowo moduł predykcji ataków wzbogaca funkcjonalność systemu pod kątem przewidywania potencjalnie groźnych sytuacji.

PATRON (autorzy: mjr. dr. inż. Mariusz Chmielewski, ppor. mgr inż. Marcin Kukielka, ppor. mgr inż. Jakub Kędzior, ppor. mgr inż. Damian Rainko, mgr inż. Rafał Wołoszyn) – to rozwiązanie oferujące wsparcie diagnostyki neurologicznej oraz badań klinicznych choroby Parkinsona. System, składający się z multisensora bezprzewodowego oraz dedykowanej aplikacji mobilnej, pozwala na codzienną diagnostykę drżenia samoistnego, dyskinezy oraz innych objawów miopacyjnych, w celu diagnostyki stanu zdrowia pacjenta oraz rekomendacji dawkowania leków. Wykorzystanie sensorów inercjalnych oraz miografów pozwoliło na opracowanie innowacyjnej techniki diagnozowania intensywności drżenia samoistnego oraz zaburzeń ruchów kończyn, co wspomaga identyfikację stanu pacjenta (on-off), a tym samym obiektywne określenie potrzeb dawkowania leków neurologicznych. Zastosowanie telemedycyny oraz urządzeń mobilnych pozwala na częstsze badanie oraz wyznaczanie potrzeb dawkowania leków, włączając w to również funkcje alarmowania o zagrożeniu zdrowia pacjenta. Wykorzystanie sensorów medycznych umożliwiło również obiektywizację diagnostyki i zwiększenie precyzji procesu identyfikacji stanu pacjenta. Opracowany multisensor łączy w sobie wiele kanałów danych oraz autorski algorytm komplementarnej fuzji danych. Sensor oferuje sygnał elektromiografu, mechanomiografu, sygnał akcelerometru oraz magnetometru. Połączenie tych danych

ma umożliwić wyznaczenie intensywności drżenia samoistnego oraz zaburzeń funkcji motorycznych kończyn. Na podstawie zbieranych sygnałów, algorytmy DSP wyznaczają charakterystyki pozwalające na regulową klasyfikację aktualnego stanu pacjenta. System pozwala na przekazywanie zbieranych danych do centralnego serwera badań medycznych, utrzymywanego w infrastrukturze chmury obliczeniowej Microsoft Azure. Zadaniem systemu jest wsparcie w zakresie dwóch głównych procesów: zdalnej samodzielnej diagnostyki pacjenta oraz wsparcia badań klinicznych efektywności leków neurologicznych. PATRON umożliwi dodatkowo prowadzenie zdalnego ankietowania i zdalną analizę symptomów choroby Parkinsona, ich retencje i automatyczną analizę pod kątem statystycznym. System oferuje dedykowany portal informacyjny dla lekarzy prowadzących oraz analityków pod kątem przygotowania samego badania klinicznego, opisu grupy badawczej oraz przyjętych reguł metodyki badań. W konsekwencji PATRON wspomaga automatyzację procesu prowadzenia badań klinicznych leków a wykorzystanie sensorów medycznych obiektywizuje pozyskiwane dane o efektach prowadzonego leczenia. Pozwala to na zwiększenie precyzji samych badań a dzięki modułowi raportowania ułatwia również opracowanie wyników tak prowadzonych badań.

Mariusz Chmielewski

Roboty z WAT w „NATO EOD Center of Excellence”

Instytut Budowy Maszyn Wydziału Mechanicznego WAT aktywnie promuje osiągnięcia naszej Akademii z obszaru bezzałogowych platform lądowych. Na przełomie września i października br. (30.09-02.10.2014 r.) kadra instytutu uczestniczyła w „NATO EOD Demonstrations & Trials”. Wydarzenie odbywało się w Trenczynie na Słowacji i zostało zorganizowane przez „NATO EOD Center of Excellence”. Brało w nim udział 44 wystawców z 15 krajów. Zaprezentowali się producenci robotów mobilnych, wytwórcy różnego typu detektorów i technologii oraz producenci indywidualnego sprzętu saperskiego.

Naukowcy z Instytutu Budowy Maszyn WME WAT na wystawie w Trenczynie. Od lewej: mgr inż. Rafał Typiak, ppłk dr inż. Tomasz Muszyński – kierownik zespołu WAT, mgr inż. Mirosław Jaksółowski, mgr inż. Arkadiusz Rubiec. W tle robot Dromader i inne platformy bezzałogowe współtworzone przez naszych naukowców

Oprócz prezentacji robotów, jednym z głównych celów wystawy była wymiana doświadczeń w obszarze sprzętu mogącego znajdować zastosowanie w wykrywaniu i neutralizacji improwizowanych ładunków wybuchowych (różnego typu min pułapek budowanych z klasycznych min, amunicji artyleryjskiej lub materiałów wybuchowych amatorskiej produkcji). Wystawie towarzyszyły dynamiczne pokazy robotów oraz tematyczne seminaria, które gromadziły ekspertów wojskowych, środowisko naukowców i przedstawicieli przemysłu.

Instytut Budowy Maszyn WME zaprezentował na wystawie robota Dromader. Jest to konstrukcja, która nie po raz pierwszy ma okazję reprezentować naszą Akademię na międzynarodowym wydarzeniu. Nie jest to jednak wciąż ten sam robot, lecz jego kolejna, zmodyfikowana wersja. Obecnie jest to Dromader 3.

Ideą, jaka pierwotnie przyświecała twórcom robota, było stworzenie platformy do wsparcia pojedynczego żołnierza, zespołu lub drużyny. Ta funkcja miała być realizowana poprzez przenoszenie części indywidualnego wyposażenia (którego masa może sięgać 75 kg), a w skrajnych przypadkach rannych. Wersja 2 została opracowana we współpracy z Wydziałem Elektroniki WAT na potrzeby projektu europejskiego, realizowanego ze środków Europejskiej Agencji Obrony (EDA). Tym razem Dromader występował w roli nośnika systemu rozpoznania radioelektronicznego. Dostosowanie go do tej funkcji wymagało znacznych modyfikacji.

Biorąc pod uwagę zdobyte doświadczenia, potrzeby przenoszonego systemu oraz perspektywiczne obszary innych zastosowań robota, zdecydowano się na opracowanie nowej konstrukcji ramy nośnej i zabudowy nadwozia, wyposażono robota w manipulator oraz wprowadzono zmiany w układzie napędowym i zasilania dodatkowych urządzeń pokładowych. Stworzono też nowoczesny system zdalnego sterowania. Jako jednostkę zarządzającą wykorzystano w nim tablet, a obraz z kamer przekazywany był operatorowi poprzez monokular mocowany do hełmu. Opracowano też specjalną przyczepę, umożliwiającą łatwy transport robota do miejsca realizacji zadania. W testach, przeprowadzonych na zakończenie projektu, Dromader wyróżniał się na tyle znacząco, że doczekał się słów uznania na stronie internetowej EDA.

Obecna wersja, którą zaprezentowano na targach, jest konstrukcją przystosowaną do poszukiwania i neutralizacji improwizowanych ładunków wybuchowych. Uważni obserwatorzy mogą dostrzec, że na potrzeby realizacji tych zadań zmodyfikowano manipulator oraz system teleoperacji. To, czego nie widać, to zmiany w układzie napędowym i sterowania osprzętem. Nowa odsłona funkcjonalna Dromadera została opracowana na potrzeby przeprowadzenia weryfikacyjnych testów poligonowych w projekcie realizowanym przez Instytut Maszyn Matematycznych.

Robot Dromader cechuje się masą własną ok. 500 kg i jest zdolny przewozić 300 kg ładunku. Jego mobilność terenowa, z racji swojego pierwotnego założenia, jest zbliżona do możliwości pieszego żołnierza obciążonego ok. 20 kg plecakiem i umożliwia

mu m.in. pokonywanie schodów, poruszanie się po gruzowiskach, czy terenach o niskiej nośności. Również maksymalna prędkość jazdy jest zbliżona do tempa z jakim zdolny jest poruszać się człowiek i wynosi do 20 km/h. Manipulator ma wypad 2,5 m i może podnosić ładunki o masie do 20 kg. Zapas paliwa pozwala robotowi wykonywać swoje zadania przez ok. 8 h.

Podczas wystawy w Trenczynie nasze stoisko odwiedził m.in. ambasador nadzwyczajny i pełnomocny RP w Republice Słowackiej Tomasz Chłoń. Był pod wrażeniem poziomu technologicznego zaawansowania konstrukcji współtworzonych przez naukowców WAT i życzył sukcesów w realizacji kolejnych projektów. Zauważył jednocześnie, że prezentowane roboty są nowatorskie i w niczym nie ustępują rozwiązaniom oferowanym przez światowych producentów.

Należy podkreślić, że to już trzecia w tym roku duża impreza wystawowo-testowa, na której Instytut Budowy Maszyn WME reprezentował Akademię ze swoimi robotami. Pierwszą z nich był M-Elrob, czyli europejskie testy robotów wojskowych. Warto zauważyć, że aktywność naukowców z WAT w obszarze platform bezzałogowych jest na tyle dostrzegalna, że tegoroczna edycja imprezy po raz pierwszy odbyła się w Polsce, a jej organizacja została powierzona naszej Alma Mater. Drugim wydarzeniem był XXII MSPO w Kielcach, gdzie Instytut Budowy Maszyn WME, oprócz ekspozycji na stoisku WAT, wystawił się gościnnie z robotem ratowniczym „Florian” na stanowiskach Inspektoratu Wsparcia.

Tomasz Muszyński

Podchorążowie złożyli przysięgę

26 września 2014 r., kolejny już raz, plac apelowy był miejscem jednej z najważniejszych uroczystości w życiu Akademii – złożenia przysięgi wojskowej przez rozpoczynających studia wojskowe w Wojskowej Akademii Technicznej podchorążych I roku. Słowa Roty przysięgi – *Ja, żołnierz Wojska Polskiego, przysięgam służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej...* – wypowiedziało 273 podchorążych, w tym 41 kobiet.

Na uroczystość przybyli: dowódca operacyjny rodzajów sił zbrojnych gen. broni Marek Tomaszycy, dyrektor generalny w MON Piotr Lis, zastępca szefa Sztabu Generalnego WP gen. bryg. Jan Dziejdzic, dowódca Garnizonu Warszawa gen. bryg. dr Wiesław Grudziński. Obecni byli przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, dowódców rodzajów wojsk, generałowie i oficerowie, duchowieństwo, kombataneci.

Zwracając się do bohaterów uroczystości, rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk powiedział m.in.: (...) *Jesteście kandydatami do zawodowej służby wojskowej i przyszłymi oficerami. Bierzecie na siebie dzisiaj zaszczytny obowiązek kontynuowania chlubnych tradycji polskiego oręża, ale również pomnażania dorobku Wojskowej Akademii Technicznej. Uczelni, która od 63 lat kształci inżynierów-specjalistów, którzy są jednym z zasadniczych filarów każdej nowoczesnej armii.*

Rektor podkreślił również, że podjęcie przez tych młodych ludzi decyzji o rozpoczęciu studiów w Wojskowej Akademii Technicznej wiąże się nie tylko z chęcią zdobycia oficerskich szlifów, ale także z odpowiedzialnością za Ojczyznę i wszystkich obywateli, ufających swoim siłom zbrojnym i liczących także na ich profesjonalizm. Wraził też przekonanie, że przysięgający kandydaci na żołnierzy zawodowych sprostają wymogom oficerskiego rzemiosła. Zapewnił, że zdobywanie wiedzy, poznawanie najnowocześniejszej techniki wojskowej oraz uroki studenckiego, podchorążackiego życia, sprawią podchorążym ogromną satysfakcję i dostarczą niezapomnianych przeżyć. Młodym kandydatom na żołnierzy zawodowych generał Mierczyk życzył wytrwałości, sumienności i wykorzystania szansy na zostanie oficerem Wojska Polskiego.

Po wystąpieniu rektora odbył się najważniejszy moment uroczystości. 273 podchorążych powtórzyło słowa Roty przysięgi: *Ja, żołnierz Wojska Polskiego, przysięgam służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, bronić jej niepodległości i granic. Stać na straży Konstytucji,*

Słowa Roty przysięgi wojskowej wypowiedziało w tym roku 273 podchorążych, w tym 41 kobiet

Zaszczytu złożenia przysięgi na sztandar Akademii dostąpiło czterech podchorążych: szer. pchor. Mateusz Kałuża, szer. pchor. Kamil Postek, szer. pchor. Karolina Sulima i szer. pchor. Grzegorz Wiejak

strzec honoru żołnierza polskiego, sztandaru wojskowego bronić. Za sprawę mojej Ojczyzny w potrzebie, krwi własnej ani życia nie szczędzić. Tak mi dopomóż Bóg.

Czterech podchorążych: szer. pchor. Mateusz Kałuża, szer. pchor. Kamil Postek, szer. pchor. Karolina Sulima, szer. pchor. Grzegorz Wiejak dostąpiło zaszczytu złożenia przysięgi na sztandar Akademii.

Dla podchorążych I roku uroczysta przysięga to zwieńczenie trwającego ponad miesiąc Podstawowego Szkolenia Wojskowego (tzw. PSW), które było pierwszym etapem kształcenia wojskowego w uczelni. Wzorową postawą żołnierską i uzyskaniem bardzo dobrych ocen podczas kursu i na egzaminie końcowym wyróżnili się podchorążo-

wie: Łukasz Bazydło, Karolina Sulima, Artur Krokwiński, Rafał Lewicki, Piotr Rojek, Adam Kobyłka, Stanisław Kaniecki, Arkadiusz Bodzioch i Joanna Bilińska. Wspólnie ze swoimi rodzicami, odebrali gratulacje od gen. broni Marka Tomaszycy i gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka.

Byliśmy bardzo wzruszeni, że to nasze dzieci, które nie tak dawno uczyliśmy stawiać pierwsze kroki, dzisiaj – jako żołnierze Wojska Polskiego – przysięgają służyć swojej Ojczyźnie, bronić jej niepodległości i granic. Jesteśmy z Was dumni, że możecie realizować swoje marzenia bycia podchorążym tak znamienitej uczelni – powiedział, występujący w imieniu rodziców nowo zaprzysiężonych podchorążych, Artur Kowalski.

Obiecujemy, że mundur podchorążego Wojskowej Akademii Technicznej nosić będziemy z dumą i godnością – zapewnił na koniec swego wystąpienia szer. pchor. Maciej Miętkiewicz, który zabrał głos w imieniu zaprzysiężonych podchorążych.

Następnie głos zabrał zastępca szefa SG WP gen. bryg. Jan Dziezic. Pogratulował on nowo zaprzysiężonym wyboru drogi życiowej w szeregach kadry oficerskiej Wojska Polskiego. Podkreślił przy tym, że po ukończeniu tak renomowanej i kluczowej dla umacniania bezpieczeństwa państwa uczelni, szkolącej wysokiej klasy specjalistów, oficerów dla potrzeb Sił Zbrojnych RP, będą mogli realizować swoje marzenia i pasje na dowódczych stanowiskach w jednostkach wojskowych. *Służba wojskowa to także wybór systemu wartości i zasad, które będą znaczyć Waszą życiową drogę jak drogowskaz – powiedział generał. I dodał m.in.: (...) Współczesna armia potrzebuje młodych ludzi z charakterem i inicjatywą, którzy z własnej woli, i z pełną świadomością podejmują wyzwania – również wyzwania związane ze służbą wojskową. Patrząc na Was, nie mam wątpliwości, że jesteście właśnie takimi ludźmi. Podchorążym składającym przysięgę życzył jak najlepszych wyników, a ich rodzinom złożył serdeczne gratulacje za patriotyczne wychowanie synów i córek.*

Orkiestra odegrała „Pierwszą Brygadę”, która jest grana na wszystkich uroczystościach wojskowych jako pieśń reprezentacyjna Wojska Polskiego. Następnie rozpoczęła się defilada prowadzona przez dowódcę uroczystości mjr. Konrada Borowieckiego. Towarzyszyły jej gromkie brawa licznie zgromadzonej publiczności. Były łzy wzruszenia i chwile emocji bliskich podchorążych, którzy po przysiędze udali się do domów na krótkie przepustki.

Jerzy Markowski

Błogosławieństwa nowo zaprzysiężonym podchorążym udzielili: biskup polowy WP ks. dr Józef Guzek, ewangelicki biskup wojskowy ks. płk Mirosław Wola i reprezentujący Prawosławny Ordynariat WP ks. kpt. Łukasz Godun

Wyróżnieni podchorążowie oraz ich rodzice odebrali gratulacje od gen. broni Marka Tomaszyckiego i gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka

Uroczystość uświetnił występ młodzieżowej orkiestry dętej z Grodziska Mazowieckiego, której założycielem a zarazem kapelmistrzem jest Ryszard Klecha – tamburmajor orkiestry reprezentacyjnej Wojska Polskiego

Rok akademicki rozpoczęty

30 września 2014 r. 9 tys. studentów, w tym 1058 podchorążych, rozpoczęło uroczyste rok akademicki 2014/2015 w Wojskowej Akademii Technicznej. Kolejny, 64. rok funkcjonowania WAT jest pierwszym rokiem nauki w naszej uczelni dla ponad 2 tys. studentów. W immatrykulacji studentów naszej Alma Mater uczestniczyła podsekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Beata Oczkowicz.

Na główne uroczystości, oprócz wice-minister B. Oczkowicz, przybyło wielu gości, m.in.: posłanki Jadwiga Zakrzewska i Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska, doradca prezydenta RP Henryk Wujec, sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Tomasz Jędrzejczak, dyrektor gabinetu szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego Krzysztof Szymański, wojewoda mazowiecki Jacek Kozłowski, a także przedstawiciele: MON, wszystkich rodzajów sił zbrojnych, kościołów, władz województwa mazowieckiego, stolicy i dzielnicy Bemowo, rektorzy i prorektorzy zaprzyjaźnionych uczelni cywilnych i wojskowych, instytutów naukowych, ośrodków naukowo-badawczych i centrów szkolenia, zakładów przemysłowych, instytucji i organizacji współpracujących z Akademią.

W wystąpieniu inauguracyjnym (pełny tekst na str. 10-11) rektor-komendant WAT gen bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk nawiązał zarówno do osiągnięć badawczych i dydaktycznych, jakimi może się poszczycić Akademia w minionym roku akademickim, jak i zadań stojących przed uczelnią. (...) *Naszym celem jest umacnianie marki WAT jako elitarniej uczelni technicznej, prowadzącej na wysokim poziomie działalność dydaktyczną i naukową, atrakcyjnej dla przyszłych oficerów*

9 tys. studentów, w tym 1058 podchorążych, rozpoczęło uroczyste rok akademicki 2014/2015 w naszej uczelni

ów Sił Zbrojnych RP oraz armii innych państw, a także przyszłych pracowników różnych sektorów gospodarki i administracji. Aby zrealizować ten cel, musimy zadbać o rozwój uczelni, szczególnie poprzez pozyskiwanie nowoczesnej aparatury i sprzętu, a także rozbudowę i modernizację infrastruktury uczelni zgodną ze strategią rozwoju – powiedział rektor.

Rektor zapowiedział również działania związane z utworzeniem na naszym terenie Parku Naukowo-Technologicznego Inżynierii Bezpieczeństwa, który będzie odpowiedzią na zapotrzebowanie środowiska naukowego WAT oraz na potrzeby współpracujących z naszą uczelnią przedsiębiorstw i przedstawicieli biznesu. Działanie to wpisuje się w kierunek dążenia Unii Europejskiej, którym w latach 2014-2020 będzie innowacyjny rozwój technologiczny, a rolą Fabryki Wynalazków, bo taką będzie ten park miał nazwę, będzie wspieranie transferu innowacyjnych technologii generowanych przez naukowców z WAT i innych polskich uczelni wyższych do przemysłu. Stworzenie Fabryki Wynalazków przyniesie wiele korzyści także społeczności Mazowsza.

Rektor podkreślił również fakt, że mając na uwadze rozwój nowoczesnych technologii, działalność Akademii jest obecnie skierowana na budowę silnego zaplecza na-

ukowego i organizacyjnego dla współpracy w ramach sektora kosmicznego w Europie. WAT stawia na współpracę w ramach projektów ESA, takich jak COPERNICUS czy ARTES. Pierwszym krokiem do tego celu było powołanie Klastra Inżynierii Kosmicznej i Satelitarnej. Nasz poziom technologiczny pozwala na udział w różnych projektach z zakresu inżynierii satelitarnej, w szczególności w obszarach: teletransmisji, kryptografii, oprogramowania elementów satelity, termiki i wielu innych.

Zwracając się do studentów rektor powiedział m.in.: (...) *Życzę Wam, drodzy studenci, abyście dobrze wykorzystali lata studiów, abyście wykazali inwencję edukacyjną, abyście nam, nauczycielom, stawiali najwyższe wymagania. Nie zapominajcie również, że studia to okres Waszego najwzszechstronniejszego rozwoju. Korzystajcie więc z szerokiej oferty naukowej, kulturalnej i sportowej, jaką stwarza Wam nasza Alma Mater. Na koniec wystąpienia, dziękując wszystkim za dotychczasowy trud, ofiarność i wysiłek, życzył całej społeczności akademickiej sukcesów, zadowolenia z pracy, wszelkiej pomyślności i optymizmu.*

Po programowym wystąpieniu rektora, wice-minister Beata Oczkowicz wręczyła staroście staszowskiemu Andrzejowi Krzelowi złoty medal „Za Zasługi dla Obrony

Osoby, które w roku akad. 2013/2014 uzyskały w WAT stopień naukowy doktora habilitowanego, odebrały dyplomy z rąk rektora WAT gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka oraz podsekretarz stanu w MON Beaty Oczkowicz

Wręczenie dyplomów osobom, które w roku akad. 2013/2014 uzyskały w naszej uczelni tytuł doktora

ności Kraju” nadany przez ministra obrony narodowej za szczególne zaangażowanie we współpracę z Akademią. Następnie dyrektor kancelarii marszałka województwa mazowieckiego Magdalena Flis-Lichota wręczyła rektorowi-komendantowi WAT gen. bryg. prof. Zygmuntowi Mierczykowi przyznany przez marszałka Adama Struzika medal pamiątkowy „Pro Masovia”.

Najważniejszym momentem uroczystości było ślubowanie złożone przez studentów pierwszego roku studiów stacjonarnych. Dziesięcioosobowa delegacja studentów I roku odebrała z rąk rektora WAT upragnione indeksy. Wyróżnienie to spotkało tych, którzy w procesie rekrutacji zdobyli największą liczbę punktów rankingowych decydujących o przyjęciu na uczelnię. Następnie salę wypełniło tradycyjne *Gaudeamus Igitur* w wykonaniu chóru akademickiego.

Warto wspomnieć, iż w 2014 r., mimo wyraźnego niżu demograficznego, liczba starających się o przyjęcie na studia stacjonarne do WAT była wysoka. O jedno miejsce ubiegało się średnio: na studia wojskowe – 7,95 kandydata, zaś na studia cywilne – 2,82 kandydata. Na niektórych kierunkach studiów wskaźnik ten był dwucyfrowy.

Henryk Wujec, doradca prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, odczytał skierowany do naszej społeczności list, w którym został podkreślony wkład naszej uczelni w rozwój nauki i szkolnictwa wyższego. W swoim liście prezydent RP zwrócił uwagę na potrzebę transferu wiedzy do gospodarki narodowej, gdyż to właśnie decyduje o dynamice rozwoju państwa. *Klucz do sukcesu jest w rękach naukowców uczelni technicznych* – zaznaczył Bronisław Komorowski. Złożył także gratulacje nowo przyjętym studentom WAT, a kadrze dydaktycznej życzył osiągnięć w przekazywaniu wiedzy następnym pokoleniom.

Podobne gratulacje i życzenia w rozpoczynającym się roku akademickim dla grona profesorskiego i studentów przekazał

w imieniu wicepremiera i ministra gospodarki Janusza Piechocińskiego sekretarz stanu Tomasz Jędrzejczak.

Absolwenci WAT zawsze słynęli z ponadprzeciętnej wiedzy – powiedziała wiceminister Beata Oczkowicz składając gratulacje tym, którzy rozpoczynają studia w naszej uczelni i podziękowania dla kadry dydaktycznej w imieniu ministra obrony narodowej Tomasza Siemoniaka i swoim własnym. *Niech Wasz codzienny trud badawczy przyczyni się w przyszłości do umocnienia bezpieczeństwa kraju* – dodała.

Przewodniczący Samorządu Studenckiego kpr. pchor. Hubert Zoppa przywitał nowych studentów w gronie społeczności studenckiej WAT zapewniając, że zawsze mogą liczyć na pomoc kolegów i koleżanek z samorządu. Wszystkim „pierwszorocznikom” życzył zadowolenia ze studiów i miłego spędzenia studenckich lat w murach uczelni.

Uroczysta inauguracja roku akademickiego była okazją do wręczenia dyplomów doktora habilitowanego 12 żołnierzom zawodowym i pracownikom cywilnym WAT, którzy przed naszymi radami wydziałów obronili rozprawy habilitacyjne. Stopnie naukowe doktora habilitowanego uzyskali doktorzy: Maciej Grzenda, Zbigniew Zieliński, Jacek Jakubowski, Marek Leśniewicz, Waldemar Susek, Tomasz Majewski, Piotr Rybak, Elżbieta Szymczyk, Andrzej Typiak, Leszek Baranowski, ppłk Jacek Janiszewski, Aleksander Krupski.

Następnie ślubowanie złożyła grupa 23 osób, które w roku akademickim 2013/2014 uzyskały w naszej uczelni stopień doktora. Prorektor ds. naukowych prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński odczytał tekst ślubowania doktorskiego oraz wręczył nowo mianowanym doktorom stosowne dyplomy. Szczególną oprawę miało wręczenie dyplomu doktorskiego najmłodszemu doktorowi, a została nim Ewelina Majda z Wydziału Elektroniki po obronionej rozprawie pt. „Automatyczny system wiarygodnego roz-

Michał Melaniuk – nagrodzony w konkursie na najlepszą pracę magisterską, odebrał dyplom z rąk Małgorzaty Sekuły-Szmajdzińskiej

poznawania mówcy oparty na analizie cepstralnej sygnału mowy”.

Dalszą część uroczystej inauguracji zdominowali najlepsi. W konkursie na najlepszą pracę magisterską, organizowanym przez Fundację im. Jerzego Szmajdzińskiego, decyzją komisji konkursowej praca dyplomowa Michała Melaniuka uzyskała II lokatę. Tradycyjnie, rozstrzygnięto także konkurs rektora na najlepsze prace dyplomowe. W kategorii prac magisterskich nagrodzono ppor. mgr. inż. Pawła Burdacha z Wydziału Mechanicznego, a w kategorii prac inżynierskich/licencjackich sierż. pchor. inż. Bartłomieja Stępnika z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa.

Część oficjalną uroczystości zakończyło odśpiewanie przez chór Pieśni Reprezentacyjnej Wojska Polskiego. Zgodnie z akademicką tradycją, po części oficjalnej został wygłoszony wykład inauguracyjny. Wykład pt. „Logistyka Sił Zbrojnych RP – stan aktualny i kierunki rozwoju” wygłosił zastępca szefa SG WP gen. bryg. Jan Dziedzic.

Jerzy Markowski

Wyróżnieni w konkursie rektora na najlepsze prace dyplomowe: por. mgr inż. Paweł Burdach z Wydziału Mechanicznego i sierż. pchor. inż. Bartłomiej Stępnik z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa

Wykład inauguracyjny pt. „Logistyka Sił Zbrojnych RP – stan aktualny i kierunki rozwoju” wygłosił zastępca szefa SG WP gen. bryg. Jan Dziedzic

Wystąpienie inauguracyjne JM Rektora-Komendanta WAT gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmunta Mierczyka w roku akademickim 2014/2015

**Szanowni Państwo,
Panie i Panowie,
Ekscelencje, Magnificencje,
Dostojni Goście,
Drodzy Studenci!**

Uświęconym obyczajem i wielowiekową tradycją jest w środowisku akademickim uroczysta inauguracja nowego roku. Prekazywanie następnym generacjom wartości najcenniejszych z cennych, jakimi są wiedza i naukowe doświadczenie, to nasza misja. Dzisiejsza uroczystość rozpoczyna 64. rok akademicki w historii Wojskowej Akademii Technicznej. Uczelni kontynuującej tradycję „Szkoły Rycerskiej” z 1765 roku. W tym roku wchodzimy w jubileusz 250-lecia szkolnictwa wojskowego w Rzeczypospolitej. (...)

Szanowni Państwo!

Naszym celem jest umacnianie marki Wojskowej Akademii Technicznej jako elitarniej uczelni politechnicznej, prowadzącej na wysokim poziomie kształcenie i szkolenie oraz badania naukowe. Uczelni atrakcyjnej dla przyszłych oficerów Sił Zbrojnych RP, a także przyszłych pracowników różnych sektorów gospodarki i administracji. Aby zrealizować ten cel, musimy zadbać o rozwój uczelni szczególnie poprzez pozyskiwanie nowoczesnej aparatury i sprzętu, a także rozbudowę i modernizację infrastruktury uczelni zgodną ze strategią jej rozwoju.

Miło mi zakomunikować, że Wojskowa Akademia Techniczna jest zapleczem eksperckim i badawczym Ministerstwa Obrony Narodowej, a także innych ministerstw

w zakresie tzw. high technology, w tym techniki wojskowej i technologii bezpieczeństwa.

Minister obrony narodowej powołał Radę Naukowo-Przemysłową i powierzył mi jej przewodniczenie. Organ tej rangi powołany przy sekretarzu stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej otwiera nowy rozdział w rozwoju technologii obronnych, których głównymi udziałowcami są polskie podmioty gospodarcze oraz polskie wiodące ośrodki naukowe i naukowo-badawcze, a odbiorcą Siły Zbrojne RP.

Projekty OPTOLAB, LAPROMAW, CE-ZAMAT, powstanie Narodowego Centrum Kryptologii oraz Krajowego Centrum Inżynierii Kosmicznej i Satelitarnej, rozwój Klastra Centrum Inżynierii Biomedycznej, to duże przedsięwzięcia infrastrukturalne, w których uczestniczymy. Obejmują inwestycje budowlane oraz tworzenie nowoczesnej infrastruktury naukowo-badawczej. Nasze dobre jutro opiera się na trzech filarach: kształceniu, badaniach naukowych i wdrożeniach wyników badań do przemysłu. W ostatnim roku uzyskaliśmy kolejne uprawnienie habilitacyjne (dziewiąte) i doktorskie (dwunaste). Tworzymy uniwersytet naukowo-badawczy nowej generacji.

Drodzy Studenci!

Wstępując w progi Wojskowej Akademii Technicznej dajecie sobie szansę na dobry start w życie zawodowe. Dyplom naszej uczelni cieszy się uznaniem pracodawców polskich i zagranicznych, ponieważ jest gwarancją wysokiego poziomu wiedzy i umiejętności praktycznych. Wojskowy charakter naszej uczelni jest jej wielkim atutem. WAT kształci i szkoli obecnie, zgodnie z zapotrzebowaniem MON, ponad 1100 studentów w mundurach. Podchorążowie kształcą się według nowego modelu studiów wojskowych, który kładzie duży nacisk na przygotowanie dowódcze przyszłych oficerów.

Z satysfakcją stwierdzamy, że – mimo niżu demograficznego – rośnie zainteresowanie młodzieży studiami wojskowymi i cywilnymi na naszej uczelni. O naszej dobrej pozycji świadczy też utrzymywane od kilku lat wysokie miejsce pośród uczelni technicznych w najbardziej opiniotwórczych rankingach uczelni.

Drodzy studenci!

Zmiany, jakie przyniosła nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, dają Wam nowe możliwości. Pozwalają na kształcenie się bez dodatkowych opłat na

drugim kierunku studiów, jak również budowanie swoich kompetencji poza systemem szkolnictwa wyższego. Nowelizacja ustawy pozwala także na prowadzenie studiów międzyuczelnianych. Mamy taką propozycję w swojej ofercie dydaktycznej.

W ostatnich kilku latach przeprowadziliśmy modernizację i remonty wielu budynków służących dydaktyce, nauce i szkoleniu. Poprawił się stan domów studenckich. Zmienia się również zaplecze logistyczne uczelni. Inwestycje zrealizowane w Studium Wychowania Fizycznego widać już gołym okiem. Podchorążowie rozpoczną treningi na nowym Torze Wojsk Lądowych, popularnym OSF-ie, a wszyscy rozpoczną ćwiczenia w wyremontowanych budynkach i salach sportowych, zmodernizowanym stadionie, a to jeszcze nie koniec inwestycji w tę bazę.

Szanowni Państwo!

W nowy rok akademicki wchodzimy z kadrą 822 nauczycieli akademickich, w tym ponad 200 samodzielnych pracowników naukowych. W ubiegłym roku akademickim w Wojskowej Akademii Technicznej dwóch naukowców uzyskało tytuł profesora. Serdecznie im gratuluję.

Niestety, naszą społeczność akademicką opuściło na zawsze kilkanaście osób: byli to zasłużeni nauczyciele akademicy, pracownicy administracji, emeryci. Profesorowie – Zbigniew Orłowski, Stanisław Ochelski, Andrzej Sadkowski, gen. Stefan Włudyka, Jan Owsik, pułkownicy – Władysław Hetnerski, Jan Bis, Bogdan Lila, Leon Palacz, Wojciech Nawrot, Zbigniew Włodarczyk, Mieczysław Wiechno, Julian Jaros, Eugeniusz Karpik, Andrzej Styburski, mjr Sławomir Milewski oraz Józef Orzechowski, Edward Remiszewski, Eugeniusz Olifierczuk, Kazimierz Gieryń, Anna Kwiatek, Hanna Kaźmierczak, Wirginia Danelnska. Uczcijmy ich pamięć chwilą ciszy! (...)

Szanowni Państwo!

Wojskowa Akademia Techniczna kontynuuje działania związane z utworzeniem na swoim terenie Parku Naukowo-Technologicznego Inżynierii Bezpieczeństwa, który będzie odpowiedzią na zapotrzebowanie środowiska naukowego Akademii oraz na potrzeby współpracujących z naszą uczelnią ponad 400 przedsiębiorstw i przedstawicieli biznesu. Działanie to wpisuje się w kierunek dążenia Unii Europejskiej, którym w kolejnym programowym okresie rozwoju w latach 2014-2020 będzie innowacyjny rozwój technologiczny, a rolą parku

będzie wspieranie transferu innowacyjnych technologii generowanych przez naukowców do przemysłu. Zamierzamy wdrożyć w nim ideę Learning Factory, służącą przeniesieniu potrzeb biznesowych do tzw. Fabryki Wynalazków poprzez dostarczanie studentom i naukowcom rzeczywistych problemów inżynierskich, konstrukcyjnych i technologicznych.

Dużym sukcesem Wojskowej Akademii Technicznej okazała się publikacja w sierpniu tego roku zaktualizowanej Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej, czyli listy przedsięwzięć o szczególnym znaczeniu dla rozwoju polskiej nauki i wzrostu jej konkurencyjności, która jest wzorowana na Europejskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej, powstającej pod auspicjami Komisji Europejskiej.

Akademia jest liderem w dwóch przedsięwzięciach, są to „Extreme Light Infrastructure” – projekt w dziedzinie nauk fizycznych oraz „Krajowe Centrum Inżynierii Kosmicznej i Satelitarnej” – wspólnie z Centrum Badan Kosmicznych PAN – w dziedzinie nauk technicznych. Ponadto nasza uczelnia uczestniczy także jako partner w kilku przedsięwzięciach uwzględnionych na mapie drogowej, a koordynowanych przez inne wiodące polskie instytucje naukowe, takie jak Uniwersytet Warszawski, Politechnika Warszawska, Politechnika Wroclawska, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu czy Instytut Geofizyki Polskiej Akademii Nauk.

Działalność Wojskowej Akademii Technicznej jest obecnie skierowana na budowę silnego zaplecza naukowego i organizacyjnego dla współpracy w ramach sektora kosmicznego w Europie. Stawiamy na współpracę w ramach projektów Europejskiej Agencji Kosmicznej, takich jak COPERNICUS czy ARTES. Pierwszym krokiem do tego celu było powołanie Klastra Inżynierii Kosmicznej i Satelitarnej.

Duże projekty, w jakie Wojskowa Akademia Techniczna jest zaangażowana, to opra-

cowanie studium wykonalności dla programu strategicznego na rzecz bezpieczeństwa i obronności państwa pn. „Satelitarny system optoelektronicznej obserwacji Ziemi”. Jest to projekt obejmujący analizę możliwości wyniesienia dwóch satelitów teledetekcyjnych o wysokiej i bardzo wysokiej rozdzielczości obrazowej rejestrujących zobrazowanie w paśmie multispektralnym. Ponadto do dużych projektów, w którym bierzemy udział, zaliczam m.in. tzw. łaziki marsjańskie w ramach platform bezzałogowych oraz systemy nawigacji satelitarnej Galileo i EGNOS.

Zauważyć należy, że nasz poziom technologiczny pozwala na udział w różnych projektach z zakresu inżynierii satelitarnej i kosmicznej, w szczególności w obszarze: teletransmisji, kryptografii, oprogramowania elementów satelity, termiki i wielu innych.

Szanowni Państwo!

Wojskowa Akademia Techniczna – w ramach 6 utworzonych konsorcjów – wzięła udział w Konkursie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju na wykonanie projektów w ramach strategicznego programu na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa pn. „Nowe systemy uzbrojenia i obrony w zakresie energii skierowanej”. Innym ważnym przykładem realizacji zaawansowanych programów obronnych może być program TYTAN, w ramach którego tworzone są i będą wprowadzane na wyposażenie sił zbrojnych elementy uzbrojenia i wyposażenia już doceniane przez ministra obrony narodowej, czego wyrazem jest uzyskanie przez WAT na tegorocznym Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach Nagrody Specjalnej Ministra Obrony Narodowej za *Opracowanie karabinka standardowego i karabinka reprezentacyjnego Modułowego Systemu Broni Strzeleckiej*. Konstrukcja opracowana została wspólnie z Fabryką Broni „Łucznicz” w Radomiu, co pokazuje, jakie efekty można uzyskiwać przy dobrej współpracy z krajowym przemysłem obronnym.

Ważnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa jest system obrony powietrznej i przeciwrakietowej. Wojskowa Akademia Techniczna od lat uczestniczy w programach obronnych, w ramach których naukowcy naszej uczelni tworzą unikalne technologie. Przy obecnej sytuacji geopolitycznej znaczenia nabiera budowa strategii odporności kraju w systemie bezpieczeństwa państwa. Zgodnie z łańską maksymą: *Si vis pacem, para bellum* (dosł. *Jeśli chcesz pokoju, przygotuj się do wojny*) Siły Zbrojne RP mają być gotowe do obrony naszego kraju, a Wojskowa Akademia Techniczna ma ogromne zadanie do zrealizowania zarówno w zakresie szkolenia kadr dowódczych, jak i w zakresie tworzenia nowoczesnych technologii obronnych.

Szanowni Państwo! Drodzy Studenci!

Dzisiejsza inauguracja jest świętem całej uczelni, ale to Wy odgrywacie w nim główną rolę. Od chwili uroczystej immatrykulacji będziecie pełnoprawnymi członkami naszej społeczności akademickiej. Wykształcenie techniczne z natury rzeczy skłania do twórczej postawy. Życzę Wam, abyście twórczo wykorzystali czas studiów na naukę, ale też na życie studenckie, które potem wspomina się latami. Od dziś Wojskowa Akademia Techniczna to Wasza Uczelnia, tworzymy „Małą Ojczyznę” – społeczność akademicką WAT.

W nowym roku akademickim nauczycielom, kadrze, pracownikom i studentom WAT życzę wszelkiej pomyślności, dobrego zdrowia i wielu sukcesów. Życzę nam wszystkim, abyśmy w nadchodzący czas weszli z nadzieją, wzajemną życzliwością, pełni nowych inicjatyw i pomysłów oraz z przekonaniem o lepszym jutrze.

Rok Akademicki 2014/2015 w Wojskowej Akademii Technicznej uważam za otwarty!

Migawki z inauguracji wydziałowych roku akademickiego 2014/2015

Fot. Joanna Kulhawik, Grzegorz Rosiński

Migawki z inauguracji wydziałowych roku akademickiego 2014/2015

Fot. Joanna Kulhawik, Grzegorz Rosiński

Pamięci Profesora Władysława Kołosowskiego

Tegoroczną inaugurację nowego roku akademickiego w Wydziale Elektroniki WAT poprzedziło nadanie audytorium imienia płk. prof. dr. hab. inż. Władysława Kołosowskiego oraz odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej Jego pamięci.

Uroczystość upamiętniająca życie i działalność naukową prof. Kołosowskiego odbyła się 2 października br. z udziałem najwyższych władz Akademii, Wydziału Elektroniki oraz rodziny i przyjaciół Profesora. Tak wybitny naukowiec, inżynier – humanista, autor wielu patentów i publikacji, zapisał się w pamięci swoich wychowanków jako wspaniały wychowawca kolejnych pokoleń absolwentów i pracowników naukowych uczelni. Profesor Władysław Kołosowski był cenionym i niezwykle lubianym nauczycielem akademickim, którego dokonania ma przypominać, odsłonięta z honorami i sztandarem WAT, tablica pamiątkowa umieszczona w audytorium Jego imienia (s. 2, bud. 45). W uroczystości wzięli udział córka prof. Kołosowskiego – Krystyna Kołosowska-Kuczko z mężem Mateuszem Kuczko oraz współpracownicy i przyjaciele z Wydziału Elektroniki.

Prof. dr. hab. inż. Władysław Kołosowski urodził się 27.06.1925 r. w Wołkowysku. W czasie II wojny światowej, w szeregach Wojska Polskiego, uczestniczył w walkach o wyzwolenie kraju z okupacji, za co został odznaczony Krzyżem Zasługi. W 1948 r. został skierowany na studia do Politechniki Gdańskiej na Wydział Elektryczny, gdzie w 1951 r. uzyskał dyplom inżyniera. W tym samym roku został skierowany do pracy w Wojskowej Akademii Technicznej. Wykonywał obowiązki nauczyciela akademickiego i jednocześnie podnosił swoje kwalifikacje. W 1956 r. uzyskał stopień magistra i został wyznaczony na zastępcę kierownika katedry w WAT. W 1957 r. został kierownikiem Zakładu Anten i Propagacji Fal WAT.

W 1962 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w 1978 r. stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. Mając ugruntowaną pozycję naukową i duży prestiż, w 1981 r. otrzymał tytuł naukowy profesora. O pozycji tej świadczy również powołanie Go na stanowisko konsultanta naukowego w Stoczni Szczecińskiej (1979-1982) i konsultanta naukowego Polskiego Radia – Program dla Zagranicy (1965-1991). Był również członkiem Komitetu Badań Kosmicznych PAN (1984-1987) i Komitetu Fizyki Kosmicznej PAN (od 1969 – jedną kadencję) oraz członkiem zespołu koordynującego problem międzyresortowy MR-9-29 (1978, udział polskich kosmonautów

w programie Interkosmos) i członkiem Rady MON ds. Wyższego Szkolnictwa Wojskowego i Nauki (1989). W 1990 r. zakończył czynną służbę wojskową w stopniu pułkownika i rozpoczął pracę na stanowisku profesora w Instytucie Radiolokacji Wydziału Elektroniki WAT.

Zajmując w WAT stanowiska od asystenta do profesora zwyczajnego, prof. Kołosowski bardzo aktywnie uczestniczył w procesie dydaktycznym: prowadził wykłady, seminaria i ćwiczenia laboratoryjne. Był wysokiej klasy specjalistą w dziedzinie anten i propagacji fal elektromagnetycznych oraz kompatybilności elektromagnetycznej. Pełniąc funkcję wykładowcy, adiunkta i zastępcy szefa instytutu, corocznie wykonywał około 180 % normy. Zawsze wyróżniał się inicjatywą i aktywnością w doborze treści i metod kształcenia z przedmiotów: Technika mikrofalowa i anteny oraz Anteny i propagacja fal dla studiów wyższych i podyplomowych.

Podczas swojej kariery zawodowej kierował ok. 80 pracami dyplomowymi i 20 pracami doktorskimi. Recenzował ok. 55 prac doktorskich i ok. 20 prac habilitacyjnych, opiniował 8 wniosków profesorskich. Był autorem 4 i współautorem 5 skryptów akademickich, autorem 4 patentów. Uczestniczył w opracowaniu zestawów laboratoryjnych z przedmiotu Technika mikrofalowa i anteny, za które uzyskał nagrody rektorskie i dziekańskie. Wiele uwagi poświęcał rozwojowi dydaktycznemu i naukowemu młodej kadry: zarówno wydziału, jak i instytutu, z którym współpracował. Swoją postawą zawsze inspirował do samodzielnej i twórczej pracy. Pomagał w wyborze miejsc odbywania staży naukowych. Za działalność dydaktyczną został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999) i wyróżniony tytułem Zasłużonego Nauczyciela Akademickiego WAT (1997).

Prof. Władysław Kołosowski kierował zespołem, w którym opracowano „System do odbioru sygnałów satelitarnych”. System ten został wdrożony do produkcji i wszedł na wyposażenie Wojska Polskiego. Był kierownikiem wielu projektów badawczych. Za działalność naukowo-badawczą, trzykrotnie

W uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej pamięci Profesora Władysława Kołosowskiego wzięła udział jego córka, Krystyna Kołosowska-Kuczko

został wyróżniony nagrodą ministra obrony narodowej, ośmiokrotnie nagrodą rektora WAT oraz trzykrotnie nagrodą dziekana WEL. Był członkiem wielu komitetów i innych gremiów naukowych, m.in. Komitetu Badań Kosmicznych, Komitetu Fizyki Kosmicznej PAN, Rady MON ds. Wyższego Szkolnictwa Wojskowego i Nauki. Był również członkiem IEEE, Sekcji Mikrofal Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN oraz stowarzyszenia AFCEA.

Za wybitne osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i organizacyjne, wielokrotnie odznaczany najwyższymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Był odznaczony: Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski za osiągnięcia w dziedzinie naukowej „Radiolokacja” (2003 r.), Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju oraz innymi medalami resortowymi, w tym medalem pamiątkowym dyrektora Departamentu Rozwoju i Wdrożeń MON za osiągnięcia w rozwoju techniki wojskowej. W 2001 r. został wyróżniony złotym medalem Za Zasługi dla WAT.

Andrzej Wiśniewski

Pamięci Profesora Dionizego Smoleńskiego

Uchwałą Senatu WAT nr 29/WAT/2014 z 27 marca 2014 r., z dniem 1 października 2014 r. nadano Laboratorium Balistyki Instytutu Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa imię prof. Dionizego Smoleńskiego. Uroczystość odsłonięcia okolicznościowej tablicy pamiątkowej na ścianie frontowej budynku 26, w którym mieści się Laboratorium Balistyki, odbyła się 2 października 2014 r. bezpośrednio przed wydziałową inauguracją roku akademickiego.

Tablicę odsłanili rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, dziekan WML prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński oraz dr Rudolf Ostrihansky – wnuk prof. Dionizego Smoleńskiego.

W okresie tworzenia nasza uczelnia korzystała z wiedzy i doświadczenia wielu polskich przedwojennych naukowców. Jednym z nich był ówczesny rektor Politechniki Wrocławskiej – prof. Dionizy Smoleński, który w roku akad. 1951/52 prowadził zleczone wykłady z balistyki wewnętrznej w Fakultecie Uzbrojenia WAT dojeżdżając na wykłady z Wrocławia. Po przejściu WAT na system wydziałowy, w latach 1960-1965 (jako pierwszy polski naukowiec) kierował Katedrą Teorii Spalania i Balistyki Wewnętrznej w powstałym w 1959 r. Wydziale Mechanicznym. Zapoczątkowane przez prof. Dionizego Smoleńskiego badania naukowe z obszaru balistyki wewnętrznej kontynuuje dziś Zakład Balistyki i jego zakładowe Laboratorium Balistyki, które od 40 lat znajduje się w strukturze WML.

W okolicznościowym przemówieniu, prodziekan ds. naukowych WML dr hab. inż. Zbigniew Leciejewski przypomniał drogę życiową i karierę naukową prof. Smoleńskiego oraz podkreślił, że tym gestem społeczność wydziałowa chce uhonorować i utrwalić w pamięci postać wybitnego polskiego naukowca, patriotę, zastępcę szefa uzbrojenia Komendy Głównej Armii Krajowej, a przede wszystkim osobę, która w WAT kładła podwaliny pod rozwój badań w zakresie spalania materiałów wybuchowych i balistyki wewnętrznej.

Dr Rudolf Ostrihansky – dziękując władzom Akademii i Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa za uhonorowanie pamięci prof. Smoleńskiego – podkreślił, że Jego dziadek zawsze wyrażał się z wielką sympatią i uznaniem o naszej uczelni, i chociaż głównymi miejscami jego aktywności były Politechniki Wrocławska i Warszawska, zawsze traktował WAT jako jedną ze swoich uczelni.

Dionizy Smoleński urodził się 6 października 1902 r. w Łodzi. Studia wyższe ukończył w 1926 r. na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej. W latach 1927/1928 odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Piechoty w Śremie. Fascynacja materiałami wybuchowymi towarzyszyła Mu przez całe twórcze życie naukowe. Do wybuchu II wojny światowej pracował jako kierownik Laboratorium w Komisji Doświadczalnej Centralnej Szkoły Strzelniczej w Toruniu oraz kierownik Laboratorium w Komisji Doświadczalnej Centrum Wyszczolenia Piechoty w Rembertowie. Był też pracownikiem Centrum Badań Balistycznych Instytutu Technicznego Uzbrojenia w Zielonce k/Warszawy, będąc jednocześnie starszym asystentem w Zakładzie Balistyki Wewnętrznej PW.

W czasie II wojny światowej był zastępcą szefa uzbrojenia Komendy Głównej AK i komendantem poligonu w Zielonce. Pracował w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie, gdzie w konspiracji prowadził badania nad materiałami wybuchowymi z przeznaczeniem do wykorzystania przez AK. Jednocześnie był zaangażowany w prowadzenie wykładów z matematyki na tajnych kompletach podziemnej Politechniki.

6 września 1944 r. został wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec. Trafił do Wrocławia, gdzie pracował jako robotnik w browarze oraz w fabryce sztucznego miodu. Po zakończeniu działań wojennych wszedł w skład Grupy Kulturalno-Naukowej, której zadaniem było zorganizowanie działalności Politechniki Wrocławskiej.

W 1946 r. został jej adiunktem, a w roku następnym kierownikiem Katedry Technologii Związków Azotowych. Tytuł profesora otrzymał w 1948 r. W latach 1952-1960 sprawował funkcję rektora PWR jednocześnie kierując od 1953 r. Katedrą Technologii Materiałów Wybuchowych. Będąc pracownikiem Politechniki Wrocławskiej, prowadził też wykłady w Politechnice Warszawskiej.

Jako wybitny specjalista w dziedzinie syntezy materiałów wybuchowych, teorii spalania i balistyki wewnętrznej, kładł podwaliny pod badania nad teorią i zastosowaniem

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej Profesorowi Dionizemu Smoleńskiemu. Na zdjęciu od prawej: rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk, dr Rudolf Ostrihansky – wnuk prof. Dionizego Smoleńskiego oraz dziekan Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa prof. Radosław Trębiński

materiałów wybuchowych w tworzącej się w 1951 r. Wojskowej Akademii Technicznej, gdzie na przełomie lat 1951/1952 prowadził wykłady w Fakultecie Uzbrojenia WAT.

W 1960 r. został powołany przez Radę Państwa na stanowisko przewodniczącego Komitetu ds. Techniki i przeniósł się do Warszawy. Rok później został profesorem Politechniki Warszawskiej i objął w tej uczelni stanowisko kierownika Zakładu Teorii Spalania w Katedrze Silników Spalinowych, Przemysłowych i Lotniczych w Instytucie Techniki Ciepłej Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa. Zakładem tym kierował do 1970 r. będąc jednocześnie w latach 1966-1968 kierownikiem Katedry Silników Spalinowych, Przemysłowych i Lotniczych.

W 1960 r. władze WAT, doceniając Jego wiedzę i zaangażowanie, powierzyły Mu – jako pierwszemu polskiemu cywilnemu naukowcowi – zadanie kierowania Katedrą Teorii Spalania i Balistyki Wewnętrznej, w powstałym w 1959 r. Wydziale Mechanicznym WAT. Katedrą tą kierował do 1965 r. będąc jednocześnie pracownikiem PW. Po zakończeniu pracy w WAT został rektorem PW. Funkcję tę pełnił do 1969 r.

Prof. Dionizy Smoleński zmarł 8 lutego 1984 r. Został pochowany w Alei Zasłużonych na warszawskich Powązkach. Pozostawił po sobie bogatą spuściznę naukową: kilkadziesiąt prac naukowych, monografii i książek z dziedziny materiałów wybuchowych i teorii spalania. Najbardziej znane to: *Balistyka wewnętrzna*, *Teoria materiałów wybuchowych*, *Spalanie materiałów wybuchowych*, *Detonacja materiałów wybuchowych*.

Zbigniew Leciejewski

Zasłużeni dla edukacji

14 października br. uroczystie obchodziliśmy w naszej Alma Mater Święto Edukacji Narodowej. Z tej okazji rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, prorektor ds. kształcenia prof. dr hab. inż. Jarosław Rutkowski i prorektor ds. nauki prof. dr hab. inż. Krzysztof Czupryński wręczyli medale, odznaczenia oraz dyplomy wyróżniającym się nauczycielom akademickim oraz pracownikom zajmującym się dydaktyką i kształceniem studentów.

Uroczystość rozpoczął prorektor ds. kształcenia prof. dr hab. inż. Jarosław Rutkowski, który w imieniu rektora powitał zebranych w holu głównym Biblioteki Głównej WAT na święcie oświaty i szkolnictwa wyższego. Swoje wystąpienie oparł na łacińskiej sentencji *littera scripta manet* (łac. *słowo zapisane pozostaje*) wskazując jego znaczenie dla zebranych na uroczystości wyróżnionych. (...) *Dzięki możliwości zapisania znaków powstały Wasze dzieła, zostały zauważone i docenione w Akademii, w kraju a nawet na świecie* – powiedział prof. Rutkowski.

Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, decyzją minister nauki i szkolnictwa wyższego Leny Kolarskiej-Bobińskiej, Medale Komisji Edukacji Narodowej otrzymali: płk dr hab. inż. Piotr Kaniewski, ppłk dr inż. Robert Panowicz, ppłk dr inż. Tadeusz Sondej, dr hab. Józef Kołakowski.

Minister obrony narodowej Tomasz Siemoniak przyznał w 2014 r. siedem nagród nauczycielom akademickim uczelni wojskowych. Z Wojskowej Akademii Technicznej, nagrodą i dyplomem, zostało wyróżnionych dwóch nauczycieli akademickich: prof. dr hab. inż. Antoni Rogalski – za całokształt dorobku oraz mjr dr hab. inż. Przemysław Wachulak – za osiągnięcia naukowe.

Za szczególne osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej, rektor-komendant WAT przyznał tytuł Zasłużony nauczyciel akademicki WAT, wraz z odznaką oraz dyplomem uznania, następującym nauczycielom akademickim: mjr. dr inż. Mariuszowi Bednarczykowi, mjr. dr inż. Jerzemu Dołowskiemu, ppłk. dr inż. Wojciechowi Furmanekowi, mjr. dr inż. Maciejowi Henzelowi, mjr. dr inż. Wojciechowi Koperskiemu, dr. hab. inż. Waldemarowi Susce.

Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne w roku akademickim 2013/2014 rektor-komendant WAT przyznał cztery nagrody indywidualne oraz dziewięć nagród dla zespołów naukowo-badawczych. Nagrody indywidual-

Odznaczeni Medalem Komisji Edukacji Narodowej: ppłk dr inż. Robert Panowicz i ppłk dr inż. Tadeusz Sondej

Wyróżnieni przez ministra obrony narodowej: prof. dr hab. inż. Antoni Rogalski i mjr dr hab. inż. Przemysław Wachulak

Zasłużeni nauczyciele akademicy WAT. Od lewej: mjr dr inż. Mariusz Bednarczyk, mjr dr inż. Jerzy Dołowski, ppłk dr inż. Wojciech Furmanek, mjr dr inż. Maciej Henzel

ne otrzymali: prof. dr hab. inż. Marian Chudy – za całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, płk dr hab. inż. Ryszard Szplet – za rozprawę habilitacyjną pt. *Precyzyjne przetworniki czasowo-cyfrowe i interpolacyjne liczniki czasu w programowalnych układach scalonych*, dr hab. inż. Andrzej Typiak – za rozprawę habilitacyjną pt. *Strowanie mobilnymi maszynami inżynieryjnymi w układzie teleoperacji*, dr inż. Ewelina Majda

– za rozprawę doktorską pt. *Automatyczny system wiarygodnego rozpoznawania mówcy oparty na analizie cepstralnej sygnału mowy*, dr inż. Michał Czerwiński – za rozprawę doktorską pt. *Antyferroelektryczne mieszaniny ciekłokrystaliczne o długim skoku helisy*.

Nagrody zespołowe za osiągnięcia naukowe otrzymali:

- Zespół pracowników z Wydziału Elektroniki w składzie: dr hab. inż. Andrzej Do-

browolski, dr inż. Zbigniew Jachna, dr inż. Ewelina Majda, dr inż. Mariusz Wierzbowski – za opracowanie i wydanie podręcznika akademickiego pt. *Elektronika – ależ to bardzo proste!*

- Zespół pracowników z Wydziału Cybernetyki w składzie: dr Lucjan Kowalski, prof. dr hab. Adam Piskorek – za opracowanie i wydanie monografii pt. *Analiza wypukła*
- Zespół pracowników z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa w składzie: dr inż. Ryszard Woźniak, płk dr inż. Mirosław Zahor, mjr dr inż. Wojciech Koperski, mjr dr inż. Paweł Płatek, kpt. mgr inż. Łukasz Szmít, dr inż. Wojciech Gruszecki, dr inż. Tadeusz Świętek, mgr inż. Zbigniew Wójcik, mgr inż. Paweł Typer, mgr inż. Wojciech Słysz – za opracowanie i wdrożenie *40 mm ręcznego granatnika powtarzalnego RGP- 40*
- Zespół pracowników z Instytutu Optoelektroniki w składzie: mjr dr inż. Jacek Wojtas, prof. dr hab. inż. Zbigniew Bielecki, prof. dr hab. inż. Stanisław Cudziło, prof. dr hab. Tadeusz Stacewicz, ppłk dr inż. Janusz Mikołajczyk, dr inż. Waldemar Gawron, dr inż. Marcin Wesołowski, mgr inż. Robert Mędrzycki, mgr inż. Beata Rutecka – za opracowanie *Optoelektronicznego czujnika par materiałów wybuchowych*
- Zespół pracowników z Instytutu Optoelektroniki w składzie: dr hab. inż. Henryk Madura, ppłk dr inż. Tomasz Sosnowski, dr inż. Grzegorz Bieszczad, ppłk dr inż. Tadeusz Sondej, ppłk dr inż. Tomasz Orzanowski, dr inż. Krzysztof Chmielewski, dr inż. Mirosław Dąbrowski, mgr inż. Michał Krupiński, ppłk dr inż. Jarosław Bareła, ppłk dr inż. Krzysztof Firmanty – za opracowanie i wykonanie *Optoelektronicznego, wielowidmowego systemu wspomagającego lądowanie samolotów*
- Zespół pracowników z Wydziału Elektroniki i Lotnictwa w składzie: prof. dr hab. inż. Bronisław Stec, dr hab. inż. Waldemar Susek, dr inż. Czesław Rećko, ppłk dr inż. Adam Słowik, mjr dr inż. Mirosław Czyżewski – za *Opracowanie demonstratora technologii lokalizacji istot żywych poprzez ścianę wykorzystującego techniki radaru szumowego*
- Zespół pracowników z Wydziału Cybernetyki w składzie: dr hab. inż. Andrzej Najgebauer, prof. WAT, dr inż. Roman Wantoch-Rekowski, dr inż. Wojciech Kulas, ppłk dr inż. Jarosław Koszela, mjr mgr inż. Tomasz Drozdowski, kpt. mgr inż. Dariusz Chmielewski, dr inż. Grzegorz Betliński, mgr inż. Łukasz Matuszelański, kpt. mgr inż. Marcin Dąbkiewicz, lic. Konrad Szumiec, mgr inż. Michał Niedziela, mgr inż. Hubert Ostap – za opracowanie *Symulatora Systemu Kierowania Ogniem (SKO) wieży HITFIST 30P KTO Rosomak (SKO – moduł bojowy)*

Wyróżnieni za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne. Od prawej: dr inż. Michał Czerwiński, dr inż. Ewelina Majda, dr hab. inż. Andrzej Typiak, płk dr hab. inż. Ryszard Szplet

Prof. dr hab. Adam Piskorek z Wydziału Cybernetyki odbiera nagrodę za opracowanie, wspólnie z dr. Lucjanem Kowalskim, monografii pt. *Analiza wypukła*

- Zespół pracowników z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa w składzie: dr inż. Piotr Zalewski, dr inż. Zdzisław Rochala, dr inż. Wojciech Kotlarz, dr inż. Jerzy Pietrański, dr inż. Janusz Jasiński, mgr inż. Adam Korchowicz – za osiągnięcia dydaktyczno-organizacyjne, tj. utworzenie i prowadzenie studiów podyplomowych w zakresie: *Zarządzanie w lotnictwie oraz zabezpieczenie działań lotniczych*
- Zespół pracowników z Wydziału Cybernetyki w składzie: mjr dr inż. Mariusz Chmielewski i mjr dr inż. Rafał Kasprzyk – za osiągnięcia dydaktyczne w pracy ze studentami oraz sukcesy odnoszone na międzynarodowych wystawach wynalazczości.

W imieniu wyróżnionych głos zabral profesor Antoni Rogalski. Dziękując za nagrody i wyróżnienia powiedział m.in.: *Chcielibyśmy realizować idee uniwersytetu oraz wszystko to, co jest najlepsze na świecie. (...) Nauka jest wyjątkową i elitarną aktywnością i od stu-*

denta wymaga dozo większej zdolności i pracowitości niż pond przeciętną miarę. Musimy dbać o elitarność. Wybitnych ludzi zauważać, promować, tworzyć nowe kierunki studiów, wspomagać.

Zabierając głos rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk przypomniał, że Święto Edukacji Narodowej to pamiątka powstania pierwszego w świecie ministerstwa edukacji narodowej, co miało miejsce 14 października 1773 r.

(...) Cieszę się, że możemy się spotkać tutaj i podziękować naszym naukowcom oraz zespołom naukowo-badawczym. To dzięki naszym studentom oraz dzięki Państwu i Państwa zaangażowaniu i prospołecznemu podejściu do prac badawczych możemy dziś świętować w tym miejscu, za co wszystkim dziękuję – powiedział rektor.

Wiesław Grzegorzewski

Kolejne laury

W dniach 14-16 października 2014 r. w Warszawie odbyła się, zorganizowana przez Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów, Urząd Patentowy RP i Politechnikę Warszawską, 8. Międzynarodowa Wystawa Wynalazków IWIS'2014. Kolejny sukces odnotowali na niej naukowcy z naszej Alma Mater.

Złoty medal z wyróżnieniem oraz Nagrodę Specjalną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za najlepszy wynalazek otrzymał, opracowany w Instytucie Systemów Informatycznych Wydziału Cybernetyki pod kierunkiem mjr. dr. inż. Mariusza Chmielewskiego, System PATRON.

Złote medale z wyróżnieniem otrzymały także: AC-I6SCIP wojskowy terminal VoIP/SCIP – opracowany w Instytucie Matematyki i Kryptologii pod kierunkiem prof. dr. hab. n. mat. inż. Jerzego Gawineckiego oraz System Obrony Aktywnej – opracowany przez interdyscyplinarny zespół pod kierownictwem rektora-komendanta WAT gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmunta Mierczyka.

Złote medale otrzymały: System TESLA – opracowany w Instytucie Systemów Informatycznych Wydziału Cybernetyki pod kierunkiem mjr. dr. inż. Mariusza Chmielewskiego oraz Mobilne urządzenie do ochrony informacji niejawnej – opracowane w Instytucie Matematyki i Kryptologii pod kierunkiem prof. dr. hab. n. mat. inż. Jerzego Gawineckiego.

Medale brązowe otrzymały wynalazki opracowane w Zespole Katedry Mechaniki i Informatyki Stosowanej Wydziału Mechanicznego: Składany stojak kuli ortopedycznej – opracowany pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Tadeusza Niezgody oraz Lekki Samochód Terenowy – opracowany wspólnie z firmą SZCZĘŚNIAK oraz Wojskowym Instytutem Techniki Pancernej i Samochodowej z Sulejówka.

Dla systemu **PATRON** (Parkinson's Analytics for Tremors Recognition and Observation of Neuro-errors – multisensoryczny system analizujący symptom choroby Parkinsona wspierający diagnostykę oraz proces testów klinicznych leków neurologicznych) to już kolejne wyróżnienie. Przypomnijmy, iż system ten nagrodzono brązowym medalem na tegorocznej Międzynarodowej Wystawie Wynalazków INST'2014, która w dniach 18-21 września 2014 r. odbyła się w Taipei na Tajwanie (szerzej o imprezie i systemie PATRON na str. 4).

AC-I6SCIP wojskowy terminal VoIP/SCIP – autorzy: prof. dr. hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki, dr inż. Piotr Bora, zespół pracowników Instytutu Matematyki i Kryptologii WCY WAT oraz inżynierów Transbit Sp. z o.o. Terminal AC-I6SCIP (Secure Communication Interoperability Protocol) jest pierwszym na świecie rozwiązaniem przeznaczonym do wozów bojowych zapewniającym transmisję mowy i danych z wykorzystaniem medium o małej przepływności. Terminal umożliwia realizację przesyłania danych i fonii zabezpieczonych kryptograficznie z zapewnieniem poufności, integralności i niezaprzeczalności. Fonia jest kodowana z wykorzystaniem wokodera MELPe, umożliwiającego uzyskanie strumienia danych o minimalnej przepływności 2400 bps. Takie szybkości przesyłu informacji umożliwiają wykorzystanie cyfrowych kanałów radiowych radiostacji wojskowych KF i UKF, gdzie mówi się o granicznej górnej szybkości rzędu 9600 bps. Maksymalna szybkość transmisji danych z i do terminala wynosi 6 Mbps. Umożliwia to transmisję danych i obrazów poprzez system kryptograficzny urządzenia. Terminal jest przystosowany do zasilania z sieci pokładowej 27V i posiada światłowodowy interfejs komunikacyjny oraz wyjście do słuchawek i wejście mikrofonu.

System Obrony Aktywnej (Active Protection System) – autorzy: gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmunt Mierczyk – IOE, prof. dr. hab. inż. Tadeusz Niezgoda – WME, prof. dr. hab. inż. Adam Kawalec – WEL, ppłk dr inż. Robert Panowicz – WME, płk dr inż. Marek Zygmunt – IOE, płk dr inż. Przemysław Kupidura – WML, płk dr inż. Roman Ostrowski – IOE, prof. dr. hab. inż. Bronisław Stec – WEL, płk dr inż. Mirosław Zahor – WML, ppłk dr inż. Zbigniew Surma – WML, ppłk mgr inż. Piotr Knysak – IOE, mjr dr inż. Jacek Wojtanowski – IOE, dr inż. Adam Konrad Rutkowski WEL, dr hab. inż. Waldemar Susek – WEL, mjr mgr inż. Tadeusz Drozd – IOE, mgr inż. Andrzej Gawlikowski – IOE, kpt.

mgr inż. Marcin Jakubaszek – IOE, mgr inż. Damian Kołodziejczyk – WME, mgr inż. Marcin Konarzewski – WME, mgr inż. Andrzej Młodzianko – IOE, mgr inż. Michał Muzal – IOE. W ramach tego projektu badawczego opracowano optoelektroniczno-radarową głowicę detekcyjną, moduł decyzyjny oraz dwa rodzaje destruktorów. W celu minimalizacji wykrycia opracowano trudnowykrywalny radar szumowy oraz optoelektroniczną głowicę pracującą w trybie pasywnym. Moduł destruktorów wyposażony jest w destruktor lufowy, z którego wystrzelwane są odłamki do niszczenia zagrożenia w dalszej odległości od bronionego obiektu oraz z destruktora odłamkowego pozwalającego zniszczyć rakiety w bliskiej odległości od pancerza, praktycznie na nim. Zaprezentowane rozwiązanie znacznie zwiększa prawdopodobieństwo prawidłowego działania systemu zarówno ze względu na fałszywe alarmy, jak i skuteczność działania. Obecnie system osiągnął VI poziom gotowości technologicznej i był z wynikiem pozytywnym testowany w symulowanych warunkach operacyjnych.

TESLA (Teachable Environment for Sign Language Assistance – sensoryczny system analizy języka migowego i gestów wykorzystujący miografię oraz sensory inercjalne) – autorzy: mjr dr inż. Mariusz Chmielewski, sierż. pchor. inż. Damian Frąszczak, sierż. pchor. inż. Dawid Bugajewski, sierż. pchor. inż. Ernest Szczepaniak, mgr inż. Rafał Wołoszyn. TESLA korzysta z multisensorycznych umieszczonych na przedramieniu użytkownika i odczytuje ruchy palców, dłoni oraz przedramienia dopasowując je do wzorców języka migowego. W przypadku pozytywnego dopasowania gestu telefon wypowiada odpowiadający mu tekst. Aplikacja umożliwia wykorzystanie języka migowego predefiniowanego dla danego kraju oraz zapisanie własnych gestów ułatwiających złożoną komunikację głosową. Narzędzie składa się z multisensora medyczne-

go oraz aplikacji na smartphony (Android, Windows Phone, iPhone). Rozpoznawanie gestów i języka migowego wykonywane jest na podstawie autorskich algorytmów wieloetapowej fuzji danych, pochodzących z wielokanałowej elektromiografii powierzchniowej oraz sensorów inercjalnych. Główną funkcją urządzenia jest możliwość analizy ruchów palców, dłoni i przedramienia w celu wykrywania wzorców gestów. Analiza aktywności mięśni przedramienia sterujących palcami i dłonią oraz jego położenia w przestrzeni pozwala na efektywne rozpoznawanie złożonych znaków migowych, a nawet własnych gestów ułatwiających komunikację głuchoniemych z otoczeniem. Zaimplementowane algorytmy przetwarzania sygnałów wykorzystywane są do ekstrakcji wybranych cech sygnałów miograficznych. Na ich podstawie przebiega proces uczenia sieci neuronowej będącej podstawowym narzędziem identyfikującym wzorce gestów. Rozpoznane gesty podlegają transkrypcji, a następnie z wykorzystaniem wbudowanego modułu Text-To-Speech przekładane są na komunikaty głosowe. Aplikacja i sensor mogą spełniać dodatkowe funkcje: jako cybernetyczny interfejs człowiek-komputer oraz kontroler do gier. Opracowany multi-sensor wykorzystuje moduł WiFi, Bluetooth LE oraz Ant+, co pozwala na jego autonomiczną integrację, długotrwałe działanie i adaptację do wielu zastosowań. System przygotowany został do jednoczesnego stosowania dwóch multisensorów TESLA pozwalając na dokładną analizę gestów dwóch rąk. Opracowany sensor umieszczany jest na elastycznej opasce na przedramieniu, a jego wielkość i waga są prawie nieodczuwalne dla użytkownika.

Mobilne urządzenie do ochrony informacji niejawnej – autorzy: prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki wraz z zespołem pracowników z Instytutu Matematyki i Kryptologii WCYWAT, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny oraz Unizeto Technologies S.A. Podstawę mobilnego urządzenia do ochrony informacji niejawnej stanowią dwa elementy: specjalizowany moduł kryptograficzny klasy SP stanowiący źródło zaufania poprzez zapewnienie kontroli integralności kodu i danych konfiguracyjnych urządzenia oraz struktury dostępu, które pozwolą generować odpowiednie mechanizmy ochrony informacji. Do tego celu wykorzystywane są m.in. schematy szyfrowania grupowego dowolnie predefiniowaną strukturą przywilejów. Urządzenie składa się z internetowej aplikacji oraz sprzętu, który swoim kształtem przypominał będzie pastylkę, która będzie podłączana do

urządzenia mobilnego. To właśnie kolor tej pastylki (zielony – urządzenie bezpieczne, czerwony – urządzenie zhakowane) będzie stanowił dla użytkownika informację na temat bezpieczeństwa jego urządzenia.

Składany stojak kuli ortopedycznej (Unfolding Support for Crutches) – autorzy: prof. dr hab. inż. Tadeusz Niezgoda, dr Sebastian Stanisławek, por. Piotr Kędzierski. Przewracająca się kula ortopedyczna to z mora wszystkich jej użytkowników. Problem wydaje się błahy dopóki sami nie stawimy czoła problemowi, że oparta o ścianę kula właśnie się przewróciła i nie możemy jej osiągnąć. Pomimo ogromnego wolumenu produkcji wszelakich kul i lasek, a także zaangażowania się w sprawę firm ze znacznym kapitałem, nie doczekano się skutecznego komercyjnego rozwiązania tego problemu. Z tych powodów podjęty został wysiłek stworzenia prototypu rozkładanego stojaka pozwalającego na stabilne podtrzymanie kuli kiedy użytkownik aktualnie jej nie używa ale pozwalała mieć ją w swoim zasięgu. Stojak w pozycji transportowej jest zwartą konstrukcją o kształcie walca, natomiast po rozłożeniu utrzymuje kulę w pozycji pionowej na dowolnej płaskiej powierzchni. Dzieje się to dzięki rozłożeniu nóg podporowych, które tworzą trzy dodatkowe punkty podparcia. Ich ruch wymuszony jest przesunięciem rączki znajdującej się niedaleko uchwytu kuli i dzięki zastosowaniu mechanizmu jarzmowego. Pozwala on zamienić ruch posuwisty rączki na ruch obrotowy nóg. Stojak można montować na istniejących kulach ortopedycznych bez znacznej ingerencji w ich konstrukcję.

Lekki Samochód Terenowy (Light Terrain Vehicle) – autorzy: Grzegorz Szczęśniak – firma SZCZĘŚNIAK, dr hab. inż. Wiesław Barnat – WMEWAT i Przemysław Simiński – WITPiS Sulejówek. Lekki Samochód Terenowy jest przykładem pojazdu specjalnego nowej generacji. W docelowej wersji ma być w stanie zastąpić obecnie używane pojazdy marki Honker czy Land Rover Defender. Podstawą koncepcji konstrukcji LST było uzyskanie dobrej dzielności w terenie, dużej ładowności oraz modułowości, umożliwiającej dalszy rozwój konstrukcji, w tym o wersji specjalne. Obecna wersja rozwojowa LST to pojazd umożliwiający transport ładunków o masie ponad 1500 kg mogący również pełnić rolę jako nośnik zabudów specjalistycznych, również tych wymagających zastosowania przystawki odbioru mocy (PTO). Kolejnym etapem projektu będzie stworzenie wersji czterodrzwiowej oraz umożliwiającej transport 9 osób.

W konstrukcji LST ograniczono zastosowanie złożonych układów mechanicznych i skomplikowanych systemów elektronicznych, dzięki temu pojazd sprawdzi się tam, gdzie typowe pojazdy komercyjne nie zdają egzaminu. LST to pojazd dostosowany do pracy w każdych warunkach, przystosowany do bezawaryjnej pracy w najcięższym terenie, odporny na korozję oraz przystosowany do jazdy w skrajnych temperaturach (od -30C° do $+50\text{C}^{\circ}$) i przy dużym zapyleniu. Poszycie oraz konstrukcja nośna pojazdu zostały wykonane z aluminium. Całość karoserii jest zamocowana na ramie głównej pojazdu z wykorzystaniem elementów gumowych, amortyzujących drgania. W LST zastosowano specjalną ażurową ramę skrzyniową, która umożliwiła osiągnięcie ładowności pojazdu ponad 1500 kg. Wzmocnione profile ramy gwarantują odpowiednią sztywność przy zginaniu i skręcaniu przy jednoczesnym zapewnieniu niskiej całkowitej masy konstrukcji, dzięki czemu uzyskano korzystny stosunek mocy do wagi pojazdu. Dobre właściwości trakcyjne pojazdu osiągnięto m.in. dzięki sprężynom śrubowym w zawieszeniu i zastosowaniu stabilizatora przedniej osi. Lekki Samochód Terenowy wpisuje się w strategię firmy SZCZĘŚNIAK zmierzającą do stworzenia rodziny pojazdów kołowych dla służb mundurowych czego przykładem jest zarówno demonstrator technologii Lekkiego Samochodu Terenowego LSP, jak również Kołowej Platformy Wysokiej Mobilności czyli ciężarówka trzyosiowej. Już obecnie obydwie konstrukcje posiadają wspólne cechy konstrukcyjne.

Elżbieta Dąbrowska

Współpraca z Santander Universidades

Priorytetowymi zadaniami naszej uczelni są stałe podnoszenie poziomu kształcenia studentów oraz troska o rozwój kompetencji zawodowych nauczycieli akademickich i pracowników naukowych. Współpraca z Santander Universidades to dla nas nie tylko otwarcie kolejnego kierunku współpracy ze światową czołówką ośrodków akademickich, ale również szansa na nowe projekty mogące rozszerzyć kwalifikacje naszych absolwentów rozpoczynających karierę zawodową na rynku pracy – powiedział rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk 15 października br. podczas podpisania ramowej umowy o współpracy z Bankiem Zachodnim WBK.

Jednym z założeń podjętej współpracy ma być wspieranie rozwoju kompetencji studentów i rozszerzanie oferty edukacyj-

nej uczelni. Wojskowa Akademia Techniczna znalazła się w gronie 45 polskich szkół wyższych oraz ponad 1200 uczelni na całym świecie, które podjęły taką współpracę. Uczelnie należące do Santander Universidades

prowadzą obecnie ponad 60 ważnych projektów naukowych i badawczych.

Bardzo się cieszymy z podpisania umowy z WAT. To pierwsza uczelnia o profilu wojskowym w ramach naszego programu w Polsce. Chcemy, aby podpisana dziś umowa jak najszybciej przekształciła się w konkretne wspólne przedsięwzięcia. W dynamicznie zmieniającym się świecie, musimy mieć jak najlepiej wykwalifikowanych profesjonalistów. W ramach Santan-

der Universidades chcemy wspierać Wojskową Akademię Techniczną w przygotowywaniu młodych ludzi nie tylko do konkurowania na rynku pracy, ale przede wszystkim do współodpowiedzialnego kreowania otaczającej nas rzeczywistości – stwierdził dyrektor polskiego Santander Universidades Michał Kuczmierowski.

Wiesław Grzegorzewski

Porozumienie o współpracy sygnowali Michał Kuczmierowski i gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk

Pożegnanie z Akademią

30 września br. pracę w Akademii zakończyła Urszula Komorowska – wieloletni kierownik Działu Personalnego WAT.

Podczas ponad 30 lat pracy w Wojskowej Akademii Technicznej, Urszula Komorowska zajmowała się sprawami kadrowymi, wykazując nie tylko wnikliwą znajomość prawa pracy i prawa o szkolnictwie wyższym, ale też wykazując się szczególną wrażliwością w codziennych, ludzkich sprawach. Pozwalało to w wielu przypadkach rozwiązywać trudne problemy, w zgodzie z literą prawa, interesem uczelni i potrzebami pracowników.

W latach 2003-2008 prowadziła sprawy kadrowe zarówno żołnierzy zawodowych, jak i pracowników cywilnych oraz studentów-kandydatów na żołnierzy zawodowych. Był to okres trudnych wyzwań i wyczerpanej pracy, gdyż paruset żołnierzy zawodowych kończyło służbę wojskową i – nie rozstając się z Alma Mater – podejmowało pracę na stanowiskach pracowników cywilnych. W 2009 r. oddzielono kadry wojskowe i został utworzony Wydział Kadr Wojskowych. Podyktowane to było specyfiką służby wojskowej względem pracy osób cywilnych oraz odrębnością Ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wobec Kodeksu pracy.

Sumiennie i rzetelnie wywiązywała się ze swoich obowiązków, m.in. uczestnicząc

Pracę ustępującej kierownik Działu Personalnego wysoko ocenił rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk. Na spotkaniu pożegnalnym z udziałem prorektorów i kanclerza, dziękując za lata poświęcone Akademii i w dowód uznania, rektor wręczył Urszuli Komorowskiej pamiątkowy ryngraf naszej uczelni

w opiniowaniu spraw z zakresu polityki kadrowej w procesie decyzyjnym rektora, a zwłaszcza kanclerza, jako bezpośredniego przełożonego. Wymagało to perfekcyjnej znajomości zarówno prawa pracy, jak i zmieniającego się prawa o szkolnictwie wyższym.

Zgodnie z oczekiwaniami kanclerza, wiele uwagi poświęcała procesowi tworzenia opisów stanowisk i zakresów obowiązków, dyscypliny pracy oraz konieczności kierowania pracowników na badania profilak-

tyczne. Opracowała i systematycznie dokonywała przeglądu dokumentacji Systemu Zarządzania Jakością. Warto również pamiętać o zaangażowaniu Urszuli Komorowskiej w przewodniczenie Radzie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Za duże zaangażowanie i sumienne wykonywanie obowiązków służbowych, została uhonorowana wieloma odznaczeniami państwowymi i medalami resortowymi.

Oprac. Elżbieta Dąbrowska

Jubileusz Profesora Franciszka Gołembskiego

12 sierpnia br. jubileusz 75. urodzin obchodził prof. dr hab. Franciszek Gołembski – zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Cybernetyki WAT.

Franciszek Gołembski urodził się 12 sierpnia 1939 r. w Warszawie. Lata szkolne oraz studiów spędził w Krakowie. Studiował filozofię na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia ukończył w 1963 r. uzyskując stopień magistra filozofii. Od 1964 r. zamieszkuje w Warszawie.

W latach 1964-1975 pracował w handlu, TVP, jednocześnie uczęszczał na seminarium doktorskie w SGPiS. W sferze Jego zainteresowań badawczych znajdowały się wówczas szeroko rozumiane nauki społeczne. W roku 1973 w Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych obronił pracę doktorską, której tematem była teoria funkcjonalizmu w odniesieniu do organizacji międzynarodowej.

W 1975 r. podjął pracę w Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych w Warszawie. Prowadził badania z zakresu teorii i metodologii badań nad stosunkami kulturowymi, aspektami integracji euro-

pejskiej i stosunkami międzynarodowymi, angażując się także w badania regionalne (zwłaszcza dotyczące regionu bałkańskiego). W 1983 r. na Uniwersytecie Warszawskim uzyskał stopień doktora habilitowanego, a w roku 1993 tytuł profesora.

Przez kilka lat był doradcą ministra spraw zagranicznych w Departamencie Studiów Strategicznych MSZ. Działalność dydaktyczną prowadził w Instytucie Nauk Politycznych na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. Był też kierownikiem samodzielnej Katedry Europeistyki.

Z Wojskową Akademią Techniczną jest nieprzerwanie związany od początku lat 90. ub.w. Początkowo jako profesor w Instytucie Nauk Humanistycznych, potem jako dyrektor tego instytutu, następnie jako profesor zwyczajny w Instytucie Organizacji i Zarządzania. Prowadził wykłady i seminaria z zakresu stosunków międzynarodowych, filozofii polityki, studiów europejskich, nauki o bezpieczeństwie. Wypromował licznych magistrów, licencjatów oraz doktorów. Obecnie jest wykładowcą w Zakładzie Bezpieczeństwa Narodowego Instytutu Organizacji i Zarządzania Wydziału Cybernetyki WAT.

Profesor Franciszek Gołembski jest autorem wielu publikacji, monografii i artykułów o rozległej tematyce, związanej z naukami społecznymi. Jego ostatnie prace to m.in. *Kulturowe uwarunkowania integracji europejskiej* (2008), *Cywilizacja Europejska* (2011).

Bogusław Jagusiak

Jubileusz Profesora Henryka Supronowicza

15 lipca br. jubileusz 70. urodzin obchodził prof. dr hab. inż. Jerzy Supronowicz – zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Elektroniki WAT.

Profesor Henryk Supronowicz urodził się 15 lipca 1939 r. w Warszawie. Studia wyższe odbył w latach 1957-1964 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka o specjalności trakcja elektryczna. Stopień naukowy doktora nauk technicznych nadała Mu w 1975 r. Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Analiza i synteza cyfrowo-analogowego układu przeznaczony do regulacji prędkości obrotowej w szerokim zakresie”. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 1995 r., również na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Metody zmniejszania wyższych harmonicznych w prądach pobieranych przez odbiorniki nieliniowe z sieci zasilającej”. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych otrzymał z rąk prezydenta RP w 2002 r.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów, w roku 1964, odbył staż przemysłowy w Ko-

palni Piasku Podszadkowego w Szczakowej, gdzie następnie był zatrudniony na stanowisku sztygara zmianowego. W 1965 r. wrócił do Warszawy i podjął pracę w Miejskich Zakładach Komunikacyjnych na stanowisku kierownika Działu Zasilania. W 1966 r. podjął pracę w Przedsiębiorstwie Usług Reklamowych „Reklama” na stanowisku głównego energetyka, a następnie kierownika Działu Produkcji. Od 1965 r. współpracował – w ramach gospodarstwa pomocniczego – z Katedrą Napędów Elektrycznych Politechniki Warszawskiej.

W październiku 1967 r. rozpoczął pracę jako nauczyciel akademicki w Katedrze Napędu Elektrycznego na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Po reorganizacji uczelni pracował na stanowisku starszego asystenta w Zakładzie Elektroniki Przemysłowej Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. W latach następnych przeszedł wszystkie szczeble awansu zajmując kolejno stanowiska: asystenta (1967), starszego asystenta (1968), adiunkta (1975), profesora nadzwyczajnego Politechniki Warszawskiej (1996) i profesora zwyczajnego (od 2002). W latach 1972-

1973 odbył staż naukowy w Politechnice Kijowskiej. Od roku 2009 jest na emeryturze. Pracuje jednak, na pół etatu, w Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej PW. Od lutego 2010 r. został zatrudniony w Wojskowej Akademii Technicznej na stanowisku profesora zwyczajnego. Rektor WAT powierzył Mu funkcję przewodniczącego komisji programowej nowo utworzonego kierunku kształcenia energetyka.

Andrzej Wiśniewski

Jubileusz Profesora Mariana Chudego

25 sierpnia br. jubileusz 70. urodzin obchodził prof. dr. hab. inż. Marian Chudy – zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Cybernetyki WAT.

Marian Chudy urodził się 25 sierpnia 1944 r. w Wilnie. W 1962 r. ukończył LO w Mragowie. Dyplom magistra inżyniera radioelektronika uzyskał na Wydziale Elektrotechnicznym Wojskowej Akademii Technicznej w 1968 r. Całe swoje zawodowe życie związał z Wydziałem Cybernetyki WAT. Bezpośrednio po studiach rozpoczął zawodową służbę wojskową w Katedrze Badań Operacyjnych nowo utworzonego Wydziału Cybernetyki. Pracował kolejno na stanowiskach: starszego asystenta (1968-1976), adiunkta (1976-1989), docenta (1989-1994) i profesora nadzwyczajnego (1994-2003). W 2003 r., po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, został zatrudniony na WCY na stanowisku profesora zwyczajnego.

Praca naukowa Profesora Mariana Chudego obejmowała kilka wątków, które wynikały z osobistych zainteresowań, potrzeb sił zbrojnych, czy wreszcie wiązały się z rozwojem informatyki i pojawianiem się nowej problematyki badawczej. W początkach działalności naukowej, tj. w latach 70. i 80. ub.w., zajmował się modelowaniem i optymalizacją sterowania zasobami. W tym zakresie opublikował ponad 30 artykułów oraz prac naukowych. Wynikiem badań były również: rozprawa doktorska pt. *Probabilistyczny model dwuszczeblowego magazynu z losowym czasem obsługi zamówień*, obroniona w 1975 r. oraz rozprawa habilitacyjna pt. *Optymalizacja procesów hierarchicznego uzupełniania zasobów*, obroniona w 1987 r. Postępowania doktorskie i habilitacyjne toczyły się przed Radą Wydziału Elektroniki WAT.

Badania naukowe prowadzone w latach 90. ub.w. i na początku obecnego wieku obejmują zagadnienia związane z: modelowaniem i optymalizacją systemów komputerowych i informatycznych, wykorzystaniem modeli stochastycznych i metod optymalizacji w szerokim spektrum problemów obejmujących modelowanie i symulację działań bojowych oraz wspomaganie dowodzenia, ocenę zagrożenia bezpieczeństwa państwa konfliktem zbrojnym.

Profesor uczestniczył w realizacji i kierował wieloma projektami badawczymi. Na podkreślenie zasługuje projekt badawczo-rozwojowy pt. *System symulacyjnego wspomaganie szkolenia operacyjnego pk. „Złocieni”* realizowany pod Jego kierunkiem w latach

2001-2003 na zlecenie MON. W wyniku realizacji tej pracy powstał w pełni polski symulator działań bojowych szczebla operacyjno-taktycznego, znany pk. „Złocieni”.

Po roku 2000 w pracach prof. Mariana Chudego pojawiła się nowa problematyka informatyki kwantowej, a w szczególności algorytmów kwantowych. Podjęcie tej tematyki było w WAT działaniem prekursorskim i zapewniającym Wydziałowi Cybernetyki miejsce wśród grona polskich placówek naukowych podejmujących badania w tym nowym, ale bardzo dynamicznie rozwijającym się i przyszłościowym obszarze informatyki. Owocem badań w tym zakresie była publikacja w 2011 r. monografii pt. *Wprowadzenie do informatyki kwantowej*. Łącznie w latach 1993-2014 opublikował ponad 40 prac naukowych, w tym 7 monografii naukowych.

Na podkreślenie zasługuje kreowanie w Wydziale Cybernetyki nowych kierunków badawczych i kształcenia. Oprócz wspomnianej informatyki kwantowej, Profesor zainicjował badania i kształcenie w zakresie analizy algorytmów i złożoności obliczeniowej, algorytmów równoległych i teoretycznych podstaw informatyki.

Był recenzentem wielu dysertacji doktorskich i rozpraw habilitacyjnych oraz wniosków o nadanie tytułu profesora: zarówno w Wojskowej Akademii Technicznej, jak i poza naszą uczelnią. Świadczy to o uznaniu dla Jego dorobku naukowego. Opiekuje się młodą kadrą naukową, wypromował 5 doktorów. Od wielu kadencji jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk. Całokształt działalności naukowej był podstawą uzyskania w 2002 r. tytułu profesora nauk technicznych. Uzyskał też wiele nagród i wyróżnień rektora WAT, ministra nauki i szkolnictwa wyższego.

Działalności naukowej towarzyszyła zawsze aktywna działalność dydaktyczna, ściśle związana z prowadzonymi badaniami. Profesor prowadził zajęcia z wielu przedmiotów, wśród których wymienić należy: *optymalizację, teoretyczne podstawy informatyki i obliczenia kwantowe*. Programy nauczania przedmiotów *teoretyczne podstawy informatyki i algorytmy kwantowe* były autorskimi pomysłami Profesora i stanowiły istotny wkład w unowocześnianie i podnoszenie jakości kształcenia na kierunku informatyka.

Za swoją działalność dydaktyczną został wyróżniony Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz tytułem honorowym i odznaką Zasłużonego Nauczyciela Akademickiego WAT. Otrzymał też wiele odznaczeń

resortowych i państwowych, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Prof. Marian Chudy aktywnie uczestniczył w działalności organizacyjnej w Wydziale Cybernetyki. Pełnił wiele ważnych funkcji, w tym: szefa Katedry Badań Operacyjnych (1990-1994), prodziekana ds. dydaktyczno-naukowych (1994-1998) i dziekana (1998-2002). W 2003 r., po odejściu z wojskowej służby zawodowej i reorganizacji wydziału, został wybrany na stanowisko dziekana WCY. Funkcję tę pełnił do 31 sierpnia 2005 r. W trakcie tej kadencji, dzięki inicjatywie i aktywności Profesora, wydział uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie informatyki, co umożliwiło uruchomienie w krótkim czasie studiów doktoranckich w tej dyscyplinie.

Uznając kompetencje naukowe, dydaktyczne i organizacyjne, w styczniu 2008 r. minister nauki i szkolnictwa wyższego powołał prof. dr. hab. inż. Mariana Chudego do składu Państwowej Komisji Akredytacyjnej na czteroletnią kadencję. Obecnie, w kolejnej kadencji, prof. Marian Chudy pełni odpowiedzialną funkcję przewodniczącego Zespołu Nauk Technicznych PKA.

Dostojnemu Jubilatowi życzymy 100 lat w zdrowiu i pogodzie ducha oraz liczymy, iż przez kolejne lata będzie wspierał Instytut Systemów Informatycznych Wydziału Cybernetyki WAT swoją wiedzą i doświadczeniem.

**Ryszard Antkiewicz
Zbigniew Tarapata**

Jubileusz Profesora Adama Kawalca

16 lipca br. jubileusz 65. urodzin obchodził prof. dr hab. inż. Adam Kawalec – zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Elektroniki WAT.

Profesor Adam Kawalec jest absolwentem Wydziału Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej na kierunku fizyka techniczna. Studia ukończył w 1974 r. i otrzymał tytuł magistra inżyniera ze specjalnością elektronika ciała stałego. 1 września 1974 r. rozpoczął pracę w Katedrze Podstaw Mechaniki i Fizyki Technicznej kierowanej przez gen. dyw. prof. dr hab. inż. Sylwestra Kaliskiego.

W latach 1974-2002 zajmował stanowiska dydaktyczne i organizacyjne od starszego inżyniera do adiunkta oraz od kierownika laboratorium Instytutu Fizyki Technicznej do szefa Wydziału Planowania i Koordynacji Badań Naukowych, zastępcy szefa Oddziału Naukowego WAT. W latach 2003-2012 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Radioelektroniki (dawny Instytut Radiolokacji) Wydziału Elektroniki WAT. Był organizatorem Centrum Transferu Technologii WAT, które zostało uruchomione w naszej uczelni z inicjatywy rektora-komendanta gen. bryg. prof. Zygmunta Mierczyka w lutym 2013 r., a w latach 2013-2014 pełnił funkcję dyrektora CTT WAT. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1980 r., habilitował się w roku 2002. Tytuł profesora otrzymał w roku 2010.

Specjalista w dziedzinie akustoelektro-niki, technologii radarowych oraz przetwarzania sygnałów. Zajmował się m.in. badaniami teoretyczno-eksperymentalnymi linii dyspersyjnych z akustyczną falą powierzchniową i ich aplikacjami dla kompresji sygnału złożonego, stosowanych w nowoczesnych systemach radarowych oraz analizatorach widma realizowanych na potrzeby Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji. Linie te zostały wdrożone do radarów będących obecnie na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP.

Główne zainteresowania naukowe prof. Kawalca dotyczą zagadnień związanych z przetwarzaniem sygnałów radiolokacyjnych oraz algorytmów estymacji pozycji źródeł emisji elektromagnetycznej w pasywnych systemach rozpoznania radioelektronicznego. W kręgu zainteresowań były również badania dotyczące przetwarzania sygnałów radiolokacyjnych z możliwością wykorzystania technologii typu STAP (ang. *Space-Time Adaptive Processing*), którą stosuje się zwykle do wykrywania wolno poruszających się celów naziemnych na tle zakłóceń biernych. Wyniki badań wskazały możliwości wykorzystywania techniki STAP

w warunkach występowania zakłóceń nie-gausowskich.

Dorobek naukowy prof. Adama Kawalca obejmuje 260 prac naukowych. Profesor jest autorem lub współautorem patentów z zakresu podzespołów z akustyczną falą powierzchniową oraz Systemu Obrony Aktywnej (Active Protection System), który w październiku 2014 r. otrzymał złoty medal z wyróżnieniem na 8. Międzynarodowej Wystawie Wynalazków IWIS'2014. Był promotorem w 7 zakończonych przewodach doktorskich oraz opiekunem naukowym doktorantów i kierownikiem wielu prac dyplomowych. Kierował projektami badawczymi oraz wdrożonymi projektami badawczo-rozwojowymi z zakresu radiolokacji dla zastosowań wojskowych oraz cywilnych. W ostatnich latach kierował pracami, które zakończyły się wdrożeniami systemów dla Sił Zbrojnych RP.

Przykładem takiego systemu jest stacja rozpoznania pokładowych systemów radioelektronicznych „GUNICA”, która jest przeznaczona dla jednostek rozpoznania elektronicznego Sił Powietrznych. Warto podkreślić, że Przemysłowy Instytut Telekomunikacji otrzymał na Międzynarodowych Targach w Kielcach w 2009 r. nagrodę DEFENDER oraz główną nagrodę targów GRAND PRIX za stację „GUNICA”. Istotną cechą wyróżniającą omawiany zestaw stacji jest fakt zastosowania po raz pierwszy w kraju rozwiązań technicznych oraz algorytmów i procedur programowych, które zapewniają lokalizację obiektów metodą różnicowo-odległościową (ang. *Time Difference of Arrival – TDoA*), co w efekcie umożliwia pasywną lokację obiektów powietrznych przy wykorzystaniu sygnałów, generowanych przez ich systemy nawigacji i identyfikacji. Efektem ścisłej współpracy z Przemysłowym Instytutem Telekomunikacji było opracowanie prototypu nowoczesnego systemu dowodzenia i kierowania rozpoznaniem elektronicznym. System spełnia wymogi współczesnego systemu dowodzenia i kierowania rozpoznaniem elektronicznym, integrującego dotychczas rozproszone środki rozpoznania elektronicznego.

Prof. Adam Kawalec kieruje obecnie międzywydziałowymi zespołami naukowymi, powołanymi przez rektora WAT, które realizują projekty z zakresu radiolokacji istotne dla obronności kraju.

Organizator i przewodniczący konferencji krajowych i międzynarodowych. Członek Rady Naukowo-Doradczej PIT-Radwar. Członek Sekcji Mikrofal i Radiolokacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Jest członkiem IEEE (od 2014 – Senior Member of the IEEE) oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Akustycznego (PTA). Jest laureatem nagród ministra nauki i szkolnictwa wyższego, Zarządu Głównego Naczelnej Organizacji Technicznej, rektora WAT. Posiada tytuł Mistrza Techniki NOT. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Posiada tytuł Zasłużonego Nauczyciela Akademickiego WAT.

W działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej prof. Kawalca wspierają: żona Zdzisława, synowie Marcin i Mateusz oraz wnukowie Staś i Krzys. W wolnych chwilach Profesor oddaje się pasji muzycznej, która została ukształtowana i pielęgnowana w latach wczesnej młodości przez nauczycieli w szkołach muzycznych. Jest również pasjonatem jazdy na rowerze i uprawiania sportów zimowych, w szczególności narciarstwa zjazdowego.

Andrzej Wiśniewski

Dziękujemy Panie Profesorze

W październiku br. pracę w Wojskowej Akademii Technicznej zakończył zasłużony nauczyciel akademicki Wydziału Elektroniki prof. dr inż. Wojciech Oszywa.

Profesor Wojciech Oszywa urodził się 23 października 1927 r. w miejscowości Tychy-Żwaków na Górnym Śląsku. W 1946 r. w Gdańsku zdał maturę i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej. W 1950 r. został powołany do pełnienia służby wojskowej. W styczniu 1951 r. skierowany do Grupy Organizacyjnej Wojskowej Akademii Technicznej na stanowisko kierownika laboratorium w Katedrze Radiotechniki, w zorganizowaniu której brał udział. Pełnił funkcję wykładowcy, zastępcy szefa katedry i przejściowo, w latach 1955-1956, cz. p.o. kierownika katedry. W kolejnych latach zajmował stanowisko kierownika Zakładu Urządzeń Radioodbiorniczych, jednocześnie był zastępcą szefa katedry. Organizował pracę naukową i dydaktyczną w podległym zakładzie i w całej katedrze.

Działalność naukowo-badawczą rozpoczął już w 1950 r. zajmując się zagadnieniami odbioru radiowego, zwłaszcza detekcji i automatycznej regulacji wzmacniania odbiorników radiowych. Następnie Jego zainteresowania naukowe skupiły się na teorii informacji, w tym głównie na badaniach możliwości redukcji rozwlekłości sygnału mowy. Z tego okresu pochodzi wiele oryginalnych prac w postaci monografii dla MON, rozdziału *Systemy przesyłania mowy* w książce pod redakcją prof. dr. hab. J. Seidlera, artykułów w „Biuletynie WAT” oraz wystąpień na konferencjach krajowych oraz międzynarodowej konferencji PAN. Ukoronowaniem tych badań było uzyskanie w 1963 r. stopnia doktora nauk technicznych.

Po obronie pracy doktorskiej realizował prace naukowo-badawcze dla potrzeb obronności kraju. Z Jego inicjatywy podjęto kompleksowy temat *Systemy transmisji danych w łączności wojskowej* (był kierownikiem tych prac). W latach 1974-1984 był kierownikiem Instytutu Systemów Telekomunikacji. Inicjował działalność naukowo-badawczą w zakresie transmisji danych przez środki radiowe, analizy sygnałów, telekomunikacji elektronicznej i optymalizacji systemów telekomunikacyjnych. Był organizatorem seminariów naukowych, początkowo prowadzonych wspólnie z Politechniką Warszawską. Kierował większością prac naukowych, inicjował współpracę z innymi placówkami naukowymi w Polsce.

Zdobyta wiedza z zagadnień odbioru radiowego i teorii informacji pozwoliły Mu na organizację i prowadzenie większego

zespołu badawczego z zakresu analizy sygnałów i transmisji danych. W wyniku badań teoretycznych i eksperymentalnych powstały modele i prototypy urządzeń transmisji danych (oryginalne rozwiązania zostały opatentowane), które zostały wdrożone do produkcji, a następnie do eksploatacji w wojsku. Prowadzone prace o charakterze badań stosowanych były powiązane z równoczesnymi pracami teoretycznymi z zakresu modelowania kanałów radiowych, odporności różnych rodzajów manipulacji na zakłócenia elektromagnetyczne, optymalizacji kodowania, kryptologii oraz zakresu systemów transmisji danych w polowych sieciach łączności. Uwieńczeniem wysiłków z tego okresu było uzyskanie w 1975 r. stopnia naukowego profesora nauk technicznych.

Już jako profesor, kontynuował prace z zakresu analizy sygnałów, w tym także analizy sygnałów mowy. Prace te zostały wykorzystane w praktyce w systemach łączności specjalnej, zwłaszcza w systemach rozpoznania radiowego. Zaangażowanie zespołu naukowego Instytutu Telekomunikacji WAT w badania z tej dziedziny umożliwiło uruchomienie w Wydziale Elektroniki nowej specjalności studiów z zakresu walki elektronicznej. W latach 1984-1991 był kwatermistrzem Wojskowego Instytutu Łączności w Zegrzu. Równolegle prowadził zajęcia w Wojskowej Akademii Technicznej z przedmiotu *teoria łączności* oraz był kierownikiem zakładu w Instytucie Telekomunikacji WEL WAT.

W 1992 r., po przejściu na emeryturę, wojskową został zatrudniony w WAT na etacie profesora zwyczajnego. Nie zerwał jednak współpracy z Wojskowym Instytutem Łączności. Był kierownikiem naukowym 3 projektów z dziedziny ochrony informacji w sieciach teleinformatycznych prowadzonych przez zespoły WIL oraz Instytutu Telekomunikacji. W ramach prac prowadzono badania z zakresu kryptologii i ochrony przed przenikaniem elektromagnetycznym (emisji ujawniającej). Zainicjował wprowadzenie do programu studiów Wydziału Elektroniki WAT przedmiotu *bezpieczeństwo systemów*

informacji. Opracował wówczas skrypt *Ochrona informacji w telekomunikacji i informatyce*.

Jest autorem kilkudziesięciu publikacji i wielu niepublikowanych opracowań o popularyzacyjnym charakterze, promotorem 24 przewodów doktorskich, recenzentem kilkudziesięciu rozpraw doktorskich i habilitacji oraz wniosków o nadanie tytułu profesora. Opiniował wiele programów badawczych, recenzował wiele książek i artykułów. Jego prace znalazły zastosowanie w praktyce, zwłaszcza w wojsku, o czym świadczą uzyskane patenty (8), wdrożenia, nagrody ministra obrony narodowej (3), medale na Międzynarodowych Targach Poznańskich (2) oraz nagrody rektora WAT (8).

Przez wiele kadencji był przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Łączności Ministerstwa Łączności, członkiem Rady Naukowo-Technicznej Ministerstwa Łączności, wieloletnim przewodniczącym Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Łączności, członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Współuczestniczył w powstaniu Rady Kryptologii przy Instytucie Matematycznym Polskiej Akademii Nauk, kilka lat był przewodniczącym tej rady. Jest wieloletnim członkiem Rady Wydziału Elektroniki WAT, był przewodniczącym Komisji Kształcenia Rady WEL.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wyróżniony wpisem do Złotej Księgi Dokonań WAT, tytułami Zasłużony Nauczyciel Akademicki WAT i Zasłużony Nauczyciel PRL.

Oprac. Elżbieta Dąbrowska

Patronacka więź

29 września 2014 r. przyjęliśmy pod swoje patronackie skrzydła kolejną szkołę średnią – Liceum Ogólnokształcące im. Bohaterów Porytowego Wzgórza w Janowie Lubelskim. List intencyjny o współpracy z powiatem janowskim i szkołą podpisali: starosta janowski Jerzy Bielecki, wicestarosta Bartosz Piech, dyrektor LO Alicja Gąbka oraz rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk.

Podpisanie porozumienia o współpracy

Otwierając spotkanie, prorektor ds. studenckich dr inż. Stanisław Konatowski powiedział: *Cieszymy się, że będziemy współpracować. Zareczamy, że my, jako uczelnia, będziemy wychodzić naprzeciw państwu potrzebom. Jesteśmy uczelnią państwową z pięknymi tradycjami. Wykształcenie młodego człowieka traktujemy bardzo poważnie: tak w rozumieniu wyposażenia go w solidną wiedzę, stwarzanie warunków do naukowego rozwoju, ale także jako wychowanie obywatelskie. (...) Gratuluję nowej inwestycji w młodzież przy pomocy Wojskowej Akademii Technicznej. Mam nadzieję na owocną współpracę.*

Następnie głos zabrał starosta powiatu. W serdecznych słowach podziękował za zaproszenie i zorganizowanie wizyty w naszej uczelni. Stwierdził, że patronat WAT to ważne wydarzenie i wielka szansa dla młodzieży szkolnej, która z roku na rok coraz bardziej zainteresowana jest studiowaniem kierunków ścisłych. Z głosem starosty współbrzmiał głos dyrektora liceum.

Alicja Gąbka zapoznała uczestników spotkania z profilem LO w Janowie Lubelskim. Zaznaczyła, że jest to szkoła z prawie 100-letnią tradycją, najstarsza szkoła w powiecie. Przedstawiła plany i zamierzenia dydaktyczne oraz zaprezentowała osiągnięcia

licealistów. Nadmieniła, że szkoła aktywnie uczestniczy w projekcie „ZWAT nauka jest fascynująca”, a co roku jej uczniowie odwiedzają WAT w trakcie „Dni Otwartych”.

Na mocy podpisanego porozumienia, WAT zobowiązała się do: objęcia LO patronatem naukowym; prowadzenia zajęć przez nauczycieli akademickich oraz udzielania konsultacji i pomocy w opracowywaniu zajęć w szkole; współdziałania w organizowaniu konkursów i imprez o charakterze naukowym i poznawczym dla uczniów i studentów (olimpiady, festiwale nauki, dni otwarte itp.); współorganizowania imprez sportowo-rekreacyjnych i turystycznych oraz spotkań kulturalno-historycznych; zapraszania uczniów klas maturalnych do udziału w studenckich kołach naukowych; utworzenia na stronie internetowej Akademii połączeń ze stroną internetową liceum; dostarczania prasy wydawanej przez Akademię oraz publikacji o charakterze naukowym, które mogą być wykorzystywane w procesie dydaktycznym placówki.

Powiat janowski z kolei zobowiązał się do: tworzenia warunków organizacyjnych i wspierania znajdujących się na jego terenie szkół w działaniach zmierzających do realizacji i rozwoju współpracy z Woj-

skową Akademią Techniczną; umieszczenia w materiałach promocyjnych powiatu – w tym na stronie internetowej oraz wydawanych publikacjach – informacji o WAT, dotyczących w szczególności aspektów współpracy wynikających z porozumienia, a także innych informacji o projektach, ofertach i działaniach realizowanych przez Akademię.

LO im. Bohaterów Porytowego Wzgórza zadeklarowało: propagowanie wśród swoich uczniów oferty studiów w Wojskowej Akademii Technicznej; współdziałanie w organizowaniu konkursów i imprez o charakterze naukowym i poznawczym dla uczniów i studentów; zapraszanie studentów kierunków cywilnych i wojskowych do udziału w spotkaniach naukowych, kulturalnych i imprezach patriotycznych organizowanych na terenie szkoły; umieszczenie w dokumentach szkolnych i materiałach promocyjnych informacji o współpracy z WAT; utworzenie na stronach internetowych szkoły informacji o Akademii oraz połączeń ze stroną internetową uczelni.

Grażyna Palczak

Podczas pobytu w Akademii goście odwiedzili Katedrę Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym...

...oraz Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej na Wydziale Elektroniki

„Dzień WAT” w Tomaszowie...

20 października 2014 r. Dział Spraw Studenckich Wojskowej Akademii Technicznej zorganizował w II Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Żeromskiego w Tomaszowie Mazowieckim „Dzień WAT”. Zarówno dla pracowników, jak i uczniów liceum, był to wyjątkowy dzień.

Współpraca LO im. Stefana Żeromskiego w Tomaszowie Mazowieckim z WAT zaowocowała zorganizowaniem dnia naszej uczelni w liceum. Nasi pracownicy przygotowali cykl wykładów dla uczniów tej szkoły. Mgr inż. Wiesław Szczygielski z Działu Spraw Studenckich oraz mgr inż. Sławomir Szczepański – kierownik Sekcji ds. Rekrutacji zapoznali licealistów z zasadami rekrutacji do WAT. Bardzo interesujące okazało się spotkanie ze studentem naszej uczelni – st. szer. pchor. Arturem Wojciechowskim, który uchylił rąbka tajemnicy ze studenckiego i podchorążackiego życia.

Dalsza część imprezy miała charakter warsztatowy i dotyczyła kierunków kształcenia prowadzonych w LO w Tomaszowie. Ponadto uczniowie wysłuchali wykładów prowadzonych przez naukowców z naszej Alma Mater.

I tak, mgr Katarzyna Milewska z Instytutu Chemii na Wydziale Nowych Technologii i Chemii wygłosiła wykład pt. „Ciekłe Kryształy – wczoraj, dzisiaj i jutro”, por. nawig. dr Mariusz Jurkiewicz z Instytutu Matematyki i Kryptologii Wydziału Cybernetyki mówił o „Kryptologii – od starożytności do współczesności”, zaś mgr Paulina Brodowska i mgr Małgorzata Woroszkiewicz z Zakładu Teledetekcji i Fotogrametrii Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji wygłosiły wykład pt. „Zdjęcia lotnicze i satelitarne – cywilne i wojskowe aspekty wykorzystania”.

Wyjazd przedstawicieli WAT do Tomaszowa Mazowieckiego należy uznać za szczególnie udany ze względu na duże zainteresowanie tematyką przedstawioną przez

naszych pracowników, a także okazaną nam przychylność i serdeczność.

Wiesław Szczygielski

...i w Opatowie

28 października 2014 r. „Dzień Wojskowej Akademii Technicznej” odbył się w Liceum Ogólnokształcącym im. Bartosza Głowackiego w Opatowie. Imprezę, na prośbę dyrekcji szkoły, zorganizował Dział Spraw Studenckich naszej uczelni.

Uczniowie LO w Opatowie mieli więc okazję bliższego zaznajomienia się z naszą Alma Mater. Z zasadami rekrutacji do WAT zapoznał ich mgr inż. Wiesław Szczygielski z DSS. O specyfice studiów mundurowych w naszej Akademii opowiadał młodzieży st. szer. pchor. Sylwester Rusek.

W programie imprezy znalazły się też wykłady i warsztaty mające na celu przybliżenie licealistom specyfiki wybranych kierunków studiów prowadzonych w WAT. Mgr Katarzyna Milewska z Wydziału Nowych Technologii i Chemii przygotowała wykład pt. „Ciekle Kryształy – wczoraj, dzisiaj i jutro”. Mgr Mateusz Szala, również z WTC, opowiadał o tym, jak „Materiał wybuchowy ratuje życie i zdrowie”. Dr Grzegorz Dyga z Wydziału Mechanicznego zaprezentował wykład pt. „Opony i ich wpływ na zachowanie samochodu”. Mgr Weronika Radzikowska-Juś z Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji opowiadała o tym „Jak zbudować dom energooszczędny”. Dr Mariusz Wierzbowski z Wydziału Elektroniki mówił o „Wybranych zagadnieniach elektroniki i metodach sztucznej inteligencji”. Dyrektor Instytutu Systemów Informatycznych Wydziału Cybernetyki WAT dr hab. inż. Zbigniew Tarapata zainteresował młodzież wykładem pt. „Czy sieci rządzą światem? Od fizyki do informatyki”.

Wizytę przedstawicieli Akademii w Opatowie można uznać za bardzo udaną. Być może już wkrótce kolejna grupa

młodzieży z tego miasta i jego okolic dołączy do grona studentów WAT.

Wiesław Szczygielski

Dzisiaj w cyklu poświęconym komórkom organizacyjnym Logistyki WAT, prezentujemy Sekcję Telekomunikacji i Infrastruktury Teletechnicznej, a także samodzielny Zespół Zabezpieczenia Medycznego.

Sekcja Telekomunikacji

Sekcja Telekomunikacji (STE), podlegająca zastępcy kanclerza-szefowi Logistyki, jest komórką Akademii właściwą w zakresie zabezpieczenia potrzeb uczelni w obszarze telefonii stacjonarnej i komórkowej. Pięciosobowa sekcja, którą kieruje mgr inż. Władimir Pasyniuk, zajmuje się przygotowaniem umów abonenckich oraz prowadzi rozliczenia: limitów przydzielonych komórkom organizacyjnym, użytkowników służbowych telefonów komórkowych, abonentów centrali telefonicznej.

Wojskowa Akademia Techniczna jest zarejestrowanym w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, który jako operator telekomunikacyjny świadczy, oprócz potrzeb uczelni, również usługi telekomunikacyjne dla prawie 150 abonentów zewnętrznych na terenie kampusu Akademii i w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

W celu zapewnienia łączności i odpowiedniej jakości usług telekomunikacyjnych, sekcja współpracuje z operatorami telekomunikacyjnymi oraz instytucjami resortu obrony narodowej. Pracownicy STE, w ramach tzw. numeru „centrali telefonicznej”,

Sekcja Telekomunikacji. Od lewej: Regina Bogustawska, Wanda Polowczyk, Władimir Pasyniuk, Jan Kuczyński, Grażyna Pieczyńska

obsługują Wojskową Akademię Techniczną, pełnią rolę biura numerów i punktu informacyjnego i – jeżeli jest taka konieczność – przełączają rozmowy w ruchu ręcznym.

Oprócz zabezpieczenia w sprzęt łączności, Sekcja Telekomunikacji prowadzi do-

rażnie ewidencję sprzętu informatycznego i biurowego większości komórek organizacyjnych administracji centralnej uczelni.

Władimir Pasyniuk

Sekcja Infrastruktury Teletechnicznej

W **Sekcji Infrastruktury Teletechnicznej (SIT)**, podlegającej bezpośrednio zastępcy szefa Logistyki, zatrudnionych jest 5 pracowników, w tym kierownik sekcji Adam Gontarczyk, specjalista i 3 techników łączności.

Głównym zadaniem sekcji jest utrzymanie w sprawności sieci teletechnicznych oraz systemu łączności w WAT. Technicy dbają o poprawność działania łączności telefonicznej na terenie, zajmują się instalacją nowych numerów telefonicznych, przeniesieniami ich w przypadku przeprowadzki właściciela. Centralą telefoniczną typu DGT Milenium o pojemności 3000 numerów, centralą Siemens typu HiPAS oraz urządzeniami służącymi do teletransmisji (modemami SHDSL) nadzoruje Adam Gontarczyk. Dzięki tym urządzeniom nasza Akademia ma kontakt nie tylko z systemami łączności MON czy innymi operatorami telekomunikacyjnymi, ale również ze światem.

Dość rozległy teren WAT powoduje, że Sekcja Infrastruktury Teletechnicz-

Męska część Sekcji Infrastruktury Teletechnicznej. Od lewej: Lech Szyrom, Sławomir Pitula, Adam Gontarczyk i Leszek Getka

nej musi dbać o drożność ponad 10 km kanalizacji teletechnicznej wypełnionych

dziesiątkami kilometrów sieci kablowych i światłowodowych.

Adam Gontarczyk

Zespół Zabezpieczenia Medycznego

Zwiększenie pod koniec 2008 r. corocznego naboru podchorążych do Wojskowej Akademii Technicznej wymusiło potrzebę utworzenia komórki Akademii zajmującej się całokształtem problematyki z zakresu organizacji medycyny pracy pracowników i żołnierzy, zabezpieczenia medycznego służby wojskowej kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz nadzoru sanitarno-higienicznego żywienia i zakwaterowania wojska.

W **Zespole Zabezpieczenia Medycznego (ZME)**, podlegającym bezpośrednio zastępcy kanclerza-szefowi Logistyki, zatrudnione są dwie osoby: Jolanta Czajkowska – pielęgniarka medycyny pracy oraz lek. med. Jerzy Białowiejski – kierujący Zespołem Zabezpieczenia Medycznego.

Problemy związane z ochroną zdrowia w Polsce, niestety, przekładają się również na zróżnicowanie form zabezpieczenia medycznego uczelni, gdzie wiele zmieniających się przepisów wojskowych i ogólnopństwowych, różnych źródeł finansowania, wymuszają stosowanie rozwiązań optymalizujących koszty zabezpieczenia medycznego. W konsekwencji część zadań realizowanych jest bezpośrednio przez pracowników zespołu, inna część w formie outsourcingu, a pozostała na ogólnych zasadach opieki zdrowotnej obowiązujących wszystkich mieszkańców kraju (NFZ), m.in. podstawowa opieka zdrowotna dla podchorążych.

Nadzór sanitarny żywienia i rejonów zakwaterowania, udział w komisjach BHP oraz rozliczenia wszystkich umów w systemie zleconym realizowane są bezpośrednio przez Zespół Zabezpieczenia Medycznego. W systemie zleconym realizowane jest zabezpieczenie medyczne szkolenia bojowe-

Kierownik Zespołu Zabezpieczenia Medycznego lek. med. Jerzy Białowiejski nadzoruje m.in. stan sanitarny stołówek WAT

go, zajęć sportowych, masowych uroczystości wojskowych, usługi z zakresu medycyny pracy oraz organizacja Izby Chorych. Te wszystkie, często mało widoczne, działania

pozwalają sprawnie funkcjonować Akademii w dziedzinie ochrony zdrowia.

Jerzy Białowiejski

Zapraszamy do publikowania na łamach

GŁOSU AKADEMICKIEGO

Materiały (w edytorze WORD) prosimy dostarczać

w terminie do 20-go dnia każdego miesiąca

bezpośrednio do Działu Promocji lub za pośrednictwem
poczty elektronicznej:

elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl (tel: 22 683 92 67)

www.promocja.wat.edu.pl/glos-akademicki/wymagania-wydawnicze/

Sukcesy pracowników IMiK

W dniach 2-9 września 2014 r. w Zakopanem-Kościelisku odbyła się XLIII Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Zastosowań Matematyki. Udział w niej wzięło 94 uczestników: 25 profesorów tytułarnych, 6 doktorów habilitowanych, 27 doktorów, 28 magistrów oraz 8 studentów. W tak elitarnym gronie nie zabrakło pracowników Wydziału Cybernetyki WAT.

Wydział Cybernetyki reprezentowali: prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki, prof. dr hab. Wojciech Zajączkowski, prof. dr hab. Zbigniew Peradzyński, płk dr Jarosław Łazuka, dr Piotr Bora, por. dr Mariusz Jurkiewicz, ppor. mgr inż. Michał Wroński. Jak co roku, tak i tym razem, wszyscy pracownicy WCY zaprezentowali się z bardzo dobrej strony.

Dziekan wydziału prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki, oprócz przewodniczenia w sesji niestandardowych zastosowań matematyki i udziału w wielu przedsięwzięciach związanych z posiedzeniami Komisji Zastosowań Komitetu Matematyki PAN, był także współautorem dwóch referatów (jednego z matematyki i jednego z kryptologii):

- wraz z płk. dr. Jarosławem Łazuką i dr. Józefem Rafą – *Oszacowania L_p - L_q rozwiązania zagadnienia Cauchy'ego dla układu równań nielokalnego modelu termosprężystości*
- wraz z dr. Piotrem Borą, por. dr. Mariuszem Jurkiewiczem i mjr. mgr. inż. Tomaszem Kij-

Dziekan Wydziału Cybernetyki prof. dr hab. n. mat. inż. Jerzy Gawinecki przewodniczył sesji niestandardowych zastosowań matematyki

ko – *Zastosowanie krzywych eliptycznych do konstrukcji bezpiecznych algorytmów i protokołów kryptograficznych.*

Referaty wygłosili także pozostali profesorowie tytułarni:

- prof. Wojciech Zajączkowski – *Stabilność rozwiązań dwuwymiarowych równań Naviera-Stokesa*
- prof. Zbigniew Peradzyński – *Modelowanie szybkich (CICI) fal wapniowych w komórkach (wraz z Bogdanem Kaźmierczakiem).*
- Dużą wszechstronnością wykazał się por. dr Mariusz Jurkiewicz, który oprócz wygłoszenia ww. referatu współautorskiego, wygłosił samodzielne referaty: jeden z równań różniczkowych, drugi z kryptologii:
- *Istnienie co najmniej trzech rozwiązań dla pewnej klasy zagadnień brzegowych wyższego rzędu*
- *Kilka uwag dotyczących bezpieczeństwa RSA.*

W sobotni wieczór, podczas uroczystej kolacji zostały ogłoszone wyniki konkursu dla młodych matematyków (do 32 lat) na najlepszą i najlepiej wygłoszoną pracę w czasie konferencji. Jedno z dwóch równorzędnych pierwszych miejsc zajęł ppor. mgr inż. Michał Wroński z Wydziału Cybernetyki WAT, który wygłosił pracę pt. *Zastosowanie ciał rozszerzonych w celu przyspieszenia obliczeń na krzywych eliptycznych.*

Wszystkie prezentacje pracowników WCY zostały bardzo dobrze przyjęte, a o wadze kryptologii i konieczności udziału w tego rodzaju konferencjach niech najlepiej świadczą słowa jednego z profesorów, który słuchając z wielkim zainteresowaniem wystąpienia z kryptologii stwierdził, że jest to jedna z nielicznych nauk matematycznych, w których teoria równa się praktyce.

Michał Wroński

UZBROJENIE`2014 – podsumowanie

W dniach 15-18 września 2014 r. w Zamku Ryn na Mazurach odbyła się jubileuszowa, X Międzynarodowa Konferencja Uzbrojeniowa UZBROJENIE`2014 pn. *Naukowe Aspekty Techniki Uzbrojenia i Bezpieczeństwa – NATUB*, będąca jedną z największych w Europie Środkowej imprez naukową poświęconą uzbrojeniu oraz środkom technicznym służącym bezpieczeństwu. Jej organizatorami byli Instytut Techniki Uzbrojenia Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa Wojskowej Akademii Technicznej oraz Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia przy współudziale: firm Polskiego Holdingu Obronnego; BUOS Sp. z o.o.; ENVI-BRA Sp. z o.o.; WB Electronics S.A.; Light-Weight Armour Group for Defence & Security (podgrupa Stowarzyszenia DYMAT) oraz Szefostwa

Służby Uzbrojenia i Elektroniki Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Patronat honorowy nad obradami sprawował sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Czesław Mroczek, patronat naukowy – Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, natomiast patronat medialny – miesięcznik „Nowa Technika Wojskowa” oraz Magazyn Strzelecki „Broń i Amunicja”.

Ze względu na jubileuszowy charakter konferencji, towarzyszyły jej dwa sympozja: VIII Sympozjum LWAG`2014 i Industry Focus Day (otwarte dla wszystkich uczestników konferencji) oraz VII Sympozjum SSUIE IWsp.SZ pn. *Zarządzanie sprzętem uzbrojenia i elektroniki w Siłach Zbrojnych RP* (zamknięte).

Konferencję otworzył przewodniczący Rady Naukowo-Programowej – dziekan WML WAT prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński, który przewodniczył również obra-

dom w sesji plenarnej. Towarzyszyli mu: dyrektor WITU płk dr inż. Jacek Borkowski, dyrektor ITU WML WAT prof. dr hab. inż. Józef Gacek, szef SSUIE IWsp.SZ płk mgr inż. Zenon Zakrzewski i prezydent LWAG mjr IMM Frederic Coghe. Podczas tej sesji wygłoszono 7 referatów:

- *Udział Wojskowej Akademii Technicznej w realizacji pracy rozwojowej pod kryptonimem TYTAN* (autorzy: Ryszard Woźniak i Marek Zygmunt z WAT)

- Szerokopasmowa radiostacja osobista PERAD jako innowacyjne oblicze personalnej łączności żołnierza na miarę XXI wieku (autor: Janusz Dudczyk z WB Electronics S.A.)
- TARCZA POLSKI – trójwarstwowy system obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej (autor: Tomasz Zawada z PIT-RADWAR S.A.)
- Aktualne problemy dotyczące finansowania programów badawczych z obszaru bezpieczeństwa i obronności państwa (autor: Krzysztof Łaba z NCBR)
- Rola i zadania Szefostwa Służby Uzbrojenia i Elektroniki w systemie zarządzania sprzętem wojskowym w Siłach Zbrojnych RP (autor: Zenon Zakrzewski z SSUIE IWSp.SZ)
- Light-Weight Armour Group for Defence and Security (LWAG) – Areas of Activity (autorzy: Frederic Coghe z Royal Military Academy – Belgia i Leopold Kruska z WAT)
- Niektóre wyniki porównawczych badań użytkowych karabinków MSBS-5,56 w klasycznym i bezkolbowym układzie konstrukcyjnym (autorzy: Adam Gawron i Przemysław Kupidura z WAT).

Tegoroczna konferencja była największą z dotychczasowych. Zgromadziła bowiem około 300 uczestników z 16 państw: Algierii, Belgii, Czech, Danii, Francji, Hiszpanii, Izraela, Niemiec, Rosji, Rumunii, Serbii, Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Ukrainy, Wielkiej Brytanii i Polski. Obok już wymienionych, konferencję zaszczyli swoją obecnością m.in.: rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk, szef Zarządu Wojsk Radiotechnicznych Inspektoratu Sił Powietrznych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych gen. bryg. Krzysztof Żabicki, szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON płk Marek Malawski, wiceprezes Polskiego Holdingu Obronnego Mariusz Andrzejczak, prezes MESKO S.A. Waldemar Skowron, prezes Fabryki Broni „Łucznik”-Radom Tomasz Nita, prezes Przedsiębiorstwa Sprzętu Ochronnego MASKPOL S.A. Krzysztof Dędek, prezes Przedsiębiorstwa PREXER Stanisław Kwiatkowski, prezes WORKS II Michał Lubiński, prezes BUOS Witold Płecha, dyrektor BEATRONIC POLSKA Irena Wasiak, prezes POL-MARE Krzysztof Pałucha, dyrektor Wojskowego Instytutu Techniki Inżynierskiej Leszek Bogdan, dziekan Wydziału Nowych Technologii i Chemii WAT prof. Stanisław Cudziło, dziekan Wydziału Mechatroniki i Budowy Maszyn Politechniki Świętokrzyskiej prof. Zbigniew Koruba, dyrektor Instytutu Mechaniki i Poligrafii Politechniki Warszawskiej prof. Mieczysław Kaczorowski, dyrektor Instytutu Logistyki Akademii Obrony Narodowej płk Wojciech Nyszk oraz przedstawiciele wielu firm polskiego przemysłu obronnego, instytutów naukowo-badawczych, uczelni woj-

Dyrektor ITU WML WAT, rektor-komendant WAT, dziekan WML WAT i dyrektor WITU wraz z laureatami „IV Konkursu o nagrodę im. Kazimierza Siemienowicza” (stoją od lewej): D. E. Tria, D. Pacek, A. Grzegorzczak, M. Czyżewska, J. Michalski, J. Dominiak

Przedstawiciele instytucji nagrodzonych dyplomem uznania za aktywne wspieranie i promowanie międzynarodowych konferencji uzbrojeniowych

skowych i cywilnych, NCBR, Ministerstwa Obrony Narodowej, Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Inspektoratu Uzbrojenia, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Żandarmerii Wojskowej i Policji.

Podczas czterodniowych obrad wygłoszono 133 referaty na 11 sesjach plenarnych i 1 sesji plakatowej, zatytułowanych: *Konstrukcja i technologia sprzętu uzbrojenia, Dynamika konstrukcji, Materiały wybuchowe, Uzbrojenie okrętowe i systemy kierowania ogniem, Logistyka i bezpieczeństwo eksploatacji sprzętu uzbrojenia, Technologia i materiały, Osłony balistyczne i balistyka końcowa oraz Industry Focus Day*. Wszystkie referaty opublikowano w książkowym wydawnictwie konferencyjnym (zawierającym streszczenia prac) oraz na nośniku elektronicznym, gromadzącym pełne teksty referatów. Ponadto z okazji jubileuszu wydano w językach polskim i angielskim książkę pt. *Naukowe Konferencje Uzbrojeniowe* (Redakcja Wydawnictw WAT, Warszawa, 2014), która prezentuje prawie dwudziestoletnią historię naukowych spotkań w dziedzinie uzbrojenia, jakie miały miej-

sce w: Solinie, Waplewie, Pułtusku i Rynie oraz ich dorobek przejawiający się prawie 100 wystąpieniami konferencyjnymi.

Już tradycyjnie, niezwykle podniosły charakter, związany z jubileuszem konferencji, miała „Gala konferencyjna”, podczas której wręczono dyplomy uznania za aktywne wspieranie i promowanie międzynarodowych konferencji uzbrojeniowych następującym instytucjom: BUOS Sp. z o.o., ENVIBRA Sp. z o.o., Fabryce Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o.o., Instytutowi Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Magazynowi Strzeleckiemu „Broń i Amunicja”, MESKO S.A., miesięcznikowi „Nowa Technika Wojskowa”, NCBR, PCO S.A., Polskiemu Holdingowi Obronnemu Sp. z o.o., WB Electronics S.A., Zakładom Mechanicznym „Tarnów” S.A. Ponadto wyróżniono dyplomami uznania za aktywną działalność publikacyjną podczas międzynarodowych konferencji uzbrojeniowych w latach 1996-2014 następujących naukowców: prof. dr hab. inż. Zbigniewa Korubę (Politechnika Świętokrzyska), dr. inż. Marka Radomskiego (Politechnika Warszawska) oraz ppłk. dr. inż. Zbigniewa Surmę i prof. dr hab. inż. Waldemara A. Trzcińskiego (WAT). Uhonorowano

także autorów najlepszych referatów oraz zwieńczono wysiłkiem uczestników „IV Konkursu o nagrodę im. Kazimierza Siemienowicza” za najlepszą publikację konferencyjną z dziedziny techniki uzbrojenia i bezpieczeństwa.

Komisja konkursowa, pracująca pod kierunkiem dyrektora ITU WML WAT prof. dr. hab. inż. Józefa Gacka, przyznała:

- I miejsce – Djalelowi Eddine Tria (WAT) za pracę pt. *Dynamic Characterization and Constitutive Modeling of Armstal 500 Steel*
- II miejsce – Dawidowi Packowi (WITU) za pracę pt. *Flexible, Modular Armour for Protection Against the 5.56x45 mm SS109 Projectiles*
- III miejsce – Agnieszce Grzegorzcyk (Politechnika Warszawska) – za pracę pt. *Synthesis of Energetic Oxetanes (polyNIMMO and polyBAMO) as the Potential Modifiers for Gun Propellants and Binders for Heterogeneous Solid Rocket Fuels*
- IV miejsce – Marcie Czyżewskiej (WAT) – za pracę pt. *Wpływ urzędzenia wylotowego lufy na wzrost prędkości pocisku w okresie balistyki przejściowej*
- V miejsce – Jakubowi Michalskiemu (WAT) – za pracę pt. *Closed Vessel Investigation of Propellant Ignition Process with Using Capillary Plasma Generator*
- VI miejsce – Justynie Dominiak (Politechnika Łódzka) – za pracę pt. *Modelowanie numeryczne i analiza kuloodporności wielowarstwowych pakietów wykonanych z włókien para-aramidowych.*

Dyplomy i statuetki nagrody (ufundowane przez ITU WML WAT i prezesa BUOS) wręczyli wyróżnionym rektor-komendant WAT, dziekan WML WAT, dyrektor WITU i dyrektor ITU WML WAT.

Podczas „Gali konferencyjnej” wręczono również pięć nagród specjalnych:

- redaktora naczelnego miesięcznika „Nowa Technika Wojskowa” za najlepszą pre-

zentację tematu podczas sesji plakatowej (przyznana po raz trzeci). Jej laureatami zostali: Małgorzata Cyrta i Wojciech Koperski (WAT) – autorzy pracy pt. *Analiza możliwości wykorzystania tworzyw sztucznych w procesie produkcji uzbrojenia.* Wyróżnionym nagrodę wręczył redaktor naczelny Andrzej Kiński.

- redaktora naczelnego Magazynu Strzeleckiego „Broń i Amunicja” za najciekawszy referat z dziedziny broni i amunicji strzeleckiej (przyznana po raz trzeci). Jej laureatami zostali: Damian Jarosz, Paweł Typer i Karol Wilk (Zakłady Mechaniczne „Tarnów” S.A) – autorzy pracy pt. *Modyfikacja 7,62 mm karabinu maszynowego UKM-200PM.* Wyróżnionym nagrodę wręczył zastępca redaktora naczelnego Rafał Janicki;
- prezesa BUOS za twórcze wykorzystanie wyników badań naukowych w praktyce (przyznana po raz drugi). Jej laureatami zostali: Norbert Piechota (Fabryka Broni „Łucznik”-Radom) oraz Ryszard Woźniak i Mirosław Zahor (WAT) – autorzy pracy pt. *Karabinek standardowy systemu MSBS-5,56K – podstawowa broń „polskiego żołnierza przyszłości”.* Wyróżnionym nagrodę wręczył prezes Witold Płęcha.
- prezesa Fabryki Broni „Łucznik”-Radom za innowacyjne rozwiązanie w obszarze broni strzeleckiej (przyznana po raz pierwszy). Jej laureatami zostali: Adam Gawron i Przemysław Kupidura (WAT) – autorzy pracy pt. *Niektóre wyniki porównawczych badań użytkowych karabinków MSBS-5,56 w klasycznym i bezkolbowym układzie konstrukcyjnym.* Wyróżnionym nagrodę wręczył prezes Tomasz Nita.
- prezesa WB Electronics za najciekawszy referat z obszaru techniki artyleryjskiej i BSL (przyznana po raz pierwszy). Jej laureatem został Jan Przanowski (WB Electronics S.A.) – autor pracy pt. *Automatyzacja*

Tradycyjnie, dużym zainteresowaniem cieszyła się sesja plakatowa, podczas której prezentowano m.in. wyniki prac naukowo-badawczych z dziedziny uzbrojenia i bezpieczeństwa

procesu planowania i kierowania artyleryjskim wsparciem ogniowym. Wyróżnionemu nagrodę wręczył – w imieniu prezesa Piotra Wojciechowskiego – Ryszard Woźniak.

„Galę konferencyjną” uatrakcyjnił koncert muzyki filmowej w wykonaniu zespołu AVISTA, który niezwykle interesująco zapowiedziała gospodyni Zamku Ryn Magda Budzińska.

Jubileuszową, X Międzynarodową Konferencję Uzbrojeniową wsparli: BUOS Sp. z o.o., ENVIBRA Sp. z o.o., Fabryka Broni „Łucznik”-Radom Sp. z o.o., MESKO S.A., PCO S.A., Polski Holding Obronny Sp. z o.o., WB Electronics S.A., Zakłady Mechaniczne „Tarnów” S.A. Serdecznie dziękujemy! Do zobaczenia za dwa lata!

Ryszard Woźniak

Pamiątkowa fotografia wszystkich uczestników X Międzynarodowej Konferencji Uzbrojeniowej UZBROJENIE '2014

Mój Erasmus

Program wymiany studentów Erasmus zawsze wydawał mi się elitarny, a uczestnictwo w nim nieosiągalne. Po półrocznym pobycie na studiach za granicą, moje pojęcie o nim całkowicie się zmieniło.

Gdy teraz słyszę Erasmus, słyszę... szum morza, dobrą muzykę i głos muezina. Mój Erasmus odbył się bowiem w Istanbule – największym mieście Turcji i jednym z największych w Europie. Samo miasto to prawdziwy tygiel kulturowy. Spotkać tu można ludzi ze wschodu, zachodu, północy i południa. Mimo, iż dominującą religią w Turcji jest islam, Istanbuł niczym się różni od reszty europejskich miast. To miasto hipnotyzuje i daje miliardy możliwości na robienie tego, na co ma się ochotę. Po przeżyciu w nim kilku miesięcy zmieniają się perspektywa i sposób pojmowania świata.

Tym, co najciekawsze, nie są jednak budynki czy ulice, ale ludzie, których poznajemy na Erasmusie. Z moich obserwacji wynika, że są to osoby otwarte na świat i innych ludzi. To niesamowite, że można spotkać się z Niemcem, Holendrem, Włochem czy Hiszpanem, i pogadać z nim o wszystkim lub o niczym. Liczy się sama rozmowa, mniej ważny jest jej temat.

Obcując z ludźmi, którzy mają różne poglądy i doświadczenia, możemy, nie ruszając się z pokoju, „zwidzić” kilka krajów jednocześnie. Długie rozmowy o tym, jak jest w danym kraju, jaka pogoda w nim dominuje, jakie są zwyczaje, jak wyglądają studia, itd., budzą ciekawość świata, zachęcają do podróżowania, a niejednokrotnie nawet do zmiany miejsca studiowania i zamieszkania.

Każdy erasmusowiec na początku jest tak samo zagubiony, a pod koniec tak samo zna wszystkie miejsca, które warto odwiedzić i poznać: zarówno zabytki, jak i miejsca do zabawy i rozrywki. Dlatego też, pod koniec pobytu w danym kraju, wszyscy erasmusowcy są sobie bliscy. Ludzie, których spotkałem, i z którymi trzymałem się w Istanbule, byli i nadal są dla mnie jak rodzina.

Erasmus daje możliwość spojrzenia na świat z innej perspektywy. Znikają granice i stereotypy, pojawia się przekonanie, że jesteśmy tacy sami, jak inni. Wśród nas, Europejczyków, są oczywiście różnice kulturowe, ale nie są one drastyczne. Długie sjęsty Hiszpanów, wieczne spóźnianie się Włochów, porządek i dyscyplina Niemców, nie są czymś negatywnym.

Drugim rodzajem ludzi spotykanych na Erasmusie są studenci – obywatele kraju goszczącego. Co ciekawe, wszyscy reagują

Wszyscy erasmusowcy są sobie bliscy

Z innymi erasmusowcami w Kapadocji – krainie historycznej w tureckiej Anatolii, znanej przede wszystkim z charakterystycznych form tufowych, tworzących księżycowy krajobraz oraz z domów i kościołów wykutych w tufowych skałach

na erasmusowców pozytywnie: zarówno w dziekanacie, jak i w międzynarodowym biurze na uczelni. Znając język angielski, można załatwić wszystko w dość krótkim czasie. Koleżanki i koledzy z Turcji tylko czekają na okazję, żeby cię poznać, zaprzyjaźnić się z tobą i... „złowić” kolejnego obcokrajowca do grona swoich przyjaciół na Facebooku. Zazwyczaj bardzo pomocni i przyjacielscy, zarówno w trakcie zajęć, jak i w czasie wolnym.

Na Maltepe University Istanbul, na którym gościłem, również kadra nauczycielska i pracownicy biura międzynarodowego byli bardzo przyjacielscy i pomocni. Rozumieli nas, erasmusowców, do stopnia wręcz niesłychanego. I chwała im za to, bo naprawdę pozwalali nam używać życia!

Jeśli chodzi o sposób spędzania czasu wolnego podczas pobytu na Erasmusie, to... nie będę opowiadał o spotkaniach, w których uczestniczyłem. Powiem tylko, że to, co słyszeliście o imprezach erasmusowych, to... wszystko prawda! Na pewno mógł-

bym dorzucić kilka ciekawych historii do już istniejących legend, ale to nie ma sensu: po prostu trzeba jechać i to przeżyć.

Tępo życia na Erasmusie – oczywiście, jeśli chcesz – może być super intensywne lub super leniwe. Ja wybrałem intensywne: 4-5 godzin snu, uczelnia, impreza, bar, domówka, uniwersytet, jakaś piłka czy siłownia. Doszło do tego, że w autobusie mieliśmy swoje ulubione miejsca do spania. Droga na uczelnię zajmowała bowiem około godziny, więc nieraz uciła się drzemkę, bo przecież wieczorem trzeba wyjść na miasto. Kolejnym przejawem życia na Erasmusie jest nieprasowanie ubrań, bo po co marnować czas, którego już nie ma, a jeszcze tyle do zobaczenia i tyle tematów do poruszenia.

Gdybym jeszcze raz miał wyjechać na studia za granicą, na pewno długo bym się nie zastanawiał. Pobyt w Istanbule był dla mnie najciekawszym i najmilszym doświadczeniem w życiu. Na zawsze pozostanie w pamięci i zapewne jeszcze długo trudno go będzie „przebić”.

Karol Kwietniewski

Sukces młodych konstruktorów

W dniach 26-29 września 2014 r. w Akademickim Ośrodku Szybowcowym Politechniki Rzeszowskiej w Bezmiechowej odbyły się Międzyuczelniane Inżynierskie Warsztaty Lotnicze. W konkursie na bezzałogowy statek latający studenci naszej Alma Mater zajęli drugie miejsce!

Jesienne warsztaty studentów w ośrodku w Bezmiechowej to cykliczna impreza, na program której składają się wykłady, prezentacje oraz wymiana doświadczeń pomocna w rozpoznawaniu tendencji rozwojowych i innowacji w dziedzinie budowy i konstruowania bezzałogowych statków latających. W każdej edycji uwagę uczestników przyciąga konkurs bezzałogowców. Każda uczelnia buduje swoją maszynę. Założenia konstrukcyjne statków powietrznych są zawarte w regulaminie konkursu: waga modelu nie może przekraczać 5 kg, cały model musi zmieścić się w skrzyni transportowej o wymiarach 400 mm x 100 mm x 100 mm. Ocenie podlegają szybkość i gotowość samolotu do wykonania misji, start z katapulty, zastosowany system ratunkowy oraz autonomiczność wykonywania zadań.

Tłem do oceny tych parametrów było następujące zadanie: przygotowanie i wykonanie przelotu w rejon określony współrzędnymi geograficznymi, rozpoznanie go i zrzućenie soczku w kartonie o pojemności 0,2 dm³. Ponadto jury oceniało pomysł, technikę i jakość wykonania. Nasz model przyciągnął szczególną uwagę ze względu na wysoką jakość wykończenia, ciekawe rozwiązania techniczne budowy płatowca. Szczególną uwagę jury zwrócił zastosowany układ aerodynamiczny usterzenia pionowego, rzadko spotykany w tego typu konstrukcjach.

W imieniu Studenckiego Klubu Modelarskiego bardzo dziękuję Wojskowej Akademii Technicznej za pomoc i przeznaczone na ten cel fundusze. Licząc na dalszą pomoc uczelni, deklarujemy chęć dalszego działania i rozwoju naszych kompetencji w konstruowaniu BSL. Nasz apetyt rośnie: chcielibyśmy dostać szansę reprezentowania uczelni w kolejnych tego typu konkursach nawet rangi międzynarodowej.

Korzystając z okazji, zwracam się z apelem: poszukujemy pełnych zapału studentów, którzy chcą wziąć udział w naszych projektach i stać się członkami Studenckiego Klubu Modelarskiego. Zainteresowanych prosimy o kierowanie pytań poprzez Facebook lub pod adres kartingjakubowski@gmail.com

W konkursie na bezzałogowy statek latający studenci naszej Alma Mater zajęli drugie miejsce

Płatowiec skonstruowany przez studentów WAT

Bezzałogowiec skonstruowali: Michał Zyskowski, Piotr Jakubowski, Maciej Matyjasiak, Tomasz Bartosiewicz, Jakub Frąk i Artur Kopa

Na portalu www.youtube.com wpisując w wyszukiwarkę BSL WAT dostępne są filmy z przeprowadzonych testów naszego bezzałogowego samolotu. Serdecznie za-

praszamy do polubienia naszej strony na Facebook'u również pod hasłem BSL WAT.

Piotr Jakubowski

Fot. Piotr Jakubowski

Ważny apel

15 października 2014 r. na placu musztry odbyła się uroczysta zbiórka podchorążych z udziałem kierownictwa Akademii i wydziałów. Jej celem było podsumowanie semestru letniego, wręczenie wyróżnień i dyplomów dla osiągających najlepsze wyniki w nauce i w sporcie.

Podczas uroczystości rektor-komendant WAT gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk wyróżnił tytułem „Wzorowy Podchorąży” kandydatów na żołnierzy zawodowych, którzy w semestrze letnim osiągnęli średnią ocen powyżej 4,51. Po raz czwarty zostali wyróżnieni: sierż. pchor. Hubert Milczarek (WEL) – średnia ocen 4,86 i sierż. pchor. Cezary Nagraba (WLO) – średnia ocen 4,59. Pierwszy raz odznakę otrzymali: sierż. pchor. Bartosz Grzankowski (WTC) – średnia ocen 4,56; st. szer. pchor. Mateusz Wójtowicz (WLO) – średnia ocen 4,51; st. szer. pchor. Łukasz Buczek (WTC) – średnia ocen 4,53; sierż. pchor. Dawid Goździk (WML) – średnia ocen 4,63; st. szer. pchor. Maciej Wielgosik (WLO) – średnia ocen 4,56; st. szer. pchor. Natalia Jagiełło (WTC) – średnia ocen 4,53; plut. pchor. Michał Wybraniec (WME) – średnia ocen 4,54.

Następnie uhonorowano żołnierzy zawodowych i podchorążych za uzyskanie wysokich lokat w rywalizacji sportowej. Rektor wręczył dyplomy i okolicznościowe monety 5 żołnierzom zawodowym i 12 podchorążym. Byli nimi: ppłk Jacek Kijewski – za zdobycie złotego medalu Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w biegu na orientację; mjr Marek Filipowicz – za zajęcie I miejsca w klasyfikacji indywidualnej Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego oraz I miejsca w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w 2014 r. w strzelaniu z pistoletu wojskowego; mjr Jacek Mucha – za zajęcie I miejsca w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w pływaniu (50 m stylem dowolnym); ppor. Grzegorz Sowik – za zdobycie złotego medalu Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w zespołowym pokonywaniu Ośrodka Sprawności Fizycznej; st. chor. sztab. Jarosław Jabłoński – za zajęcie I miejsca w klasyfikacji indywidualnej w Zawodach Strzeleckich o Puchar Szefa Sztabu Generalnego WP; sierż. pchor. Konrad Miduch – za zajęcie II miejsca w klasyfikacji indywidualnej Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w strzelaniu z karabinka; plut. pchor. Katarzyna Piskorska – za zajęcie I miejsca w klasyfikacji drużynowej Akademickich Mistrzostw Polski w badmintonie; plut. pchor. Cezary Rams – wielokrotny medalista Mistrzostw Wojska

„Wzorowi Podchorążowie”. Od lewej: sierż. pchor. Hubert Milczarek, sierż. pchor. Cezary Nagraba, sierż. pchor. Bartosz Grzankowski, st. szer. pchor. Mateusz Wójtowicz, st. szer. pchor. Łukasz Buczek, sierż. pchor. Dawid Goździk, st. szer. pchor. Maciej Wielgosik, st. szer. pchor. Natalia Jagiełło, plut. pchor. Michał Wybraniec

Żołnierze zawodowi wyróżnieni za uzyskanie wysokich lokat w rywalizacji sportowej. Od lewej: ppłk Jacek Kijewski, mjr Marek Filipowicz, mjr Jacek Mucha, ppor. Grzegorz Sowik, st. chor. sztab. Jarosław Jabłoński

Podchorążowie wyróżnieni za uzyskanie wysokich lokat w rywalizacji sportowej. Od lewej: sierż. pchor. Konrad Miduch, kpr. pchor. Artur Stankiewicz, plut. pchor. Cezary Rams, st. kpr. pchor. Radosław Kosmała, kpr. pchor. Łukasz Zawrotny, st. kpr. pchor. Hubert Grochowski, szer. pchor. Jarosław Kawerski, szer. pchor. Mateusz Czechyra, st. kpr. pchor. Paulina Falba, st. szer. pchor. Aleksandra Ołowniak, st. szer. pchor. Sylwia Wojda, plut. pchor. Katarzyna Piskorska

Polskiego w pływaniu; st. kpr. pchor. Hubert Grochowski – za zdobycie złotego medalu Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w zespołowym pokonywaniu Ośrodka Sprawności Fizycznej; st. kpr. pchor. Radosław Kosmała – za zajęcie III miejsca w klasyfikacji indywidualnej Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w strzelaniu z karabinka; kpr. pchor. Artur Stankiewicz – za zdobycie złotego medalu Mistrzostw Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w zespołowym pokonywaniu Ośrodka Sprawności Fizycznej; kpr. pchor. Łukasz Zawrotny – za zajęcie I miejsca w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w pływaniu (100 m stylem klasycznym i sztafeta 4 x 50 m stylem dowolnym); st. szer. pchor. Aleksandra Ołowniak

– za zajęcie I miejsca w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w tenisie ziemnym kobiet; st. szer. pchor. Sylwia Wojda – wielokrotna medalistka Mistrzostw Wojska Polskiego w pływaniu; szer. pchor. Mateusz Czechyra – za zajęcie I miejsca w Akademickich Mistrzostwach Warszawy i Województwa Mazowieckiego oraz III miejsca w Akademickich Mistrzostwach Polski w trójboju siłowym w kat. 83 kg; szer. pchor. Jarosław Kawerski – za zajęcie I miejsca w Mistrzostwach Garnizonu Warszawa w pływaniu (sztafeta 4 x 50 m stylem dowolnym); st. kpr. pchor. Paulina Falba – dwukrotna medalistka Mistrzostw Wojska Polskiego w pływaniu.

Wiesław Grzegorzewski

Szkolenie przynosi efekty

Najmłodsza z organizacji studenckich – Woda Łąd Powietrze (WLP), po niespełna ośmiomiesięcznej obecności w naszej Alma Mater, może pochwalić się pierwszymi sukcesami na polu rozwoju podchorążych i reprezentowania Akademii.

Okres letni, pomimo urlopów i praktyk specjalistycznych w jednostkach wojskowych, był dla nas bardzo pracowity. Po szkoleniu z technik wysokościowych, zrealizowanym z fundacją SZTURMAN i cyklu treningów strzeleckich na strzelnicy WAT, zaczęliśmy zgłębiać wiedzę z zakresu taktyki. W tym celu zawiązaliśmy współpracę z firmą GRAK Operations, której założycielem jest mjr Jacek Kowalik, były żołnierz jednostki specjalnej GROM. Oprócz nauki typowo bojowych działań typu: wchodzenie do pomieszczeń, odbijanie zakładników i ochrona VIP-ów, uzyskaliśmy możliwość uczestnictwa w szerokim spektrum kursów i szkoleń, takich jak *Seminarium Nóż*, podczas którego zapoznano nas z sposobami obrony przed napastnikiem, czy kurs nurkowania, dzięki któremu zdobyliśmy uprawnienia do odkrywania podwodnych głębin. Współpraca z GRAK Operations jest nader owocna, a nasze zaangażowanie, ambicja i wiedza wyniesione z Akademii, zostały docenione przez instruktorów.

To nie jedyne realizowane przez nas projekty. Dzięki wysiłkom kierownika Studium

Szkolenia Wojskowego pptk. Jarosława Czarnieckiego i opiekuna grupy mjr. Krzysztofa Jaskólskiego, część podchorążych zrealizowała podczas wakacji podstawowy kurs spadochronowy. Już niebawem każdy członek WLP, po pozytywnym ukończeniu kursu CLS (przechodzą go żołnierze wysyłani na misje poza granicami kraju), nabędzie umiejętności ratownika pola walki (bardzo przydatne i nierzadko ratujące życie w czasie obecnych konfliktów asymetrycznych). Za wsparcie i pomoc serdecznie dziękujemy.

Sukcesy odnosimy również na polu sportowym. Podczas niedawnego Biegu o Nóż Komandosa pod patronatem JWK Lubliniec dwóch naszych członków reprezentujących Wojskową Akademię Techniczną: st. kpr. pchor. Tomasz Sołczykiewicz i st. szer. pchor. Szymon Mrówczyński zajęli odpowiednio pierwsze i drugie miejsca w klasyfikacji szkół mundurowych, a wrześniowy Memoriał gen. Sławomira Petelickiego został zdominowany przez podchorążych z WLP – prócz pierwszego miejsca drużynowego, wygrali trzy z czterech konkurencji indywidualnych. Aby móc czynnie promować naszą uczelnię oraz szlachetne idee patriotyzmu, szykujemy się do startów w kolejnych zawodach, takich jak Półmaraton Komandosa i Bieg Niepodległości.

Nowy rok akademicki to także zmiana Zarządu. Z chwilą promocji na pierwszy stopień oficerski, swoich funkcji zrzekli się ppor. Karol Wrzeszczyński, ppor. Daniel Barto-

Memoriał gen. Sławomira Petelickiego

szek, ppor. Piotr Dylewski i ppor. Piotr Gawlik. Dziękujemy im za pracę i wielki wkład w powstanie organizacji. Nie oznacza to jednak pożegnania – oficerowie ci nadal uczestniczą w szkoleniach służąc radą i pomocą.

To nie wszystkie aktywności naszej grupy. Mimo sporych nakładów finansowych, każdy we własnym zakresie rozwija się w dziedzinach przydatnych w przyszłej służbie wojskowej. Dzięki temu wśród nas są instruktorzy strzelectwa, samoobrony, trenerzy personalni, a także osoby po kursach konwojowania, przetrwania i pierwszej pomocy.

Jesteśmy wdzięczni za możliwości rozwoju jakie daje nam uczelnia. Szczególne podziękowania składamy JM Rektorowi-Komendantowi WAT gen. bryg. prof. dr. hab. inż. Zygmuntowi Mierczykowi oraz prorektorowi ds. wojskowych płk. dr. hab. Tadeuszowi Szczurkowi za opiekę, pomoc i zaufanie jakim objęli nasze działania. Dołożymy wszelkich starań, aby godnie reprezentować i promować naszą Akademię.

Karol Boguszewski

Kurs spadochronowy

Szkolenie nurkowe

Szkolenie z GRAK-iem

Szkolenie z GRAK-iem

Studenci naboru 1954 zawsze ze swoją Akademią

Jesień to dobry czas. Czas zbierania plonów, podsumowywania dokonanych i snucia planów na przyszłość. Również odnośnie do naszego życia. Zwłaszcza, gdy dopisują zdrowie i pogoda. Tak, jak w bieżącym roku, kiedy można było przyjechać na Bemowo, aby wolnym krokiem pospacerować po terenie swej uczelni...

Poza tym jesienią rozpoczyna się nowy rok akademicki. To czas, kiedy każdy student powraca do swojej Alma Mater, przypomina sobie o obowiązkach, zaległościach, książkach, koleżankach i kolegach... Takie przypomnienie potrafi wejść w nałóg, który utrzymuje się długo po uzyskaniu dyplomu. Zwłaszcza, gdy wspomnienia są miłe, i gdy można je snuć w serdecznym, koleżeńskim gronie.

Zatem, czy może być coś lepszego, niż „skrzykniecie się” i przybycie do WAT, aby na miejscu zapytać: „Jak trzyma się nasza Akademia, bo my trzymamy się dobrze”? Wielokrotnie sprawdzili to absolwenci naszej uczelni z rocznika 1959, zasileni kilkoma starszymi i młodszymi kolegami, z którymi podczas studiów zawiązali przyjacielskie więzi. Tym razem przybyli do WAT 20 września br. Okazją była 60. rocznica rozpoczęcia studiów.

Spotkanie rozpoczęło się powitaniem absolwentów przez p.o. gospodarza (reprezentującego rektora-komendanta WAT i dziekana Wydziału Elektroniki), zastępcę dziekana WEL ds. wojskowych płk. dr inż. Zdzisława Chudego. Następnie uczestnicy zjazdu złożyli wiązkę kwiatów przed popiersiem pierwszego komendanta WAT gen. bryg. inż. Floriana Grabczyńskiego. Ten wzruszający moment akcentował więź z naszą uczelnią. Przypominał jej powstawanie w trudnym powojennym okresie. Prowokował do zadumy nad tymi, którzy odeszli.

Po krótkim spacerze po terenie Akademii, absolwenci przybyli do budynku Wydziału Elektroniki. Przybyli tam również zaproszeni przez absolwentów goście z Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa: dziekan wydziału prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński oraz dr hab. inż. Jan Pietrasieński, prof. WAT. Wszystkich zebranych, pod nieobecność dziekana WEL, serdecznie powitał jego zastępca ds. wojskowych. W prezentacji pt. *Wydział Elektroniki WAT – wczoraj i dziś* płk dr inż. Zdzisław Chudy położył nacisk na to, co zmieniło się w wydziale i uczelni od czasu poprzedniego zjazdu koleżeńkiego tego rocznika. Zwrócił uwagę na aktualne osiągnięcia WEL w działalności naukowej i dydaktycznej. Następnie wykład pt. *Przeciwlotnicze zestawy rakietowe*

Pamiątkowe zdjęcie przed budynkiem Wydziału Elektroniki WAT

w obronie powietrznej i przeciwrakietowej wygłosił dr hab. inż. Jan Pietrasieński, prof. WAT.

Z historią, osiągnięciami i aktualnym stanem Wydziału Mechatroniki i Lotnictwa zapoznał zebranych dziekan WML prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński. Zaproszenie na zjazd gości z tego wydziału wynika z faktu, że dawno, dawno temu nie było jeszcze w Akademii wydziałów, a fakultety. Nazwy fakultetów i specjalności podczas pięcioletnich studiów dla naboru 1954 zmieniały się kilkakrotnie, tylko studenci pozostawali ci sami.

Specjalności *radiolokacyjne urządzenia obserwacyjno-meldunkowe* i *lotnicze urządzenia radiotechniczne* były wówczas prowadzone na Fakultecie Wojsk Lotniczych, a *artyleryjne stacje radiolokacyjne* – na Fakultecie Artylerijsko-Technicznym. W 1955 r. studenci zostali przeniesieni do nowo powstałego Fakultetu Radiotechnicznego, utworzono dodatkowo specjalność *urządzenia radiotechniczne morskie*. Od 1957 r. studiowali na Fakultecie Radiolokacji i Łączności, który pod koniec ich nauki przekształcił się w Wydział Elektrotechniczny, a potem w Wydział Elektroniki. Część absolwentów, po przeszkoleniu, została skierowana do powstających wówczas wojsk rakietowych artylerii przeciwlotniczej, a Wydział Elektrotechniczny przez wiele lat kształcił specjalistów z tej dziedziny. Obecnie specjalności te prowadzi WML.

Aby uzyskać informacje, jaki jest obecny stan artylerii przeciwlotniczej w Wojsku Polskim, należało poprosić o to specjalistów. Prośba ta spotkała się z miłym odzewem: zaproszeni goście w ciekawy sposób przedstawili informacje, które pozwoliły absolwentom poszerzyć fachową wiedzę oraz zapoznać się z przekształceniami, jakim ulegały

i nadal ulegają struktury akademickie. Dyskusja, jaka wywiązała się po tych wystąpieniach, bazowała na zawodowych doświadczeniach naszych absolwentów. Trwałaby długo, gdyby nie zegary. Czas było ją kończyć, ponieważ czekało zwiedzanie Biblioteki Głównej WAT.

Przed odnowionym gmachem biblioteki czekała jej dyrektorka dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld. Oprowadziła ona absolwentów po pachnącym nowością budynku, przekazując wiele ciekawych informacji o zbiorach, warunkach i sposobach ich udostępniania, a także o możliwościach pozyskiwania i wymiany informacji naukowych, jakie stworzyły nowe technologie. Zwiedzający byli zachwyceni wystrojem i wyposażeniem biblioteki oraz warunkami pozyskiwania materiałów dydaktycznych, jakie obecnie mają do dyspozycji studenci WAT.

Przebieg zjazdu komentowano podczas wspólnego posiłku w Hotelu Asystenckim WAT. Absolwenci byli pod ogromnym wrażeniem tego, co zobaczyli i usłyszeli. Cieszyli się, że ich Alma Mater rozwija się i umacnia, że odgrywa coraz większą rolę w systemie polskiej edukacji i ugruntowuje pozycję technicznego zaplecza eksperckiego naszych sił zbrojnych. Dumni z ukończenia studiów w tak renomowanej uczelni, składali kierownictwu Akademii życzenia dalszego jej rozkwitu. Przedstawiciele uczelni życzyli absolwentom zdrowia i pomyślności w życiu osobistym, zapraszając ich do następnej wizyty w WAT. Znając zdolności organizacyjne tego rocznika absolwentów oraz ich wielką sympatię do Akademii jesteśmy pewni, że nastąpi ona wkrótce. A zatem... do zobaczenia!

Grzegorz Sundman

Włoskie impresje

Czy można zwiedzić Włochy w 5 dni? Tym bardziej, gdy trasa zaliczała się raczej do ambitnych. Wenecja, Florencja, Rzym, Monte Cassino, Asyż – to „kręgosłup” marszruty pracowników Wojskowej Akademii Technicznej po słonecznej Italii z początku września br. A jeszcze przygody, które na „autokarówce” mogą czać się na każdym kroku i nie wszystko da się przewidzieć...

Jeszcze przed startem zaczęło się „ból głowy” organizatorki wyjazdu p. Jadwigi Wiśnińskiej. Chętnych zgłosiło się za dużo jak na jeden autokar, a za mało na dwa. Magnes Włoch zadziałał. Atrakcyjność programu także. Wybrnąć z tej sytuacji nie było łatwo, ale tak doświadczona w wyjazdach zagranicznych osoba jak p. Jadwiga rozwiązała również ten problem bez zgrzytów i nieuniknionych zaawyczaj w takich okolicznościach animozji. Zatem 55-osobowa grupa w dobrych nastrojach i z właściwym sobie humorem wyruszyła do Italii pod opieką pilotki p. Iwony. Zapewne mało kto zdawał sobie sprawę z uciążliwości trasy.

Przystanek Brno

12 kilometrów przed Brnem rozciągają się aż po horyzont bezdrzewne, pofalowane pola. To tutaj podchorążowie i studenci z koła historycznego WAT uczestniczyli kilka lat temu w największej inscenizacji rekonstrukcyjnej współczesnej Europy – bitwy pod Austerlitz zwanej „bitwą trzech cesarzy”. Zwyciężył Napoleon Bonaparte. Teraz stoi tam widoczny z daleka monumentalny ni to pomnik, ni to artystyczna instalacja przedstawiająca napoleońskich artylerzystów z armatą. Monument jest, mówiąc oględnie, wątpliwej urody. Ale Czechom to widać nie przeszkadza. Tylko co by powiedział francuski cesarz widząc taki koszmarek?

Brno było właściwie noclegowym przystankiem. Jeszcze nie zmęczeni podróżą wy-

Grupa z WAT przed cmentarzem na Monte Cassino

cieczkowicze, dla rozprostowania nóg, wybrali się na spacer po miejscowej starówce. Pomijając katedrę, nota bene pięknie położoną na wzgórzu, i kościół pod wezwaniem św. Jakuba, to starówka jest niewiele starsza od warszawskiej. Pamięta głównie epokę Franciszka Józefa. Jakby tego było mało, naszpikowana jest nowoczesnymi „plombami” z betonu i szkła. Istny fasadowy misz masz. Ale ulice czyste, mury bez graffiti, kłoszardzi na posterunku, a uliczny grajek pochodził... z Polski. Ruch jakby na zwolnionych obrotach, pustawo, ale to pewnie wynik sobotniego wieczoru i temperamentu Czechów.

Kanał w Wenecji

W niezły „kanał” wpuściliśmy się jeszcze przed Wenecją, a właściwie na kilka kilometrów przed Lido di Jesolo, gdzie mieliśmy zaplanowane dwa noclegi. Kłęby czarnego dymu za autokarem, zapach spalenizny w środku, ewakuacja ale bez paniki, straż pożarna wezwana przez usłużnych Włochów z okolicznych domów, karabinierzy. Spokojnie, to tylko awaria. Szczęściem w nieszczęściu było, że wydarzyło się to w ruchliwym miejscu i blisko celu. Diametralnie inne konsekwencje miałyby taka przygoda kilka godzin wcześniej na pustkowiach Alp Julijskich, gdzie jechaliśmy w szalejącej burzy. A tak

w ciągu godziny zorganizowany został włoski autokar, przeładowane bagaże i przejazd do hotelu. W końcu przecież Wenecji i tak nie zwiedza się autokarem.

Tam wszyscy, poczynając od pogotowia, poprzez policję, a na firmach remontowych i oczyszczania miasta kończąc, używają najprzeróżniejszych łodzi. Gondole zarezerwowane są dla turystów. Nam pozostawał tramwaj wodny i... własne nogi. Zanim zachwycimy się Najjaśniejszą Republiką Wenecką śmiem donieść, że miejscowe kanały już nie cuchną, jak to drzewiej bywało. A „najpiękniejszy salon Europy”, jak nazwany został plac św. Marka przez nie byle kogo, bo francuskiego cesarza Napoleona, wraz z otaczającymi go budowlami zachwyił najbardziej wybrednych. Estetyczny zachwyt mąciła autentyczna obawa przed zalaniem. Poziom wody od rana stale się podnosił, niewielka część placu była już zalana, w podcieniach bazyliki rozkładano drewniane podesty mostków, a nikt przecież nie zabrał kaloszy. Po całodziennym przeciskaniu się wąskimi uliczkami, wśród tłumu turystów z całego świata, mogliśmy się przekonać o unikalności Wenecji. Po powrocie późnym popołudniem na plac św. Marka nie zobaczyliśmy tam kropli wody. Z tym większym uznaniem wracając wodnym tramwajem na Lido patrzyliśmy na

Wenecki kanał z gondolą

Bazylika św. Piotra w Watykanie

ogromną tamę mającą wkrótce odgrodzić lagunę wenecką i uchronić miasto wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO od kaprysów morza.

Liźnięcie Florencji

Niewiele jest takich miast jak Florencja, które byłyby tak przebogata skarbnią nowożytniej kultury europejskiej. Aby zwiedzić tylko Galerię Uffizi – jedno z najwspanialszych muzeów na świecie, trzeba zarezerwować cały dzień. A przecież w tym mieście są jeszcze setki innych „rodzynek” w postaci muzeów, kościołów, pałaców i innych obiektów światowej klasy.

Tymczasem, gdy na całe zwiedzanie ma się 4-5 godzin, świadomość selekcji staje się utrapieniem. Bo czym się kierować? Jakimi kryteriami? Co zobaczyć, a z czego zrezygnować? Ci, którzy trafiają do Florencji po raz pierwszy, a takich osób była w grupie większość, zdani są na rozsmakowanie się w hitach z opcją ponownego przyjazdu. I na tej wycieczce hity były: katedra Santa Maria del Fiore z przyległym bazyliką, Palazzo Vecchio, galeria dei Lanzi, fontanna Neptuna, dom Dantego czy Most Złotników mogły się podobać. Ale w sumie było to zaledwie liźnięcie uroków Florencji. Czy było ono na tyle apetyczne, że ktoś zechce jeszcze raz wrócić do Florencji, by zobaczyć oryginalne rzeźby Michała Anioła w kaplicy Medyceuszy czy Donatella w Bargello, płótna Boticellego, Tycjana czy Rafaela w Uffizi, pałace Albertiego czy Michelozza? Nie wiem.

Gonitwa w Rzymie

Być w Rzymie i nie widzieć papieża? Nie może być. To nic, że widziany był głównie na telebimie, bo tłum chętnych szczerlnie wypełniał plac św. Piotra. Spóźnienie, nawet piętnastominutowe, na śródowną audiencję papieską grozi takimi właśnie konsekwencjami. Może niektórym udało się przecisnąć bliżej alejek, którymi przejeżdżał papież. Szczęśliwcy. Kilkundziesięciminutowa kolejka na wejście do Bazyliki św. Piotra jest w sezonie normą i też nie nastroja optymistycznie.

24 miliony turystów odwiedzają rocznie Watykan i Rzym. To tak, jakby wybrało się tam dwie trzecie Polski. Nic zatem dziwnego, że wszechobecny tłok i zgiełk królują na forach, na Kapitolu, przed Pałacem Weneckim, na schodach hiszpańskich, w Koloseum, w Panteonie czy przed fontanną di Trevi, choć była ona w trakcie prac konserwatorskich i wody w niej nie było ni grama. Zwiedzanie przypomina bardziej taśmę produkcyjną niż kontemplację piękna sztuki.

Grupa, chcąc nie chcąc, musiała wpasować się w te warunki. Przewodniczka też chciała pokazać jak najwięcej w tak krótkim czasie (2 dni). I choć program pobytu podzielony był tematycznie na dwa cykle – Rzym starożytny i Rzym barokowy – pobyt w tym mieście stał się gonitwą od obiektu do obiektu, który „dał w kość” każdemu, chociaż większość do tego się nie przyznawała. Bo Rzym, ze względu na horrendalne korki, najlepiej ponoć zwiedza się pieszo. Przy fizycznym zmęczeniu potęgowanym upałem trudno wszak o strawę dla ducha. Szkoda, że uwadze umknęły liczne polonica, których w Rzymie jest zatrzęsienie.

Patriotyczne Cassino

Wyjazd do Cassino podyktowany jest zwykle patriotycznymi względami. To dobrze. Nasza grupa wiozła biało-czerwony wieniec z odpowiednią szarfą aż z Warszawy. Do tego znicze opatrzone logo uczelni. Były „Czerwone maki”, chwila zadumy na cmentarzu polskich żołnierzy, złożenie wieńca i kwiatów, zapalenie zniczy. Na swój sposób podniosła uroczystość należąca pamięci tych, którzy w liczbie ponad tysiąca spoczęli w ziemi włoskiej na zawsze.

Ale jest i druga strona tego miejsca. Ukradkiem, jakby tylnymi drzwiami, wkrada się jego komercjalizacja. Żeby nie być gołosłownym powiem, że w tym samym czasie były dwie inne polskie grupy turystyczne na cmentarzu. Z jednej nieliczne osoby zapaliły znicze, choć grupa liczyła ponad 50 osób. Z drugiej już w ogóle nic. Z obserwacji zachowania obu wynikało, że zapomnieli, iż

znajdują się na cmentarzu, pomijając nawet fakt, że to cmentarz polskich żołnierzy. Czy potraktowanie, zwłaszcza przez Polaków, tego cmentarza na obczyźnie jak każdego innego obiektu turystycznego może budzić niesmak i sprzeciw?

Fatum w Asyżu

Niepokój wkradł się zaraz po wjeździe w granice Umbrii. Granatowe chmury przeciskały się nawzajem, tłamsiły, rozrywały, mruwały światłem błyskawic nad oddalonymi górami. Po dniach wymarzonej, słonecznej pogody – nagle załamanie. Umbria ma to do siebie. Jej fatum ziściło się na parkingu w Asyżu. W strugach deszczu to piękne, pełne uroku, średniowieczne miasto zbudowane z ciosanego kamienia, nagle poszarzało, stało się monotonne, bez wyrazu. Miasto świętych Franciszka i Klary zwyczajnie spsiało. Jego niezwykły klimat i koloryt gdzieś się ulotniły.

I nie były ich w stanie przywrócić rewelacyjne, wielobarwne freski Giotta zwiastujące renesans w historii sztuki. Ani mistrzowskie obrazy Cimabuego w absydzie oraz transepocie górnego kościoła San Francesco, ani wspaniałe freski Simone Martiniego. Przemoczeni i zmarznięci ludzie, lawirujący w morzu parasoli, raczej myślą o ciele niż o duchu. Sam pokładałem duże nadzieje w choćby krótkim zwiedzaniu Asyżu. Gdy opuszczaliśmy miasto deszcz przestał padać. Fatum zwyciężyło.

Zamiast podsumowania

Impresja, jak podaje słownik języka polskiego, to ulotne wrażenie. Nie znam nikogo, kto z pięknych Włoch (Bella Italia) nie wywoziłby mnóstwa wrażeń. I to niekoniecznie ulotnych, ale jak najbardziej trwałych, które jak magnes przyciągają do ponownego odwiedzenia tego kraju. Sądzę, że stało się to udziałem także każdego uczestnika „watońskiej” wycieczki. Mimo tego, że niewątpliwym hitem tego wyjazdu były kolorowe makarony nabywane na autogrillach. Na medytacje nad różowym makaronem przyjdzie jeszcze czas.

Jerzy Markowski

Santa Maria del Fiore jest chlubą Florencji

Rzymskie Koloseum zachwyca ogromem

Jubileuszowe Forum

W dniach 14-17 października br. w Zakopanem odbyło się jubileuszowe, X Ogólnopolskie Forum Bibliotek Wojskowych i Ośrodków Informacji Naukowej organizowane cyklicznie przez Centralną Bibliotekę Wojskową im. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Konferencja zgromadziła dyrektorów i pracowników bibliotek resortowych zarówno z kraju, jak i zagranicy, przedstawicieli Departamentu Wychowania i Promocji Obronności MON oraz Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie – łącznie przedstawiciele 32 instytucji.

Program X Forum podejmował najbardziej współczesne wyzwania i najistotniejsze problemy, przed którymi stają obecnie wszystkie nowoczesne biblioteki akademickie. Celem konferencji była prezentacja działalności poszczególnych bibliotek i sposobów realizacji statutowych zadań edukacyjnych, informacyjnych i społecznych. Spotkanie stanowiło zarówno płaszczyznę wymiany doświadczeń i praktycznych wskazówek dotyczących zwiększenia efektywności pracy bibliotekarzy, jak i zacieśnienia współpracy w obrębie resortu oraz podjęcia współpracy międzynarodowej.

X Forum otworzył dyrektor CBW dr Jan Tarczyński. Następnie odczytano list od prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, skierowany do przedstawicieli Biblioteki Litewskiej Akademii Wojskowej. Prezydent wyrażał uznanie dla współpracy i osiągnięć obu bibliotek, m.in. za wspólne zorganizowanie wystawy poświęconej Powstaniu Styczniowemu. W ramach uroczystego otwarcia obchodów, miała miejsce projekcja filmu *Habent sua fata libelli – Księgi mają swoje losy*, zrealizowanego przez TVP z okazji obchodów 95-lecia CBW.

Program forum został podzielony na trzy bloki tematyczne, w skład których wchodziły cztery oddzielne sesje. Pierwszy blok: *Nowoczesne modele działalności bibliotek w perspektywie międzynarodowej*, w całości stanowił I sesję, którą poprowadził dyrektor CBW dr Jan Tarczyński. Zaproszeni goście z Litwy – Ramutė Plokšto i Žygitė Plečkaitytė zaprezentowały *Działalność Biblioteki Litewskiej Akademii Wojskowej im. gen. Jonasa Žemaitisa*. Kolejny temat *Perspektywy i możliwości organizacji współpracy międzynarodowej bibliotek wojskowych* przedstawił Marcin Kamiński (Centrum Dystrybucji Publikacji NATO STO CBW). Szczególnie istotne są działania prowadzone w obszarze kultury i dziedzictwa, polegające nie tylko na wymianie informacji,

Dyrektor Biblioteki Głównej WAT dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld mówiła m.in. o roli naszej biblioteki w ofercie edukacyjnej

ale również na prezentacji dorobku, budowaniu więzi i pozytywnego wizerunku. Dyrektor Biblioteki Głównej WAT dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld podjęła temat *Sztuki uczestnictwa – nowoczesnej biblioteki naukowej na rynku usług edukacyjnych*. Główne obszary działalności biblioteki naukowej oraz zadania jakie przed nią stoją zostały przedstawione z perspektywy szeroko pojętego rynku usług edukacyjnych i naukowych. Dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld omówiła ponadto strategię i kierunki rozwoju bibliotek naukowych, rolę BGWAT w ofercie edukacyjnej, serwis informacyjny biblioteki naukowej oraz rolę bibliotekarza, jako administratora zasobów wiedzy. Biblioteka została przedstawiona jako organizacja zdolna do samopoznania, zrozumienia swoich problemów, doskonaląca się i rozwijająca usługi informacyjne.

Sesja II została podzielona na dwa, równoległe trwające, panele tematyczne: *Biblioteka wobec wyzwań edukacyjnych, informacyjnych i kulturalnych społeczeństwa XXI w.* oraz *Słownik języka haseł przedmiotowych nauk o bezpieczeństwie i obronności*. Pierwszy panel prowadziła dr Bogumiła Konieczny-Rozenfeld. Rozpoczął się on wystąpieniem dr Stanisława Skórki, dyrektora Biblioteki Głównej Uniwersytetu Pedagogicznego: *Architektura informacji, czyli projektowanie treści dla innych*. Dr Skórka omówił tworzenie struktury i mapy przekształcania danych w postać zrozumiałej informacji oraz coraz szerszy proces humanizacji technologii informacyjnej poprzez skupienie się na człowieku i pozwolenie użytkownikowi na odnalezienie własnej ścieżki do wiedzy. Kolejne trzy referaty zostały wygłoszone przez pracowników Biblioteki Głównej WAT. Anna Peszel zaprezentowała główne kierunki *Działań promocyjnych BGWAT, jako formy aktywności informacyjnej i kulturalnej*. Julita Saj i Monika Stańska reprezentujące Oddział Gromadzenia i Opracowywania Zbiorów omówiły *Zmiany polityki gromadzenia zbiorów BGWAT w kon-*

tekście nowych potrzeb użytkowników. Szeroki zakres tematyczny obejmował zarówno rys historyczny tego oddziału, jak i specyfikę pracy zmieniającą się na przestrzeni przeszło sześćdziesięciu lat. Zostały poruszone kwestie współczesnych metod poszukiwania, weryfikacji i pozyskiwania zbiorów oraz polityka gromadzenia związana głównie z profilowaniem nowych działów tematycznych na potrzeby kształcenia studentów WAT. Magdalena Wiederek z Oddziału Informacji Naukowej WAT omówiła *Zmieniającą się rolę bibliotekarza BGWAT, jako odpowiedź na nowoczesne potrzeby użytkowników*. Współcześnie bibliotekarz coraz częściej porzuca kanoniczne obowiązki, tradycyjnie kojarzone z tym zawodem, na rzecz doskonalenia umiejętności informatycznych. Rola bibliotekarza coraz bardziej przybliża się do roli administratora danych i informatyka.

Trzeci panel zakopiańskich obrad *Biblioteka w systemie resortowej Sieci Bibliotecznej – Podsumowanie, komunikaty* prowadziła st. kustosz dypl. Krystyna Piwowska. Izabela Dobrowolska przedstawiła *Raport ze sprawozdań rocznych wojskowych bibliotek naukowych, fachowych i ośrodków informacji wojskowej za 2013 r.* Był to ostatni referat X Forum, po czym nastąpiło podsumowanie konferencji i zamknięcie obrad.

Forum Bibliotek Wojskowych, niezmiennie od 10 lat, pozostaje miejscem, w którym nawiązywany jest dialog między, rozproszonymi na co dzień, kilkudziesięcioma bibliotekami resortowymi i ośrodkami informacji naukowej. Problematyka funkcjonowania bibliotek akademickich i naukowych w dynamicznie zmieniającym się środowisku informatycznym oraz związane z tym zagadnienia techniczne i społeczne, to najważniejsze kwestie współczesnych ośrodków kulturotwórczych, jakimi bez wątpienia są biblioteki.

Anna Peszel

Pierwszorzocznicy „zatrzęśli” Stodołę

Tegoroczne „watowskie” otrzęsiny studentów pierwszego roku studiów odbyły się w czwartek 9 października br., już tradycyjnie, w warszawskim Klubie Stodoła. Razem z naszymi żakami „otrzęsali się” studenci pierwszego roku studiów Akademii Pedagogiki Specjalnej. Na imprezie, zorganizowanej przez Samorzady Studenckie obu uczelni, bawiło się około 2000 studentów, z czego większość z pierwszego roku. Oczywiście, nie zabrakło też starszych żaków oraz gości z innych stołecznych uczelni.

Otrzęsiny otworzyli prorektor ds. kształcenia WAT prof. dr hab. inż. Jarosław Rutkowski oraz rektor APS dr hab. Jan Łaszczyk. Za obecność na imprezie studenci podziękowali im gromkimi brawami.

Otrzęsinowy wieczór urozmaiciło wiele atrakcji. Pierwszą z nich była tzw. „ścieżka zdrowia” dla pierwszorzoczników. Każdy, kto ją przeszedł, dostawał pamiątkowy indeks. Były też konkursy z nagrodami, do udziału w których nie trzeba było długo namawiać. I tak, w konkursie bicia piany bez-

konkurencyjne okazały się studentki naszej Alma Mater. Atmosfera była świetna. Humory dopisywały, parkiet wrzał od płasów.

O oprawę muzyczną zadbał DJ LEAD (WODZU), DJ LAZY, DJ DOUBLE U, DJ MIDO. W efekcie studenci bawili się do białego rana. A oto próbka tego, jak wyglądała zabawa...

Elżbieta Dąbrowska

Stowarzyszenie „Projekt Tarnów”
i Koło Naukowe Bezpieczeństwa Narodowego WAT
mają zaszczyt zaprosić na

Europe! Support the Youth! Forum of Young Europe

12-15 grudnia 2014 r., Tarnów i Warszawa

Partner merytoryczny spotkania: Instytut Dyplomacji Społecznej

„Europe! Support the Youth! Forum of Young Europe” to międzynarodowe spotkanie młodzieży z Czech, Litwy, Mołdowy, Polski, Słowacji i Ukrainy, którego celem jest dyskusja i wymiana poglądów w sprawach aktualnie ważnych dla młodzieży w Europie, a także wypracowanie w tym zakresie stanowisk i rekomendacji dla decydentów.

Uczestnicy forum wezmą udział w obradach, podczas których odbędą się panele dyskusyjne, debaty, prelekcje, warsztaty oraz prace w grupach w następujących sesjach tematycznych: sprawy polityczno-społeczne, sprawy gospodarcze, współpraca międzynarodowa młodzieży. W ich ramach zostaną poruszone problemy i wyzwania w dziedzinie polityki międzynarodowej i bezpieczeństwa UE, ze szczególnym uwzględnieniem polityki wschodniej UE, polityki młodzieżowej UE i poszczególnych państw członkowskich UE w zakresie edukacji, rynku pracy i przedsiębiorczości, a także międzynarodowej współpracy młodzieży i edukacji międzykulturowej. W programie spotkania przewidziano dyskusje zarówno w gronie uczestników forum, jak i z zaproszonymi gośćmi: politykami, dyplomatami i ekspertami.

Forum będzie znakomitą okazją do wymiany dobrych praktyk z zakresu działalności społecznej i pracy w sektorze organizacji pozarządowych. Dzięki obecności przedstawicieli różnych państw, w tym dwóch krajów objętych Partnerstwem Wschodnim, przyczyni się do budowy wzajemnego zrozumienia, zaufania i tożsamości europejskiej, a także do nawiązania nowych partnerstw międzynarodowych.

Forum jest skierowane do młodzieży w wieku 18-30 lat, reprezentującej organizacje pozarządowe, krajowe rady młodzieży, młodzieżowe samorządy lokalne, samorządy studenckie oraz inne lokalne lub krajowe organizacje młodzieżowe, których jednym z nadrzędnych celów jest wspieranie budowy społeczeństw obywatelskich w swoich krajach. Ponadto uczestnicy forum powinni posiadać co najmniej dwuletnie doświadczenie w szeroko rozumianej działalności społecznej, stosowne doświadczenie i kompetencje pozwalające do swobodnej aktywności w trakcie obrad, jak również motywację do uczestnictwa w spotkaniu.

Panele tematyczne:

- „Opportunities and challenges for young people in the light of the current social and political situation in Europe”
- „Democratic changes in the Eastern Partnership countries – challenges and problems. Potential integration with the EU”
- „The role of young people in solving social problems”
- „The end of the EU - real threat or dystopia?”
- „Eastern Europe – between European integration and the Russian sphere of influence”
- „The Future of the Eastern Partnership”
- „The situation of young people on the labour market”
- „The role of education in shaping employment prospects for young people”
- „Do the EU and local administration support young businessmen?”
- „Career prospects in times of crisis”
- „Non-governmental organizations as an environment for social activists”
- „Development prospects for the non-governmental sector in the EU and the Eastern Partnership”
- „Non-governmental organizations as an environment for social activists. A Meeting with decision-makers”
- „Does Europe focus on young people?”

Kontakt:

- dr Wiesław Śmiątek – opiekun KN BN WAT, tel. +48 693 334 032
- Sabina Narloch – przewodnicząca KN BN WAT, tel. +48 608 751 650